

JEZUS MET HEERLIJKHEID EN EER

GEKROOND

VERKLARING
van het
BOEK DER OPENBARING

DEEL II

*

door G. Vooy's

UITGEGEVEN IN EIGEN BEHEER

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgaven mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgevers

Gaat uit en aanschouwt, gij dochteren van
Sion! de Koning Salomo met de kroon
waarmee Zijn moeder Hem kroonde op de dag
Zijner bruiloft en op de dag der vreugde Zijns
harten.

Hooglied 3 : 11.

INLEIDING

op

HOOFDSTUK 11

Gelet op de bijzondere plaats die dit hoofdstuk inneemt onder de andere hoofdstukken in het boek der Openbaring, willen wij, voordat wij de tekst trachten te verklaren, eerst een algemene inleiding geven.

De bijzondere plaats van dit hoofdstuk ligt onzes inziens hierin, dat het in feite als in vogelvlucht de ganse inhoud en betekenis van het geopende Boekje dat door de van de hemel afgekomen sterke Engel aan Johannes gegeven is, de strijdende Kerk voor de aandacht zal stellen.

Hierdoor kan dit hoofdstuk gezien worden als een openbaring in vogelvlucht van het geheel van het boek der Openbaring.

Dit blijkt al onmiddellijk hieruit, dat bij de aanvang van dit hoofdstuk aan Johannes een meetriet gegeven wordt, een staf gelijk.

Namelijk de staf die van zoveel betekenis geweest is in de hand van Mozes rondom de verlossing van het volk des Heeren uit de Egyptische slavernij en gedurende hun reis door de woestijn naar het beloofde land.

Dit meetriet behoort bij het bestek van het bouwwerk dat in dit Boekje beschreven wordt.

Dit bouwwerk is de Stad des levenden Gods, welker Kunstenaar en Bouwmeester God Zelf is. - Hebrëen 11 : 10.

Daarom zal Johannes, wanneer hij wederom profeteren zal, al direct wijzen op de Nieuwtestamentische getuigen die evenals de Oudtestamentische getuigen Mozes en Elia, in de Nieuwtestamentische Kerk profeteren zullen.

Hierdoor zal reeds in beginsel vervuld worden het woord van de sterke Engel, vermeld in 10 : 7, namelijk: "Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft."

Inl.

Daarom zullen, als de gehele inhoud van het geopende Boekje als in vogelvlucht voor het oog der strijdende Kerk gesteld zal zijn, in het besluit van dit hoofdstuk ook reeds de glorie en de victorie van de Overwinnaar (al is het nog in vogelvlucht) geopenbaard worden, daar alsdan het blazen der zevende bazuin een aanvang genomen zal hebben.

Namelijk in feite reeds bij de opstanding van de Heere Jezus uit de doden.

Van toen af heeft Hij (zinnebeeldig) Zijn rechtersvoet op de zee en Zijn linkervoet op de aarde gezet ten bewijze dat Hij het is Die de wereld overwonnen heeft. - Johannes 16 : 33.

Van hieruit zal de Overwinnaar (zoals in dit elfde hoofdstuk vermeld zal worden) door Johannes vanuit dit geopende Boekje Zijn Nieuwtestamentische Gemeente die Hij tot Zijn eer en tot haar beproeving op het strijdperk heeft achtergelaten, gaan onderwijzen.

Hij zal haar bekendmaken met ook háár strijd en lijden, opdat ook zij, Hem navolgende, door het geloof de wereld zal overwinnen. "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld." - 1 Johannes 5 : 4.

Dit zal dan ook de aanvang en de hoofdinhoud van dit elfde hoofdstuk blijken te zijn.

Hierin zal geopenbaard worden wat de haat der wereld ná de opstanding en de hemelvaart van de Heere Jezus voor Gods getuigen te betekenen zal hebben.

Zijn strijdende Kerk zal hierdoor geleid worden langs de opgerichte tekenen der heiligen - Jeremia 31 : 21 - gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft - 10 : 7b - opdat ook allen die in hun voetstappen zullen wandelen, hieraan zullen kunnen onderkennen welke de rechte wegen des Heeren zijn, opdat zij deze zullen kunnen onderscheiden van de wegen des doods en des verderfs van de voorhofbewoners van de tempel. - 11 : 2.

Inl.

Als het de Heere behagen zal ook ons hart en ons oog en ons verstand te verlichten door Zijn Heilige Geest, zal de glorie van dit hoofdstuk in een helder licht geplaatst worden.

HOOFDSTUK 11

1a *En mij werd een rietstok gegeven, een meetroede gelijk.*

De vert. N.B.G. luidt: *een staf gelijk.*

Oppervlakkig bezien schijnt dit verschil van weinig betekenis te zijn, maar bij nader inzien zal blijken dat het van grote betekenis is.

Naar ons gevoelen zegt de St.Vert. tweemaal hetzelfde, want deze *rietstok* is een *meetroede*. Dit blijkt uit 21 : 15 t/m 18.

Maar de wonderlijke glorie van deze openbaring is dat het woord *gelijk* wél in dit tekstgedeelte noodzakelijk is.

Wij vermoeden dat dit de oorzaak is waarom de Statenvertalers dit tekstgedeelte zo overgezet hebben en dat hun daardoor de glorie en de betekenis van het woord *gelijk* ontgaan is.

Want dat deze *rietstok aan een staf gelijk* is zal van beslissende betekenis blijken te zijn voor de verklaring van dit hoofdstuk.

Hier achten wij bij uitzondering de vert. N.B.G. verhevener, want deze *rietstok* of *meetroede* kan onmogelijk de betekenis hebben van zomaar een gewone stok.

Zij beeldt ongetwijfeld de *s t a f G o d s* uit, die Mozes gehanteerd heeft.

Als wij nu de werking van deze *staf* Gods gaan naspeuren, begint er reeds iets te glore van de betekenis van dit tekstgedeelte.

Het doel waartoe aan Johannes dit *riet* gegeven is, zal tweeledig blijken te zijn.

Ten eerste zal hij met dit *riet* de heerlijkheid van het toekomstige Jeruzalem in profetie aan de strijdende Kerk bekend moeten maken, evenals de Engel doet in Ezechiël 40 t/m 43.

Anderzijds zal Johannes met dit *riet* de oordelen Gods over de

Nieuwtestamentische Egyptenaren moeten openbaren, evenals Mozes met zijn staf de oordelen Gods over Egypte deed komen.

Hieruit blijkt dat dit *riet, een staf gelijk*, op het allernauwst verbonden is met het geopende Boekje dat hem door de Engel gegeven is.

Voor ons staat vast, dat dit *riet* verborgen is in en als verweven is met Gods Getuigenissen, met het geopende Boekje.

Henoch, Noach, Abraham, Mozes, David, Elia, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël en al de profeten zijn door dit *riet* versterkt en vertroost.

David getuigde ervan, zeggende: "Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw s t o k e n Uw s t a f die vertroosten mij."
- Psalm 23 : 4.

Het is opmerkelijk dat ook David hierdoor reeds vertroost is geworden. Dit temeer daar hij óók van een tweeledige vertroosting spreekt. Namelijk: "door Uw stok en Uw staf."

De profeet Zacharia noemt de ene "de stok Liefelijkheid" waarop Gods volk steunen mag en de andere "Samenbinders."
- Zacharia 11 : 7.

Dat betekent: Omdat Zijn kinderen in zichzelf ellendige schapen zijn, zal Hij hen Zelf samenbinden, hen brengen onder Zijn hoede, hen beschermen tegen het vreselijk woeden van hun vijanden.

Zo heeft ook Johannes (evenals de Kerk) dit *riet, een staf gelijk*, ontvangen tot vertroosting en bemoediging.

Het *riet* waarmee de tempel gemeten zal worden, zal voor hen als de zoetheid van het geopende Boekje zijn, maar de *staf* zal voor hen zijn als de staf in de hand van Mozes - Exodus 7 : 17 - die de wateren der Egyptenaren in bloed veranderd heeft.

Alzo zullen zij hun vijanden die de heilige stad 42 maanden vertreden zullen, met de *staf* van Gods Woord verpletteren.

Ook de profeet Micha heeft de glorie van deze *staf* aangewezen. Toen hij bad: "Gij dan, weid Uw volk met Uw staf", antwoordde de Heere hem: "Ik zal haar wonderen doen

11 : 1a

zien als in de dagen toen gij uit Egypteland uittoogt.” - Micha 7 : 14a en 15.

Ja, het vervolg van dit antwoord des Heeren is op bijzondere wijze in overeenstemming met het tweede vers van ons teksthoofdstuk, als de Heere zegt: ”De heidenen zullen het zien en beschaamd zijn vanwege al hun macht” - Micha 7 : 16 - namelijk ook de heidenen aan wie de voorhof die van buiten de tempel is, gegeven is.

Al deze wonderen zullen in dit elfde hoofdstuk geopenbaard worden vanwege het ”wederom” profeteren van Johannes.

Er is behalve dit alles nog een opmerkelijkheid in ons tekstgedeelte, waarop wij de aandacht willen vestigen.

Namelijk deze: Ook hier blijkt niet positief wie het is die deze *rietstok* aan Johannes gegeven heeft, zoals in 10 : 11 niet positief gebleken is van wie Johannes de opdracht om wederom te profeteren ontvangen heeft.

In de verklaring van die tekst - 10 : 11 - hebben wij gezegd dat het ons het meest waarschijnlijk voorkomt dat hij deze opdracht uit het geopende Boekje ontvangen heeft.

Hieruit zou kunnen volgen dat hij ook de *rietstok* uit het geopende Boekje ontvangen heeft, want profeteren vanuit dit geopende Boekje is een van de meest glorievolle geheimenissen die het in zich verbergt.

In de St.Vert. staat zelfs (in de verkorte inhoud van dit hoofdstuk) dat aan de Engel de *rietstok* gegeven is.

Ongetwijfeld zullen er ook zijn, die zeggen: De Engel heeft deze *rietstok* aan Johannes gegeven.

Maar dit stemt niet erg overeen met het vervolg op dit tekstgedeelte, want daarin wordt gezegd: ”En de Engel stond en zeide: Sta op.”

Wanneer de Engel deze *rietstok* aan Johannes gegeven had, zou de samenstelling van dit eerste vers (althans in zijn aanvang) ongetwijfeld anders zijn geweest.

Daarom menen wij met zekerheid te moeten vaststellen dat dit *riet* verborgen is in Gods Woord, in het geopende Boekje dat

11 : 1b

hem gegeven is.

Juist naar aanleiding van de door Johannes ontvangen *rietstok* heeft de Engel tot hem gezegd: "Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en degenen die daarin aanbidden."

Iemand zou kunnen vragen: Is er dan zoveel aan gelegen, wat deze *rietstok* betekent en door wie of op welke wijze hij aan Johannes gegeven is.

Ons antwoord is eenvoudig.

Ten eerste is de algemene opdracht om te profeteren (Oudtestamentisch) het grondbeginsel geweest waardoor de geheime-nissen van God en Zijn Woord geopenbaard werden.

Zo is het uiteraard ook het geval met de opdracht die aan Johannes gegeven wordt om wederom te profeteren, maar nú aan de Nieuwtestamentische Gemeente vanuit het geopende Boekje.

En omdat het door de sterke Engel geopend van de hemel is afgebracht, is aan Johannes *deze rietstok, een staf gelijk, gegeven*. Hier wordt de glorie, het gezag van dit geopende Boekje openbaar.

Hieruit blijkt de belangrijkheid van deze vraag.

Wanneer de Heilige Geest in 10 : 8 tot Johannes zegt: "Neem het" en de Engel in 10 : 9 zegt: "Eet het op" en in 11 : 1 zegt: "Meet de tempel", dan blijkt daar toch wel uit de wondere glorie, het gezag van deze *rietstok* zoals wij dit enerzijds aan de hand van de vert. N.B.G. en anderzijds aan de hand van de St. Vert. verklaard hebben.

Dit alles heeft toch ten doel de Nieuwtestamentische Kerk de glorie van het geopende Boekje op het hart te binden.

1b *En de Engel stond en zeide: Sta op.*

Het woord *stond* heeft de vert. N.B.G. niet.

Het is overigens bovenmate opmerkelijk en veelbetekenend dat juist in deze hoogst gewichtige zaken de vertalers blijkbaar geworsteld hebben om de teksten 10 : 11 en 11 : 1 vanuit de grondtaal op de juiste wijze weer te geven.

11 : 1b

In 10 : 11 schakelt de vert. N.B.G. in feite (in tegenstelling tot de St.Vert.) *de Engel* uit in het geven van de opdracht aan Johannes om wederom te profeteren.

Ook in 11 : 1 schakelt de vert. N.B.G. (in tegenstelling tot de St.Vert.) *de Engel* uit voorzover het 't geven van de rietstok betreft.

Behalve dit is er nog een andere opmerkelijkheid in het eerste vers van dit elfde hoofdstuk.

In vers 1a is de vert. N.B.G. verhevener dan de St.Vert. vanwege de woorden: "Een staf gelijk."

Maar in vers 1b is de St.Vert. verhevener dan de vert. N.B.G. vanwege de woorden: "*En de Engel stond.*"

De St.Vert. is hierdoor niet alleen verhevener dan de vert. N.B.G. maar zij verheerlijkt bovendien door deze overzetting op ongekende wijze de glorie van de van de hemel afgekomen sterke *Engel* Die onweerlegbaar de zegevierende Ruiters op het witte paard is, Die van den beginne uitgegaan is, overwinnende, namelijk de wereld en de overste dezer wereld - Johannes 12 : 31 en 16 : 33b - en Die nu voorts (in dit elfde hoofdstuk) uit zal gaan óm te overwinnen - 6 : 2 - namelijk: de overblijfselen van het verderf dat door de bedriegerijen des satans - Mattheüs 28 : 12 t/m 15 - in de wereld ontstaan is.

De St.Vert. zegt: *De Engel stond.*

De uit de doden Opgestane, Zich ontfermende over de liggende Johannes, in en door hem Zich ontfermende over Zijn nog op het slagveld liggende Gemeente die Hij uit haar verlorenheid verlost heeft en voorts nog verlossen zal.

Dit zal in dit elfde hoofdstuk gaan blijken.

Het verschil in vertaling en de belangrijkheid van elke vertaling treedt nog meer naar voren als wij op het volgende acht geven:

In 11 : 1 heeft de vert. N.B.G.: "En mij werd een riet gegeven, een staf gelijk," mét de woorden: "Sta op."

Maar in de St.Vert. staat: "En mij werd een rietstok gegeven, een meetroede gelijk"; en dan is het vervolg (blijkbaar zijn de

vertalers zich niet bewust van de belangrijkheid in deze, want zij sluiten deze zinsnede met een puntkomma af): *En de Engel stond.*

Naar onze overtuiging ontstaat door de mededeling *en de Engel stond* een volkomen ander gezichtsveld.

Daarentegen maakt de vert. N.B.G. zelfs niet eens melding van het *staan* van *de Engel*.

Onzes inziens is het geven van de rietstok aan Johannes een apart en bijzonder gegeven.

Daarom had deze zin in beide vertalingen zonder meer met een punt behoren afgesloten te worden.

Ook de mededeling in de St.Vert. *en de Engel stond* is een apart gegeven, ja een bijzondere glorie.

Dit blijkt onmiddellijk uit het volgende tekstgedeelte, want het *staan van de Engel* en het liggen van Johannes blijken twee tegenover elkaar gestelde zaken te zijn: De Opgestane, de glorierijke Overwinnaar en de liggende Johannes die hierin de strijdende Kerk vertegenwoordigt die op het slagveld achtergebleven is.

Deze visie ontbreekt in de vert. N.B.G. geheel en al en in de St.Vert. is het op zijn minst twijfelachtig.

Op deze wijze blijft de majesteit en de glorie van het Woord verborgen.

Uit deze verklaring blijkt onzes inziens ook de juistheid van de verklaring dat de gave van het meetriet, een staf gelijk, voortgekomen en opgebloeid is uit het geopende Boekje dat hem gegeven is.

Ook blijkt, dat *de Engel* hem van hieruit de opdracht gegeven heeft om wederom te profeteren, om de glorie van dit Boekje door middel van het meetriet dat erin verborgen is, na te speuren.

Hoewel *de Engel* reeds in 10 : 1 als de glorierijke Overwinnaar geopenbaard is en hoewel in 11 : 1 vervolgens nog eens op bijzondere wijze de glorie van Zijn opstanding uit de doden wordt onderstreept, kan hieruit worden afgeleid dat er ook een tijd geweest is dat *de Engel* liggende was, dat Hij niet *stond*.

Dat was toen zij Hem in een graf gelegd hebben.

Dat is voor Johannes en voor de strijdende Kerk uitgebeeld in het blazen der vierde bazuin, toen er gezegd is dat het derde deel der Zon geslagen werd.

Nu is Johannes er ook getuige van geweest in de hemel, toen aan Hem (in Zijn vernederde staat van een Lam, staande als geslacht) Zijn uiteindelijke glorie werd voorgesteld in de ontsluiting van het zesde zegel.

Ja, iets van deze Hem voorgestelde glorie heeft hij reeds gezien toen de zesde bazuin geblazen werd.

Dat was, zoals wij verklaard hebben, een klein beginseltje en een afschaduwing van het laatste oordeel, zoals dit bij de ontsluiting van het zesde zegel geopenbaard is.

Maar nadien, toen in feite alles volbracht was - Johannes 17 : 4 en 19 : 30 - is hem, Johannes, de glorie geopenbaard van de van de hemel afgedaalde sterke *Engel* Die de zee en de aarde wederom als Zijn rechtmatig eigendom in bezit is gaan nemen. Bovendien wordt in onze tekst Zijn glorie geopenbaard als Hij na Zijn overwinning staat als tussen de levenden en de doden, tussen Zijn op het strijdperk achtergebleven Gemeente en de overste dezer wereld, onder wiens leiding de heidenen de heilige stad zullen vertreden.

Maar Zijn Gemeente zal Hij vanuit het geopende Boekje gaan onderwijzen in de dingen die Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

Daarom doet Hij Johannes die Zijn Nieuwtestamentische Gemeente vertegenwoordigt, die Hij in de verleden tijden heeft laten wandelen in hun wegen - Handelingen 14 : 16 - opstaan uit het stof en de jammer der verlorenheid.

Voor een ieder die deze woorden: *Sta op* (door *de Engel* gesproken tot Johannes) als een levenwekkend Woord in de oren hoort klinken, is dit niet minder dan de zalige opstanding ten leven.

Zó iemand ervaart, dat hij een in zonden en schuld verloren liggende zondaar voor God is, niet alleen vanwege zijn erfzonde, maar bovenal vanwege zijn eigen zonden en schul-

den die hem in deze jammerstaat gebracht hebben.

Dit is de heerlijkheid van ons tekstgedeelte: De *staande* Overwinnaar (de opgestane Heere en Heiland) heeft aan Johannes en door Johannes aan Zijn Nieuwtestamentische Gemeente, het geopende Boekje gegeven en tot hem en tot haar gezegd: *Sta op*.

Bovendien heeft hij (en met hem de Nieuwtestamentische, strijdende Kerk) de genade ontvangen om wederom te mogen profeteren, ja om zelfs met het meetriet de glorie van de nieuwe tempel Gods die door de sterke *Engel* is opgericht te gaan onderzoeken.

Dit enerzijds, maar anderzijds (omdat het meetriet een staf gelijk is) ook om het recht Gods te leren erkennen in het straffen der zonden aan allen die God verwerpen en niet willen dat Hij als Koning over hen regeren zal, maar die wel aan alle ongerechtigheid gehoorzaam zijn.

Wanneer wij in de woorden van ons tekstgedeelte, namelijk: *De Engel stond en zeide: Sta op*, de glorie van deze twee staten gaan naspeuren, is het mogelijk dat we alsdan tot heerlijke en wonderbare ontdekkingen gebracht worden.

Dit temeer omdat in het volgende tekstgedeelte dat wij afzonderlijk hopen te verklaren, ook het meten van het altaar en van hen die in de tempel aanbidden, in het geding gebracht zullen worden.

Ten eerste zal dan gaan blijken dat het wederom profeteren van Johannes ook verband houdt met de profetieën van het Oude Testament.

Hoewel anderzijds het wederom profeteren van Johannes ook gestalte zal krijgen en zich voortplanten zal in de profetieën van het Nieuwe Testament.

Een en ander zal heel duidelijk blijken als aan de Nieuwtestamentische getuigen dezelfde macht gegeven zal worden als aan Mozes en Elia gegeven is, namelijk om de wateren in bloed te veranderen.

Door Mozes is dit gedaan in Egypteland - Exodus 7 : 17 en 20 - en ook heeft hij Egypteland geslagen met allerlei plagen.

11 : 1b

Elia heeft dit gedaan door de hemel te sluiten, opdat er geen regen zou regenen in de dagen zijner profetering. - 1 Koningen 17 : 1b.

In de plagen die over Egypteland gebracht zijn is de majesteit van de staf geopenbaard, het meetriet gelijk, hetwelk in Gods Woord verborgen is.

Deze twee staten, namelijk die van de *staande* Overwinnaar en van de liggende Gemeente die op het slagveld achtergebleven is, zullen in het profeteren van Johannes en van de Nieuwtestamentische getuigen tot aan het blazen der zevende bazuin - 11 : 15 - in een helder licht gesteld worden.

Van de *staande* Overwinnaar was (toen Hij als een sterke *Engel* van de hemel afgekomen was) Zijn aangezicht als de zon maar Zijn voeten waren als pilaren van vuur.

Enerzijds door het heldere licht dat van Zijn aangezicht afstraalt, Zijn strijdende Kerk vanuit het geopende Boekje verlichtende, anderzijds door de vuurgloed die van Zijn voeten afstraalt hun bekendmakende met de vuurgloed der verdrukkingen, als de heidenen die in de voorhof van de tempel zijn, de heilige stad zullen vertreden, maar bóvenal wanneer het uit de afgrond opkomende beest hen overwinnen en doden zal. - 11 : 7. Nochtans zullen al hun vijanden door dit vuur tot as worden onder hun voeten, zoals dit naar aanleiding van 10 : 1d verklaard is.

Voordat wij de verklaring vervolgen, willen wij eerst een beperkt overzicht geven van de dingen die getoond zijn sinds Johannes in de geest ten hemel opgeklimmen is. - 4 : 1 en 2.

Moge de Heere vanuit het geopende Boekje Zijn licht hierover laten schijnen.

Toen hij weer werd heengezonden naar de aarde (blijkens 10 : 8a) en hem de daadwerkelijkheid van de heilige oorlog weer getoond werd, zoals deze beschreven is in hoofdstuk 11, moet er bepaald geen enkele reden voor hem geweest zijn om zich over de glorie der heerlijkheid van de van de hemel afgedaalde sterke *Engel* te verheugen.

Want de Overwinnaar *stond* wel (was wel opgestaan) maar Johannes zag de Gemeente nog liggen als verslagenen op het slagveld van deze heilige oorlog.

Zelfs nadat hij het bevel van *de Engel* ontvangen heeft om *op te staan* om de (nieuwe) tempel en het altaar te meten met degenen die daarin aanbidden, moet hij, komende uit de heerlijkheid des hemels, geweend hebben, ziende de strijdende Kerk nog in haar lijden, strijd en zorgen.

Hij moet bepaald in dezelfde gemoedstoestand verkeerd hebben als "velen van de priesters en de Levieten en hoofden der vaderen, die oud waren, die het eerste huis gezien hadden en dit huis in zijn grondlegging voor hun ogen zijnde, weenden met luider stem" - Ezra 3 : 12 - vanwege de verloren gegane glorie van de heerlijke tempel Salomo's. - Haggai 2 : 4 t/m 10.

Ja, in de ogen van Johannes die door zijn vertoeven in de hemel aldaar gezien heeft de scheppingsglorie van het oorspronkelijke paradijs blijktens hoofdstuk 4, moet het fundament van deze nieuwe geestelijke tempel, dat door de van de hemel afgedaalde sterke *Engel* gelegd is, als niets geweest zijn.

Dit moet dan ook de reden geweest zijn, waarom aan hem, ja in feite aan al Gods bedroefde kinderen, het riet (Gods Woord) een staf gelijk, gegeven is, met het bevel om *op te staan* om deze nieuwe tempel te gaan meten en ook in het bijzonder het altaar en degenen die in deze nieuwe tempel aanbidden zullen. Dan zullen hij en al Gods uitverkorenen de waarheid beseffen van hetgeen de Heere door de dienst van Zijn profeet Haggai gezegd heeft: "De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden dan het eerste, zegt de HEERE der heirscharen; en in deze plaats zal Ik vrede geven, spreekt de HEERE der heirscharen." - Haggai 2 : 10.

Naar onze overtuiging is het vertoeven van Johannes in de hemel, in de geest (zoals dit in hoofdstuk 4 is uitgebeeld) een uitbeelding geweest van de oorspronkelijke scheppingsglorie

van de mens, zoals Adam en Eva die in het paradijs gekend moeten hebben.

Evenals de gevallen engelen van oorsprong een volmaakt verstand en oordeel gehad hebben om de grote werken van God te aanschouwen en te beoordelen (blijkens Job 38 : 7) zo hebben ook zij, Adam en Eva, in volmaaktheid in deze aardse (paradijs)tempel der heerlijkheid Gods vertoefd om Gode hun lof- en dankofferen te offeren.

Deze blik van Johannes in de oorspronkelijke paradijsglorie was noodzakelijk, want vóór de val van de mens en voordat de grote draak met zijn engelen op de aarde geworpen is - 12 : 9 - waren hemel en aarde gelijk aan het paradijs en het paradijs gelijk aan de hemel, dit kan blijken uit Lukas 23 : 43, waar de Heere Jezus de hemel het paradijs noemt.

Op deze wijze wordt hij in staat gesteld de dienstknechten van de Heere Jezus te tonen - 1 : 1 - door het meten van de nieuwe tempel en het altaar en degenen die daarin aanbidden, dat de heerlijkheid van dit laatste huis groter zal worden dan die van het eerste huis.

Dit ondanks het feit dat de mens vanwege zijn ongehoorzaamheid aan God vanuit de oorspronkelijke paradijsglorie is komen te verkeren op het slagveld van de heilige oorlog die gevoerd is tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiters op het rode paard en zijn gevolg.

In deze nieuwe tempel zullen tot beschaming en tot vernedering van de grote verderver, de vorst der duisternis, Gods genade over Zijn uitverkoren volk enerzijds en Zijn heilig recht over hém en allen die met hem in hun opstand tegen God blijven volharden anderzijds, op het glorierijkst geopenbaard worden door de overwinning van het Lam.

Het Lam Dat stond als geslacht, maar Die als een sterke *Engel*, gesierd met de glorietekenen Zijner overwinning, van de hemel is afgedaald, met Zijn aangezicht stralende als de zon -10 : 1c - en Die nu voorts tot een Licht der heidenen is gegeven om Gods heil te zijn tot aan het einde der aarde. - Jesaja 49 : 6b.

Toen Johannes echter de verwoestingen aanschouwde die door de zonden op deze wereld teweeggebracht zijn, moet ook zijn hart, evenals ons aller hart, vervuld zijn geweest van een onvoorstelbaar heimwee naar het oorspronkelijke paradijs.

Daarentegen moet het hem, evenals allen die inwendig met het Evangelie der genade van God bekendgemaakt zijn, tot onzegbare vertroosting geweest zijn dat hij deze sterke *Engel* van de hemel heeft zien afdalen naar de aarde, gesierd met de glorie-tekens Zijner overwinning om dit verwoeste gebied wederom in bezit te gaan nemen om het te herstellen en te vernieuwen.

Hoezeer moet Johannes reeds in zijn dagen (in de áánvang van de tijd van het einde) beroerd geworden zijn vanwege de ontredderde toestand in de wereld.

Zijn volk in de afval overgegeven, het Heiligdom verwoest en de Waarheid ter aarde geworpen blijktens Daniël 8 : 11 en 12.

En wij, hoeveel te meer zullen wij beroerd worden, wij die bijna aan het éinde van de tijd van het einde leven blijktens Daniël 7 : 22, vanwege de gruwelen die zich in onze tijd openbaren, zoals deze voorzgd zijn in Daniël 7 : 19 t/m 21.

Wij zullen, als wij dit alles in ogeschouw nemen, met de Prediker moeten zeggen: "Ijdelheid der ijdelheden, ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid." - Prediker 1 : 2.

En allen die met ons zichzelf schuldig kennen voor God, mogen wel met Adam zeggen: "Ik hoorde Uw stem in de hof en ik vreesde, want ik ben naakt, daarom verborg ik mij." - Genesis 3 : 10.

Nochtans heeft elk mens van nature een verlangen van zijn ellendigheid en van zijn rampzalige staat waarin hij geboren is, verlost te worden.

Op alle mogelijke manieren tracht hij er verbetering in aan te brengen en zichzelf te verlossen. In eigen kracht is hij steeds doende om het verloren gegane paradijs wederom te verwerven.

In onze vreselijke en verloren staat heeft God Zich over ons ontfermd en Zijn geliefde Zoon gezonden om ons te verlossen

van het geweld des duivels en van de macht der zonde.

En nu, na Zijn glorierijke overwinning, is Hij van de hemel afgekomen en heeft Hij tot Johannes en door Johannes tot een ieder onzer, ja tot de ganse wereld gezegd: NEEM HET BOEK dat geopend in de hand des Engels is en eet het op, want dat alleen is hét middel om u uit uw rampzalige staat te verlossen.

Ja, God heeft deze *Engel* Zelf geslagen om u van uw schuld te kunnen bevrijden.

Eet het Boekje op, het zal uw buik weliswaar bitter maken vanwege de daarin voorgestelde strijd die gij te strijden zult hebben met de duivel en de wereld en uw eigen verdorven, boze natuur, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing vanwege de beloften Gods die erin verankerd zijn voor de overwinnaars in deze strijd. Namelijk de beloften van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, een paradijs waarin de zonde niet meer kan komen.

Van nature is echter onze voorstelling van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde en een hersteld paradijs verweven met onze natuurlijke voorstelling van het verloren gegane paradijs. Dit vloeit voort uit het feit dat wij met Johannes liggende zijn op dit door onze zonden verwoeste, maar door *de Engel* heroverde gebied, in smarten liggende en treurende over al onze ellendigheden, inzonderheid over de dood die heerst in deze wereld.

Voor al de dood van geliefden doet ons in smarten en tranen dikwijls nederliggen op dit braakland, waarop de van de hemel afgedaalde *Engel* Zijn nieuwe tempel wil gaan bouwen.

Maar allen die in deze rampzalige staat wenen over hun zonden als de oorzaak van deze rampzaligheid, wil het geopende Boekje vertroosten met de verlossing die in Christus Jezus is.

Daarom heeft *de Engel* tot Johannes gezegd:

1c *Meet de tempel Gods en het altaar en degenen die daarin aanbidden.*

De grondslagen en de maten voor de bouw van deze *tempel* zijn vermeld en verankerd in dit geopende Boekje.

”Troost, troost Mijn volk, zal (de Engel) ulieder God zeggen. (Johannes) spreekt naar het hart van Jeruzalem en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is (nu de Engel van de hemel afgedaald is), dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden.” - Jesaja 40 : 1 en 2.

Allen die treuren over hun zonden en deze belofte met een oprecht geloof aannemen, zullen de Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien - Jesaja 33 : 17 - namelijk het nieuwe paradijs.

Dan zult gij de verschrikkingen overdenken - vers 18a - waardoor uw buik bitter geworden is, maar bij het *meten* van deze nieuwe *tempel*, waarvan Ik de fundamenten gelegd heb in Mijn lijden en sterven voor u, zal u blijken dat deze heerlijker zal zijn dan de eerste. - Haggai 2 : 4 en 10.

Het is of de van de hemel afgekomen Engel het Zijn in strijd en lijden nederliggende Gemeente toeroept: *Meet, meet, meet de tempel* en die niet alleen, maar *meet ook het altaar en degenen die in de tempel aanbidden*. Dan zult gij niet alleen vertroost worden, maar u ook verbazen vanwege de glorie.

Dan zult gij evenals de dichter van Psalm 48 uitroepen: ”Gaat rondom Sion en omringt haar; telt haar torens; zet uw hart op haar vesting; beschouwt onderscheidenlijk haar paleizen, opdat gij het aan het navolgende geslacht vertelt.”

Het gehoor geven aan dit bevel ”Sta op” is voor de zondaar niet minder dan de opstanding uit de doodsslaap der zonde en dit *meten* is voor hem de weg ten leven en het middel om gered te worden van zijn verdriet en troosteloosheid, als hij nederligt in rouw en droefenis.

Echter niet alleen het *meten van de tempel* zal hem tot troost kunnen zijn, maar ook vooral het *meten van het altaar*, dat is: Het overdenken van het lijden en sterven van de Heere Jezus Christus zal hem kunnen vertroosten.

”Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte en de lengte en de diepte en de hoogte zij en bekenen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.” - Efeze 3 : 18 en 19. Deze kennis en deze wetenschap kunnen ertoe leiden, dat de mens verlost wordt van zijn moedeloosheid en van de last zijner zonden, zijn oog en zijn hoop richtende op het nieuwe paradijs.

Dit is de heerlijkheid van het riet, hetwelk verborgen is in het geopende Boekje dat aan de strijdende Kerk gegeven is.

Met dit riet kan zij nu reeds *de tempel en het altaar* gaan *meten*, ofschoon de fundamenten ervan pas gelegd zijn.

Daarom zal noch Johannes noch iemand uit de strijdende Kerk in dit leven de volle openbaring der glorie en der heerlijkheid van deze nog in aanbouw zijnde *tempel* en van het *altaar* kunnen kennen.

Al is de mens met Johannes opgestaan, zo zal toch na alles wat hem getoond zal worden zijn ervaring zijn, dat hij nog staat op het zand der zee - 12 : 18 - van waaruit hij het beest uit de zee en het beest uit de aarde op zal zien komen. - 13 : 1 en 11.

Al is het dat de Overwinnaar Zijn rechervoet op de zee en de linker op de aarde gezet heeft, zo zullen deze beesten toch trachten de herbouw van *de tempel* te verhinderen, evenals Sanballat en Gesem, de Arabier en de overigen van zijn gezelschap ten tijde van Nehemia.

Bij het *meten van de tempel* zal de herstelde schepping geopenbaard worden.

Bij het *meten van het altaar* de wonderbare glorie van Gods genade over verloren zondaren.

Maar er moet nog een andere meting gedaan worden, namelijk van *degenen die in de tempel aanbidden*, opdat ook de glorie van Gods heilig recht geopenbaard zal worden.

Uit de samenstelling van deze tekst en in het bijzonder uit dit besluit *meet degenen die daarin aanbidden* blijkt de symboliek van de openbaring.

Namelijk het uitbeeldende karakter, waar een diepere, geestelijke betekenis in verborgen is.

Want het *meten van de tempel* en in mindere mate het *meten van het altaar*, past nog enigszins in onze natuurlijke overleggingen, maar het *meten van degenen die daarin aanbidden*, stemt zelfs niet eens met ons taalgebruik overeen.

Was er nu nog door de Engel gezegd: Têl hen *die daarin aanbidden*, dan was dit voor ons natuurlijk verstand meer aanvaardbaar geweest, maar met deze *meting* weten wij van nature geen raad.

Letten wij echter op het riet, een staf gelijk, waarmee *de aanbidders in de tempel gemeten* moeten worden, dan gaat er enig licht stralen over de geestelijke betekenis van dit *meten*.

Daaruit blijkt, dat zij *gemeten* moeten worden met de maatstaf der Waarheid, met de maatstaf der oprechtheid, der vroomheid en der godzaligheid, om te onderzoeken of zij waarlijk van hun zonden en zondige dwalingen gereinigd zijn.

Hier gaan weer de glorie en de victorie van de zegevierende sterke Engel blinken, want uit deze *meting* die Hij beveelt, zal moeten gaan blijken (met het oog gericht op de dingen die haast geschieden moeten) of er zich ook onder hen geen verleider bevindt (waarvoor Paulus de Thessalonicensen gewaarschuwd heeft) die zich tegenstelt en verheft boven al wat God genaamd of als God geëerd wordt, alzo dat hij in de tempel Gods als een god zal zitten, zichzelf vertonende dat hij God is. - 2 Thessalonicensen 2 : 4.

Dit is de betekenis van deze opdracht om *de aanbidders in de tempel te meten*, opdat zij door de staf van Gods Woord verdaan zullen worden, zoals de Egyptenaars destijds door deze staf verdaan zijn.

Uit vers 8 zal blijken dat dit noodzakelijk is, want juist deze *aanbidders in de tempel*, namelijk de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, zullen zich gaan verheffen boven de ware aanbidders, zo, dat zij het zijn die de heilige stad tweeëntveertig maanden vertreden zullen.

Dit zal gaan blijken uit het vervolg van dit hoofdstuk.

Het is alsof de verheerlijkte Heiland reeds direct na Zijn opstanding Zijn Nieuwtestamentische Gemeente heeft willen waarschuwen voor deze dingen die haast geschieden moeten, zeggende tot haar: "Beproeft de geesten of zij uit God zijn." - 1 Johannes 4 : 1.

Ook Paulus, hierop aansluitende, heeft tot Timotheüs gezegd: "Doch de Geest zegt duidelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, zich begevende tot verleidende geesten en leringen der duivelen." - 1 Timotheüs 4 : 1. En hij vervolgt in vers 3: "Verbiedende te huwen en gebieden- de van spijs te onthouden."

2a En laat het voorhof uit, dat van buiten de tempel is en meet dat niet, want het is de heidenen gegeven.

Dat al deze openbaringen, vanaf 10 : 1 t/m 11 : 13 inzonderheid openbaringen van de opgestane en verheerlijkte Heiland zijn, blijkt niet alleen uit Zijn heerlijke en wonderbare verschijning als de sterke Engel - 10 : 1 - maar ook uit het geven van het geopende Boekje aan Johannes en het ontvangen ervan door hem.

Voorts zijn al deze dingen: "Gij moet wederom profeteren" en "hem werd een rietstok gegeven" (met het bevel om op te staan en te gaan meten) hem geopenbaard met het doel om de dienstknechten van de Heere Jezus te tonen de dingen die haast geschieden moeten, nu Hij ná Zijn opstanding een Gemeente onder de heidenen geplant heeft.

Dit alles blijkt in nog sterkere mate uit ons tekstgedeelte.

Hierdoor wordt de Kerk onderwezen dat zij niet slechts toezicht moet houden op degenen die in de tempel aanbidden, maar dat zij bovendien de Gemeenten zuiver moet houden van hen die openlijk en welbewust strijd tegen haar voeren en van hen die in *de voorhof* des tempels blijven vertoeven, al voeren zij geen openlijke strijd, maar weigeren zij welbewust om als lidmaat van de Gemeente van de Heere Jezus te worden ingeschreven.

Deze *voorhof*bewoners mogen blijkens ons tekstgedeelte beslist *niet meegemet* worden met de ware aanbidders ín de tempel, zolang zij zich niet bekeren van deze hun onzalige weg en wandel.

(Hiermee wordt de moderne gemeenteopbouw van de Nederlandse Hervormde Kerk in onze tijd - eind twintigste eeuw - scherp veroordeeld, wanneer zij inschrijft wat Hervormd geboren is. Ja in feite mogen zij zelfs *niet meegemet* worden.

Ook zij niet die zich in de loop der tijden (sinds het uit de aarde opgekomen beest tijdens de grote Franse revolutie van 1789 zijn scepter over de Kerk van alle landen en over de wereld is gaan zwaaien) van de Kerk zoals deze tijdens de Hervorming door God Zelf hervormd is, afgescheiden hebben. Hoeveel te minder mogen zij of hun kinderen *meegemet* worden, die zich nimmer met de Kerk bemoeien en die alleen maar in burgerlijke registers als Hervormd ingeschreven worden.

De veelheid, het aantal, maakt de glorie der Kerk niet uit, slechts het getal der ware aanbidders ín de tempel.

En al zingen sommigen der *voorhof*bewoners de jubelliederen der heiligen mee in de Kerk, zij worden zonder meer *heidenen* genoemd in ons tekstgedeelte.

Dit zal mede een van de oorzaken zijn, waarom haar kandelaar straks van haar plaats geweerd zal worden - zie hoofdstuk 2 : 5c; 3 : 16, maar bovenal 18 : 2b en 4b.

Uit het vervolg zal blijken, dat niet alleen de verleiders die zich ín de tempel Gods bevinden de heilige stad vertreden zullen, maar ook inzonderheid zij die zich in *de voorhof* bevinden, als (in latere tijd) het beest dat uit de afgrond opkomen zal, de getuigen van de zuivere leer der Waarheid vermoorden zal. - 11 : 7.

Ja te dien tijde zullen zelfs állen die op de aarde wonen, zich verheugen en elkander geschenken zenden, omdat die gehate getuigen der Waarheid gedood zijn. - 11 : 10.

Maar van de verleiders die zich ín de tempel Gods bevinden, zegt het volgende tekstgedeelte:

11 : 2b

2b *En zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden.*

Er zijn drie opmerkelijke dingen in dit korte tekstgedeelte, namelijk: *zij* en *de heilige stad* en *de tweeënveertig maanden*.

Ten eerste: Wie zijn die *zij*?

Naar onze overtuiging allereerst zij die zich in de tempel Gods gezet hebben.

Hun leider vertoont zichzelf dat hij God is. Dit blijkt uit 2 Thessalonicensen 2 : 4b.

Maar ook zij die zich bevinden in de voorhof die van buiten de tempel is, die aan de heidenen gegeven is. Dit zal blijken uit 11 : 7 en vervolgens uit 13 : 12.

Ten tweede: De tempel wordt nu, ná haar meting, *heilige stad* genoemd, omdat zij aldus de uitwendige, zichtbare Kerk vertegenwoordigt.

Ten derde: De tijd van haar *vertreding*.

Wat dit laatste betreft is het droevig te moeten ervaren dat zelfs de ware aanbidders in de tempel het (over het algemeen) van meer belang achten welke periode er onder deze *tweeënveertig maanden* verstaan moet worden, dan dat zij zich verontrusten over *de vertreding der heilige stad* als zodanig. Dit geldt echter niet alleen ten opzichte van deze *tweeënveertig maanden*.

Menigmaal komt het voor, dat hetgeen wij in onze natuurlijke staat van het hoogste belang achten, lang niet altijd van het hoogste belang is.

Wij hebben altijd te strijden met onze oude natuur die nieuwsgierig is naar de dingen die haast geschieden moeten, maar die zich in veel mindere mate bekommert om de eer van God en die niet verlangend is om de glorie te mogen kennen van het geopende Boekje hetwelk ons gegeven is.

Ook wij laten zo gemakkelijk het meten van de tempel na.

Dat wil zeggen: Het onderzoeken van de zaligheid die God Zijn uitverkorenen bereid heeft in de Heere Jezus Christus.

Ook laten wij zo rustig het meten van het altaar na.

Dat wil zeggen: Het overpeinzen van de liefde van de Heere Jezus, die Hij in Zijn lijden en sterven voor ons, verloren zondaars, geopenbaard heeft.

Wij laten ook zo gemakkelijk na het meten van degenen die in de tempel aanbidden. Dat wil zeggen: Zelfs de ware aanbidders in de tempel twisten gemakkelijker met elkaar over voor hen verborgen dingen (b.v. het wél of niet verwachten van een duizendjarig vrederijk) dan dat zij bezorgd zijn over de staat der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is of over het verval der Kerk met haar menigte bewoners van het voorhof dat van buiten de tempel is, die niet in het minst afweten van meten, noch van de tempel, noch van het altaar, noch van degenen die in de tempel in der waarheid aanbidden.

Ja, zij haten zelfs Gods kinderen met een dodelijke haat, zoals blijkt uit de verzen 7 en 8 van dit hoofdstuk.

Toch willen wij nog apart aandacht schenken aan twee dingen die in dit tweede vers vermeld worden.

Het eerste is, dat het voorhof dat van buiten de tempel is, aan de heidenen gegeven is.

Vandaar ook de verwisseling van tempel Gods in het eerste vers, naar *heilige stad* in het tweede vers.

Het tweede is, *de tweeënveertig maanden der vertreding van de heilige stad*.

De voorhofbewoners worden voorts heidenen genoemd.

Dit houdt ongetwijfeld mede verband met de oorsprong der Nieuwtestamentische Gemeente, want te Jeruzalem begon in feite al onmiddellijk *de vertreding der heilige stad* door de bewoners van het voorhof dat van buiten de tempel is.

Met name door de Joodse Raad die de Kerk van de Heere Jezus niet wilde erkennen als de tempel Gods. Dit blijkt uit Handelingen 7, inzonderheid vers 54 t/m 57.

De Joden konden niet gedogen dat de heilige tempel Gods aan de heidenen gegeven zou worden.

Van hieruit is de Nieuwtestamentische Gemeente van de Heere Jezus van tempel Gods, in het tweede gedeelte van onze

tekst genaamd geworden *de heilige stad*.

Ook in *déze heilige stad* is het voorhof dat voorheen van buiten de tempel was, aan de heidenen gegeven, opdat de grote werken Gods ook daarin geopenbaard zouden worden.

Toen Johannes heengezonden werd om wederom te gaan profeteren, is hij van oorsprong met zijn medediscipelen gezonden naar de Oudtestamentische tempel, naar de tempel Gods, dit blijkt o.a. uit Handelingen 5 : 20, omdat daarin vanouds de eredienst aan God plaats vond.

Zo ook toen Johannes blijkens 10 : 8 en 11 heengezonden werd om wederom te profeteren.

Toen is hij op die plaats gesteld waar zijn Heiland Zijn voeten gezet had, namelijk daar waar zijn Heere de heilige oorlog gevoerd heeft.

Hier heeft hij in de geest de fundamenten aanschouwd van de geestelijke tempel, zoals hij deze reeds in beginsel aanschouwd heeft o.a. in de 500 broederen aan wie de Heere Jezus verschenen is na Zijn opstanding uit de doden. - 1 Corinthe 15 : 6.

Het is met deze geestelijke tempel gegaan als met de tempel Salomo's en de heilige stad Jeruzalem.

Aanvankelijk is de tabernakel door Mozes opgericht in de woestijn nadat hij met zijn volk uit de verdrukkingen van Egypteland ontkomen was.

En daarna is de tempel Salomo's gebouwd in de heilige stad. En zoals deze tempel en stad verwoest zijn door de Babyloniërs, zo zijn ook de geestelijke tempel en *de heilige stad* verwoest door de geestelijke Babyloniërs, die in haar de scepter zijn gaan zwaaien. Dit blijkt beslissend uit hoofdstuk 18 inzonderheid de verzen 2 t/m 4.

Deze geestelijke Babyloniërs zullen *de heilige stad tweeëntwintig maanden vertreden*, zegt ons tekstgedeelte.

De betekenis hiervan zal beter in de vervulling van deze profetieën verstaan kunnen worden.

Dit gehele hoofdstuk staat nog in het teken der profetie.

Zoals onder het Oude Verbond de Gemeente des Heeren de

profetieën der profeten ontvangen heeft als een lamp voor haar voet en een licht op haar pad om bij dát Licht de duisternissen van die tijd te kunnen doorwandelen, het oog gericht houdende op en verwachtende de openbaring der heerlijkheid Gods in de beloofde Messias, zo is ook dit wederom profeteren van Johannes voor de Nieuwtestamentische Gemeente.

Ook zijn profetieën zullen in beginsel hun vervulling vinden als op geestelijke wijze de geboorte van de Heere Jezus geopenbaard zal worden in hoofdstuk 12 : 1 t/m 6.

Zoals de Oudtestamentische profetieën op schaduwachtige wijze de vervulling ervan voor de aandacht stelden, zo ook dit profeteren van Johannes hier en nu in ons tekstgedeelte betreffende *de vertreding der heilige stad* voor de tijd van *tweeënveertig maanden*.

Als de vervulling van deze profetie der *tweeënveertig maanden* aan Johannes en aan de dienstknechten van de Heere Jezus getoond zal worden (met haar betekenis voor de Nieuwtestamentische Gemeente) zal de ernst hiervan blijken. Aanvankelijk in hoofdstuk 12 maar ook zeer in het bijzonder in hoofdstuk 13 : 5.

Al gaan wij nu nog niet in op de feitelijke betekenis van deze *tweeënveertig maanden* (althans betreffende de aanvang en het einde ervan, omdat het hier nog profetie is) toch willen wij er nu reeds wel de aandacht op vestigen dat zeer beslist op twee afzonderlijke tijdsperioden, elk van *tweeënveertig maanden*, de aandacht gevestigd wordt, hier reeds in dit profeteren van Johannes, maar meer en duidelijker nog in de vervulling zoals deze in hoofdstuk 12 en inzonderheid in hoofdstuk 13 geopenbaard wordt.

In dit elfde hoofdstuk blijken deze twee perioden hieruit:

In de eerste periode van de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis zal *de heilige stad tweeënveertig maanden vertreden* worden door hen die zich in de tempel Gods gezet hebben, van wie hun leider zichzelf vertonen zal, dat hij God is, zoals de Heilige Geest door de dienst van Paulus dit heeft voorzegt in

11 : 2b

2 Thessalonicensen 2 : 4b en zoals Paulus dit nader verklaard heeft in zijn eerste brief aan Timotheüs, hoofdstuk 4 : 1 t/m 3. Zij zal *vertreden* worden door de leiders der Rooms-Katholieke Kerk

In diezelfde periode zullen de twee getuigen des Heeren - 11 : 3 - duizendtweehonderdzesestig dagen lang profeteren met zak-ken bekleed, dat is *tweeënveertig maanden* x dertig dagen = duizendtweehonderdzesestig dagen.

In die tijd zullen zij op de brandstapels getuigen. En als zij hun getuigenis geëindigd zullen hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomen zal, blijkens 11 : 7 en 9, de tweede Nieuwtestamentische periode inluiden, die drie dagen en een halve dag zal duren blijkens vers 9 (een kleine tijd volgens het besluit van hoofdstuk 12 : 12).

Dit is in bepaalde zin een onbepaalde tijd, maar komt toch overeen met de *tweeënveertig maanden* der eerste periode, want elke dag voor een jaar gerekend is het ook *tweeënveertig maanden*.

In de vervulling van deze profetieën zal dit duidelijker blijken. Vooral in hoofdstuk 13, want in die eerste periode zal de satan (blijkens 20 : 2 nog gebonden zijnde) nochtans zijn kracht en zijn troon aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest kunnen geven blijkens 13 : 2, maar in de tweede periode, als hij uit zijn gevangenis ontbonden zal zijn - 20 : 3c en 7 - zal hij zelf *de heilige stad gaan vertreden*, zoals blijkt uit 11 : 7 en 12 : 17 en inzonderheid uit 13 : 11 t/m 18.

De volle verschrikking van deze tweede periode zal geopenbaard worden in hoofdstuk 20 : 7 t/m 9.

Die periode zal de ure der verzoeking zijn die over de gehele wereld komen zal - 3 : 10 - zoals deze in de Gemeente van Laodicéa geopenbaard is en zoals deze in ons hoofdstuk vanaf vers 7 en vervolgens geopenbaard wordt en ook in hoofdstuk 13 vanaf vers 11 en vervolgens.

Uit al deze dingen blijkt de wonderbaarlijke harmonie, de majesteit en de heerlijkheid van het geopende Boekje dat Johannes uit de hand van die wonderbare Engel ontvangen

11 : 3a

heeft. - 10 : 1, 8 en 9.

Van daaruit heeft hij de opdracht ontvangen om wederom te profeteren.

De majesteit en de heerlijkheid van dit geopende Boekje bleken ook reeds verborgen te zijn (en zó aan de Nieuwtestamentische Kerk geopenbaard) in de wandeling van de Heere Jezus tussen de zeven kandelaars. - 2 : 1.

Ook toen zijn deze twee perioden reeds aangewezen.

Afgezien van Efeze en Smyrna was reeds in de eerste periode in de Gemeente van Pérgamus de troon des satans. En daarna in die periode de vrouw Izebel die de dienstknechten des Heeren ging verleiden dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren.

Maar aan Filadelfia is (in de Hervorming) een geopende deur gegeven om aan deze hoererijen te ontkomen.

De tweede periode is verkort geopenbaard in de Gemeente van Laodicéa.

Als wij al deze dingen, in beginsel, in profetie en in vervulling uitgebeeld, voor de aandacht houden, zal dit de verklaring van deze dingen zeer ten goede kunnen komen.

Maar letten wij eerst op het vervolg.

3a *En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven.*

Uit het woord *macht* in dit tekstgedeelte blijkt onmiddellijk dat de St.Vert. glorievoller is dan de vert. N.B.G.

Door het woord *macht* in de overzetting van de St.Vert. wordt ten eerste de glorie van de staande Engel als Overwinnaar over de machten der duisternis aangewezen, daar Hij nu aan Zijn dienstknechten *macht* kan geven om wederom te profeteren.

En anderzijds blijkt hieruit dat zij uit en van zichzelf die *macht* niet hebben.

In de vert. N.B.G. staat "last geven." Dat is naar ons gevoelen verstandelijk vertaald, want de last om te profeteren ligt voor ieder mens reeds verankerd in zijn scheppingsaanzijn.

Echter de *macht* om aan deze last te gehoorzamen is door de

val van een ieder in de zonde verloren gegaan.

Hierom heeft de St.Vert. hier terecht *macht geven*.

Deze *macht* om wederom te kunnen en te mogen profeteren heeft de nu staande Overwinnaar voor al Zijn uitverkorenen verworven in Zijn doodsstrijd die Hij gestreden heeft om ons te verlossen uit het geweld des duivels en dat nog wel ten koste van Zijn leven (als waarachtig Mens), ten koste van Zijn bloed en tranen.

Door dit ogenschijnlijk geringe verschil in vertaling worden evenwel al deze dingen over het hoofd gezien en verworpen.

Ook moeten wij bij deze *gegeven macht* steeds voor ogen houden dat de zee en de aarde, waarop de Overwinnaar Zijn voeten gezet heeft, onder Gods toelating werkterreinen des satans gebleven zijn.

Dit zal inzonderheid blijken uit hoofdstuk 13 : 2c, als de draak zijn kracht en zijn troon en zijn grote macht zal kunnen geven aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest.

Van hieruit zal Johannes, staande op het zand der zee - 12 : 18 - dit gruwelijke beest uit de zee zien opkomen - 13 : 1 - en aanschouwen de vertreding van de Gemeente des Heeren door dat beest. Aanvankelijk tweeënveertig maanden. - 11 : 2 en 13 : 5.

Er is nog een opmerkelijkheid in ons tekstgedeelte waaraan wij aandacht behoren te schenken, namelijk dat hierin kennelijk verondersteld wordt dat Johannes en ook de dienstknechten des Heeren aan wie Johannes deze dingen tonen moet, weten wie zij onder deze *twee getuigen* hebben te verstaan. Deze wetenschap is alleen te verklaren uit het feit dat Johannes gehoor gegeven heeft aan het bevel van de Engel om het Boekje op te eten en dat zijn oog gevestigd geworden is op de twee Oudtestamentische getuigen bij uitnemendheid, namelijk op Mozes en Elia.

Dát dezen in het geding gebracht worden zal uitdrukkelijk blijken uit vers 6.

Het is echter niet alleen deze Nieuwtestamentische opdracht

om wederom te profeteren in het algemeen (die aan Johannes en aan de Gemeente des Heeren van alle tijden gegeven wordt) die ons tot deze wetenschap kan brengen om bepaalde dingen van het geopende Boekje te verstaan.

Maar alle noodzakelijke kennis die wij tot eer van God en tot onze zaligheid van node hebben, wordt verkregen door dit Boekje op te eten. Dit alleen is onze geestelijke spijs.

Ook wordt niet alleen in dit elfde hoofdstuk de geest van Mozes en Elia weerspiegeld, maar ook op andere plaatsen zoals in 15 : 3 en vervolgens.

Op de heilige berg - Lukas 9 : 28 t/m 36 - werden Mozes en Elia door Petrus, Johannes en Jakobus gezien, toen zij aan Jezus Zijn uitgang voorzagen die Hij te Jeruzalem volbrengen zou.

Vandaar het getuigenis van Johannes in zijn wederom profeteren van de dingen die haast geschieden moeten, dat deze Nieuwtestamentische getuigen (vers 3) hetzelfde zal overkomen, namelijk dat ook hun dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad (Jeruzalem) die geestelijk Sodom en Egypte genoemd wordt, waar óók onze Heere gekruisigd is. - 11 : 8.

Hieruit kan afgeleid worden, dat Johannes de Doper en de Heere Jezus als waarachtig Mens Die onzer één geworden is, de eerste *twee getuigen* bij uitnemendheid zijn, die, nadat zij hun getuigenis geëindigd hadden, in het geestelijke Sodom en Egypte vermoord zijn. - 11 : 7.

Dit is dan ook een profetisch vergezicht voor de vele Nieuwtestamentische getuigen die *macht* zullen ontvangen om wederom te profeteren.

Dit is ook de inhoud en de opdracht die de Heere Jezus aan Zijn discipelen gegeven heeft, voor Hij van hen scheidde en ten hemel gevaren is, zeggende tot hen: "Gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria tot aan het uiterste der aarde." - Handelingen 1 : 8b.

"Zo zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen." - Johannes 15 : 20.

11 : 3b en c

3b *En zij zullen profeteren, duizendtweehonderd zestig dagen,*

3c *met zakken bekleed.*

Uit dit laatste gedeelte blijkt de grote nood waarin de Nieuwtestamentische Gemeente des Heeren zal komen te verkeren.

Nochtans is er in deze nood nog een uitzonderlijk voorrecht, namelijk dit, dat er in die tijd althans nog getuigen zijn aan wie macht gegeven is om te *profeteren*, om het Woord Gods nog in alle zuiverheid te verkondigen.

Dat zal namelijk in de wat wij genoemd hebben tweede periode niet meer mogelijk blijken te zijn. Althans niet op deze wijze, zoals dat in de eerste periode het geval was. Dit zal de ontzettende nood van die tijd zijn.

In 3 : 10b wordt dit genoemd: "De ure der verzoeking die over de gehele wereld komen zal", wanneer degenen die op de aarde wonen, verleid zullen worden door de tekenen die aan het uit de aarde opgekomen beest te doen zijn gegeven. - 13 : 11 t/m 14.

Alsdan zullen de stemmen der getuigen uit de eerste periode, die krachtig getuigden tegen de vertreding der heilige stad, tot zwijgen gebracht zijn, omdat het uit de afgrond opgekomen beest hen overwonnen en gedood zal hebben. - 11 : 7.

Ook omdat er van deze dodelijke haat en deze afkeer tegen hen in het vervolg (in de tweede periode) niets meer blijkt, moet het spreken over de Waarheid in die vreselijke tijd bepaald van de waarachtige kennis der Waarheid ontbloot zijn. Dit zal ook blijken uit de vreugde dergenen die op de aarde wonen. - 11 : 10.

Zij zullen elkaar zelfs geschenken zenden, verblijd zijnde dat die pijnigende profeten nu eindelijk gedood zijn.

Dit is het, waarom er van die levende getuigen (in de eerste periode) gezegd is, dat *zij profeteren zullen, met zakken bekleed zijnde.*

Dat wil zeggen, dat zij voortdurend rouwdragende zullen zijn

11 : 3b en c

over de vele broeders en zusters die om des geloofs wille gemarteld en vermoord zijn.

En bovendien nog wel op bevel van hen die zich in de tempel Gods gezet hebben, zichzelf vertonende dat zij God zijn. - 2 Thessalonicensen 2 : 4 - op dezelfde wijze als eerst Johannes de Doper en daarna de Heere Jezus dit ervaren hebben.

Hierom is het goed voor de Gemeente des Heeren, dat zij in het eten van het Boekje de zoete smaak ervan als eerste ervaart. Hierdoor kan zij in staat gesteld worden deze bittere ervaringen te dragen.

Dit is het ook, waarom Johannes eerst de tempel moest meten en hen die daarin aanbidden, opdat hij (en met hem de ganse strijdende Kerk) die ontzettende toestand in de Kerk ontdekkende, niet alleen de zoetheid van het Boekje als zodanig zou ervaren, maar bovendien een uitzicht zou verkrijgen op de heerlijkheid van de tempel, zoals deze in het geopende Boekje in al haar glorie uitgebeeld wordt.

Daarom, wat ook de getuigen van Jezus overkomen moge als zij in de geest van Mozes en Elia (zoals blijken zal uit verses) *profeteren* zullen en welke bitterheid er ook door het eten van het geopende Boekje in hun buik ontstaan zal, de zoetheid van het Boekje en het vergezicht op de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem zullen hun vijanden hun in der eeuwigheid niet kunnen ontnemen.

Hierom, als aan de strijdende Gemeente des Heeren dit meetriet, bovendien een staf gelijk, niet gegeven was, zou zij dit lijden en deze strijd *met zakken bekleed* niet hebben kunnen doorstaan.

Daarom is het meten van de tempel en het altaar en degenen die daarin aanbidden, een vergezicht op de strijd die zij te strijden zullen hebben in navolging van de Heere Jezus Die dit ook gedaan heeft - 6 : 1 t/m 8 - maar Die om "de vreugde, Hem voorgesteld, het kruis heeft verdragen en schande veracht." - Hebreëen 12 : 2 en Openbaring 7 : 9 t/m 17.

Voor de Nieuwtestamentische getuigen van de Heere Jezus is

hun rouw, hun *met zakken bekleed* zijn, verbonden met het meten van de tempel Gods en het altaar en degenen die daarin aanbidden, opdat zij in navolging van de Heere Jezus een weinige van Zijn verdrukkingen zullen leren kennen. - Kolossensen 1 : 24.

Vervolgens is het buitengewoon merkwaardig (en hierin is bepaald een geheimenis verborgen) dat er in ons tekstgedeelte gezegd wordt, dat *zij* (de twee getuigen) *duizendtweehonderd-zestig dagen profeteren zullen, met zakken bekleed*, terwijl in de vorige tekst gezegd is dat de heilige stad tweeënveertig maanden vertreden zal worden, hetwelk toch precies dezelfde tijd is.

Zonder verlicht te worden door de Heilige Geest zullen wij geen van deze dingen verstaan.

Velen hebben zelfs in de loop der eeuwen (en dit blijkt ook in onze tijd nog sterk te overheersen, maar naar onze overtuiging uit vleselijke overleggingen en met aardse verwachtingen) in de mening verkeerd dat ná die eerste periode waarin de heilige stad vertreden is, een duizendjarig vrederijk zal aanbreken.

Zij die onthoofd zijn om het getuigenis van Jezus, zullen volgens hen opstaan en met de overigen die van Christus (nog in leven) zijn, op tronen zitten en met Hem leven en heersen als koningen die duizend jaren. Dit besluitende uit 20 : 1 t/m 5. Zij menen dat pas daarna, blijkens 20 : 7, de satanas uit zijn gevangenis ontbonden zal worden.

Of zoals er in ons teksthoofdstuk gezegd wordt, dat hij als een beest uit de afgrond op zal komen. - 11 : 7.

Maar noch van het één noch van het ander zal sprake zijn.

Zoals Mozes en Elia (in bepaald opzicht) schaduwbeelden geweest zijn van de Heere Jezus en van Johannes de Doper, zo zullen deze twee Nieuwtestamentische getuigen - 11 : 3b - ook schaduwbeelden van hen zijn. Maar zij ten opzichte hiervan dat zij (evenals Johannes de Doper en de Heere Jezus) vermoord zijn door degenen die in de tempel Gods aanbidden.

11 : 3b en c

Nu is er nog een opmerkelijke overeenkomst tussen het profeteren onder het Oude en het *profeteren* onder het Nieuwe Testament, namelijk deze: Na het profeteren van Zacharía en Maleachi heeft het nog vele jaren geduurd eer de beloofde Zaligmaker verschenen is. Gedurende die tijd zijn er geen profeten meer opgestaan zoals voorheen.

Zo zal het (gelet op vers zeven van ons teksthofdstuk) in het Nieuwe Testament ook zijn.

Naar aanleiding van deze overeenkomst is het ook van groot belang er acht op te geven, dat gelijk de Heere Jezus drie dagen en drie nachten in het graf vertoefd heeft, de gedode lichamen der twee getuigen drie dagen en een halve zullen liggen op de straat der grote stad die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, waar óók onze Heere gekruisigd is. - 11 : 8 en 9.

Ook hierin is de glorie der heerlijkheid van de profetie van dit elfde hoofdstuk verborgen.

Want voordat de heerlijkheid van het eeuwige Pinksterfeest geopenbaard zal worden, zal Zijn Gemeente (in de tweede periode) ook een verdrukking hebben van tien dagen. Zie de verklaring van 2 : 10b.

Alsdan zal zij wederom een wezen-Gemeente zijn, gevlogen zijnde naar de woestijn, in haar plaats, zoals 12 : 14 dit openbaren zal, alwaar zij gevoed zal worden een tijd en tijden én een halve tijd buiten het gezicht der slang.

Zij zal alsdan (zonder de getuigen uit de eerste periode) alleen kunnen leven bij de openbaring des Heeren door Zijn Woord en Geest.

Let in dit verband op de Gemeente van Laodicéa - 3 : 20 - en op Jesaja 30 : 20.

Ook zal het de diep gezonken Kerk der eindtijd vergaan, zoals het de Kerk vergaan is ten dage toen zij de Heere Jezus gekruisigd en verworpen heeft. - 11 : 8.

Met een variant op Mattheüs 23 : 37 en 38 "Jeruzalem, Jeruzalem....." zouden wij bij ons tekstgedeelte kunnen zeg-

11 : 4

gen: Rome, Rome, gij die de profeten gedood, verbrand en gepijnigd hebt, die tot u gezonden zijn,.....ook uw huis worde u woest gelaten (zal verwoest worden in de derde wereld-oorlog die aanstaande is).

Ook gij, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte - 11 : 8 - die Mij andermaal gekruisigd hebt, zal tot het einde blijven zitten, "zonder Koning en zonder Vorst en zonder offer en zonder opgericht beeld en zonder efod en terafim." - Hosea 3 : 4.

Maar de poorten der hel zullen Mijn Gemeente niet overweldigen. - Mattheüs 16 : 18c - al is het ook, dat gij u zult verblijden en elkaar geschenken zenden zult, omdat gij verlost zijt van die getuigen die gij vermoord hebt, zodat zij u niet meer kunnen pijnigen met hun ouderwetse prediking.

Ten opzichte van het feit dat voor de vertreders der Kerk de tijd met tweeënveertig maanden wordt gerekend en voor de twee getuigen met *duizendtweehonderdzig dagen*, merken wij op dat voor de goddelozen de tijd voorbijvliegt als een schaduw, maar voor de kinderen des Heeren wordt de tijd met dagen geteld, want hun bestraffing is er alle morgens. - Psalm 73 : 14b.

4 Dezen zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars die voor de God der aarde staan.

Uit deze tekst blijkt nog eens weer overvloedig de profetische betekenis van dit elfde hoofdstuk en de bepaalde overeenstemming tussen het Oud- en het Nieuwtestamentische Israël. Zoals de Engel des Heeren ten aanzien van deze dingen verklaard heeft in Zacharia 4 : 6, zo zal het ook in de vervulling zijn: "Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de HEERE der heirscharen."

Zoals de door de Chaldeeën verwoeste tempel des Heeren niet door kracht of geweld herbouwd is, zo zal ook de geestelijke

tempel des Heeren niet door kracht of geweld herbouwd worden, maar door des Heeren Geest.

Het is ook buitengewoon opmerkelijk dat de Engel - Zacharía 4 : 7 - in zijn verklaring betreffende de wederopbouw van de tempel, de tegenstanders ervan (Nieuwtestamentische heidenen genoemd die in de voorhof zijn) aanwijst als te zijn: de grote berg. Overeenstemmende met de grote berg die bij het blazen der tweede bazuin, brandende van vuur, in de zee werd geworpen.

Hieruit blijkt dat de (twee) Nieuwtestamentische getuigen (daar zij uitgebeeld worden door *de twee olijfbomen en de twee kandelaren*) ook geconfronteerd zullen worden met die in de zee gestorte brandende berg, omdat die berg blijkens 13 : 1 in de vorm van een gruwelijk beest weer uit de zee zal opkomen om de Kerk te gaan vertreden.

Hieruit blijkt ook (hoewel de tweeënveertig maanden der vertreding van de heilige stad de symboliek van het blazen der vijfde bazuin is) dat het blazen der bazuinen als zodanig, elk voor zich en alle tezamen, de ganse wereldtijdgeschiedenis omspant.

Zij brengen de heilige oorlog in beeld die gevoerd is tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiters op het rode paard en zijn gevolg.

Daarom, al is het dat de twee getuigen al die tijd der vertreding van de heilige stad rouwdragende profeteren moeten, zo zullen hun vijanden (ondanks hun grote berg) voor het aangezicht van de meerdere Zerubbabel toch tot een vlak veld worden. - Zacharía 4 : 7.

Want zij, de twee getuigen, *zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaren die voor de God der aarde staan.*

Wanneer wij deze harmonie die in de Heilige Schrift verborgen is (in profetie en in vervulling) aanschouwen, is het voor de dienstknechten van de Heere Jezus, aan wie Johannes deze dingen tonen moet, een panorama dat hen als in waaivorm voor de aandacht gesteld wordt, ook reeds in het blazen der

11 : 4

bazuinen, aanvangende met het blazen der

Eerste bazuin:

”Er is geworden hagel en vuur, gemengd met bloed.”
(Uitbeeldende de oorsprong der zonden).

Tweede bazuin:

”Tets als een grote berg, van vuur brandende, in de zee
geworpen.”
(Veroorzakende de rusteloze zee der volken).

Derde bazuin:

”Een grote ster brandende als een fakkel, gevallen op de
rivieren en de fonteinen der wateren.”
(Uitbeeldende de troon des satans in de tempel. - 2 : 13 en
11 : 2 en 2 Thessalonicensen 2 : 4).

Vierde bazuin:

”Het derde deel der Zon geslagen.”
(Kruis en opstanding van de Heere Jezus).

Vijfde bazuin:

”De put des afgronds geopend.”
(Het uitgestorte oordeel over de vertreders der Kerk).

Zesde bazuin:

”De vier engelen ontbonden bij de grote rivier de Eufraat.”
(Schaduwbeeld van het eindgericht).

Zevende bazuin:

”De koninkrijken der wereld geworden onzes Heeren en van
Zijn Christus.”

Dit alles samengevat zijn de bazuinen de uitbeelding van de
Raad Gods des Allerhoogsten in de wereltijdgeschiedenis die
bij het blazen der zevende of laatste bazuin een einde zal

11 : 5a

nemen.

En de glorie die daarna geopenbaard zal worden, zal de openbaring der wereltijdgeschiedenis oneindig ver overtreffen.

5a En zo iemand die wil beschadigen, een vuur zal uit hun mond uitgaan en zal hun vijanden verslinden.

Ook over deze tekst (over deze profetie) zullen de profeten van het Oude Testament hun licht laten schijnen.

En hierdoor zal bevestigd worden onze stelling, dat elk der bazuinen (dus ook deze zesde) in bepaald opzicht een profetie en een openbaring heeft voor de ganse wereltijdgeschiedenis, omdat de bazuinen elk voor zich en alle tezamen de heilige oorlog in beeld brengen die gevoerd is tussen de Ruiters op het witte paard en de ruiters op het rode paard met zijn gevolg.

Hoewel er wel verschil is tussen deze zesde bazuin (waarvan onze tekst nog steeds een onderdeel is) en de voorgaande vijf bazuinen.

Namelijk dit verschil: Deze zesde bazuin heeft evenals het zesde zegel twee afzonderlijke openbaringsvormen.

Ten opzichte van het zesde zegel is dit:

De openbaring van het oordeel enerzijds. - 6 : 13 t/m 17.

De openbaring der heerlijkheid anderzijds. - 7 : 4 t/m 17.

Ten opzichte van de zesde bazuin is dit:

Het uitgestorte oordeel over de vertreders der Kerk enerzijds. - 9 : 13 t/m 21.

De aanvankelijke openbaring der heerlijkheid van de Overwinnaar - 10 : 1 - met het uitgestelde oordeel - 10 : 6 - anderzijds.

Vandaar dat dit tweede gedeelte van deze zesde bazuin, aanvangende bij 10 : 1 de gehele eindtijd openbaart, onderverdeeld in twee afzonderlijke (tijds)perioden.

11 : 5a

Het bijzondere is, dat het oordeel over de vertreders der heilige stad reeds vermeld is in 9 : 13 t/m 19 en een gevolg bleek te zijn van hetgeen in de vijfde bazuin geopenbaard is, namelijk: vanwege de rook die uit de put des afgronds opgekomen is, waardoor de Waarheid in de Kerk zodanig verduisterd is, dat de Kerk geworden is tot een Sodom en Egypte. - 11 : 8.

Hieruit is dit oordeel - 9 : 13 t/m 19 - opgebloeid mede door het beschadigen der getuigen in vuur en vlam.

Van hieruit heeft God bevel gegeven de vier engelen te ontbinden, die gebonden waren bij de grote rivier de Eufraat. - 7 : 2 en 3 en 9 : 14.

Om een en ander te kunnen verstaan, alsmede de tijd der ontbinding van deze vier engelen, is het nuttig nog eens de verklaring te lezen van dát gedeelte der vijfde bazuin, dat aanvangt met hoofdstuk 9 : 10, want vanaf die tijd (na het einde van de tweede wereldoorlog) zijn deze vier engelen ontbonden.

Daarom is er tot op heden het rumoer in het Midden-Oosten en het verval der Kerk, zodat zij geworden is tot een Sodom en Egypte.

Ook is vanaf die tijd de bescherming der uitwendige Kerk van haar weggenomen, zoals die vermeld is in hoofdstuk 7 : 1 t/m 3.

Bovendien heeft vanaf die tijd het woord gezag haar betekenis in en buiten de Kerk volkomen verloren als gevolg van de grote Franse revolutie van 1789, die vanaf 1795 steeds meer tot op de dag van heden tot volle ontplooiing is gekomen.

Vanaf die tijd is de wereld en met haar de Kerk steeds meer in verval geraakt, zodat in de Kerk en op vele plaatsen een geluid gehoord wordt de vorsen gelijk, zoals dit vermeld wordt in hoofdstuk 16 : 13.

Hierdoor (vanwege het verachten en het verwerpen van de Waarheid, zoals dit na het einde van de eerste periode, dat is na het einde van de tweede wereldoorlog, geopenbaard zal worden) zal het oordeel over de Kerk aanvankelijk geopenbaard worden, zoals dit in de verzen 9 en 10 van ons

11 : 5a

teksthoofdstuk vermeld is. Met als resultaat de openbaring van de laatste of derde grote wereldoorlog die niet alleen alle voorgaande oorlogen, maar alle pestilentiën of verdrukkingen die er ooit geweest zijn, verre in de schaduw zal stellen. - Mattheüs 24 : 21.

In de eerste periode (dat is gedurende de vertreding der heilige stad) hadden de oordelen van God een volkomen ander karakter.

Wanneer in die tijden de getuigen *beschadigd* werden om het getuigenis van Jezus, *ging er een vuur uit hun monden, dat hun vijanden verslond*.

Al stonden zij in vuur en vlammen, zo *verslonden* zij toch op figuurlijke wijze *hun vijanden* met het Woord der Waarheid.

Als zij gedood werden (zo blijkt uit ons tekstgedeelte) hebben zij op dezelfde wijze en in dezelfde kracht geprofeteerd als de vele profeten die voor hen onder het Oude Verbond geprofeteerd hebben. Dit is hún wederom profeteren geweest.

Dit is evenwel de paradox van het geloof, dat zij gedood zijn en nochtans overwinnaars zijn, zoals wij dit ook van de Heere Jezus aangewezen hebben.

Nochtans hebben Elia en Mozes, de twee Oudtestamentische getuigen bij uitnemendheid (die kennelijk in vers zes in het geding gebracht worden) daadwerkelijk gezien en ervaren dat er *een vuur uit hun monden gegaan is dat hun vijanden verslonden heeft*. Dit blijkt uit 2 Koningen 1 : 10 t/m 12 en uit Numeri 16 : 35.

Dit neemt echter niet weg dat de Heere Jezus en Johannes de Doper, wiens schaduwbeelden zij waren (voor Mozes blijkt dit uit Deuteronomium 18 : 15 en voor Elia uit Mattheüs 11 : 14) getriomfeerd hebben over hun vijanden zonder dit *verslindende vuur* tijdens hun aardse leven daadwerkelijk te hebben zien nederdalen.

Evenzo zal het de Nieuwtestamentische getuigen van de Heere Jezus vergaan tijdens de vertreding van de heilige stad in de eerste periode.

Ook uit hun monden zal het vuur der Waarheid uitgaan, dat hun vijanden verslinden zal.

De meest treffende overeenkomst tussen de Heere Jezus en Zijn Nieuwtestamentische getuigen is deze: Toen de Heere Jezus en Johannes de Doper hun getuigenis voleindigd hadden - Johannes 17 : 4b - zijn zij vermoord door de aanbidders in de tempel Gods.

Maar 11 : 7 zegt: Als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, hun krijg aandoen en het zal hen overwinnen en doden.

De eerste openbaring der triomf van de Heere Jezus was: Zijn opstanding uit de doden. Maar de wachters die Zijn graf bewaakten, werden als doden. - Mattheüs 28 : 1 t/m 6.

Alzo is de eerste openbaring der triomf van de Nieuwtestamentische getuigen van de Heere Jezus: De Reformatie der Kerk, die voor Gods volk óók geweest is als een opstanding uit de doden.

Ook aan hun vijanden werd een bijna dodelijke wonde toegebracht blijkens 13 : 3, maar hún volkomen *verslinding*, waarvan ons tekstgedeelte getuigt, zal geopenbaard worden in 11 : 12, wanneer er een grote stem uit de hemel tot hen (tot de Overwinnaar en Zijn getuigen) geschieden zal, zeggende: "Komt herwaarts op. En zij voeren op naar de hemel in de wolk; en hun vijanden aanschouwden hen."

Uit dit alles blijkt niet alleen de profetische betekenis van dit elfde hoofdstuk, maar bovendien de vervulling der Oudtestamentische profetieën.

Naar aanleiding hiervan willen wij een korte nabeschuiving houden over deze dingen.

Prediker heeft, ongetwijfeld met het oog geslagen op de Heere Jezus Die ook hij verwachtte als de komende Verlosser Israëls, van de geschiedenis der tijd gezegd, dat er geen nieuws onder de zon zal zijn.

"Hetgeen er geweest is, hetzelfde zal er zijn en hetgeen er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden, zodat er niets

nieuws is onder de zon. Is er enig ding waarvan men zou kunnen zeggen: Ziet dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen, die vóór ons geweest zijn.” - Prediker 1 : 9 en 10.

De natuurlijke mensen spotten met deze Waarheid louter en alleen omdat zij haar niet verstaan.

Vooraf in onze tijd zien zij de moderne uitvindingen voor nieuw aan. Zij merken niet, dat het slechts andere samenstellingen zijn van de stoffelijke dingen die er geweest zijn in de eeuwen die vóór ons geweest zijn.

Alle dingen die de wereld nieuw noemt, zijn minder dan niet en ijdelheid. - Jesaja 40 : 17b. Ja alles is ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid. - Prediker 1 : 2.

En toch vertrouwen alle mensen op ijdelheid en spreken leugen. - Jesaja 59 : 4c.

Ja veel van deze uitvindingen worden in onze dagen door zeer velen als aangebeden blijkens 14 : 9, al zijn ze als basiliskus-eieren die in stukken gedrukt een adder voortbrengen. - Jesaja 59 : 5. Want wie peilt de oceanen van bloed en tranen die het gevolg zijn van deze uitvindingen.

Waarlijk nieuw is alleen: Een nieuwe schepping des Allerhoogsten. Dit is gebleken en dat zal gaan blijken.

Want al is het dat er in de wereldtijdgeschiedenis geen nieuws onder de zon is en zijn zal, zo is dit niet bepalend en beslissend voor de openbaring der heerlijkheid der majesteit Gods.

Want Hij zegt door de dienst van Zijn knecht Jesaja: ”Van nu af doe Ik u nieuwe dingen horen en verborgen dingen die gij niet geweten hebt. Nu zijn zij geschapen en niet van toen af en vóór deze dag hebt gij ze ook niet gehoord; opdat gij niet misschien zeggen zoudt: Ziet, ik heb ze geweten.” - Jesaja 48 : 6b en 7.

Een van deze nieuwe en verborgen dingen is deze nieuwe schepping, namelijk: Het uitstel van de toorn Gods in de aanvang van de eindtijd waarover de van de hemel afgedaalde sterke Engel onder eedzwering zo in beroering is gekomen blijkens 10 : 6.

De reden voor dit uitstel ligt in Jesaja 48 : 11, namelijk: "Om Mijnentwil, om Mijnentwil zal Ik het doen."

En in Jesaja 48 : 9 zegt de Heere: "Om Mijns Naams wil zal Ik Mijn toorn langer uitstellen en om Mijns roems wil zal Ik, u ten goede, Mij bedwingen, opdat Ik u niet afhouwe."

En al betreft deze profetie het oude Israëel, hoeveel temeer het Israëel Gods toen zij de Heere Jezus (opnieuw) gekruisigd hebben. - 11 : 8.

Want ook hier geldt het: "Hetgeen er geweest is zal er zijn." - Prediker 1 : 9a.

Dit uitstel is gebleken in 10 : 4 t/m 6, toen de zeven donderslagen hun stemmen gesproken hadden.

Dit uitstel zal ook gaan blijken in de laatste eeuwen van de eindtijd, te weten ná de openbaring van de derde of laatste grote wereldoorlog, geopenbaard in 9 : 13 t/m 19, met in de verzen 20 en 21 het gebleken uitstel.

Hiermee worden de woorden van de Heere Jezus vervuld, die Hij gesproken heeft in Zijn rede over de laatste dingen, zeggende: "En gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt, want al die dingen moeten geschieden, maar nóg is het einde niet." - Mattheüs 24 : 6.

En die op de aarde wonen, zullen verleid worden door de vermeende nieuwe dingen die aan het uit de aarde opgekomen beest te doen zijn gegeven. - 13 : 14.

Maar het waarachtig nieuwe van die tijd zal zijn dat God om Zijns Naams en Zijns roems wil Zijn toorn zal uitstellen. - Jesaja 48 : 9. En blijkens 12 : 14: Voor een tijd en tijden en een halve tijd.

Het is een wonderlijke openbaring, want niettegenstaande de belofte die de Engel Zijn getuigen geeft, dat er *een vuur uit hun mond zal gaan, dat hun tegenstanders verslinden zal*, zullen zij zelf gedood worden en hun dode lichamen zullen (vanwege dit uitstel) nog drie dagen en een halve liggen op de straat der grote stad, die geestelijk Sodom en Egypte genoemd wordt.

11 : 5b

Tot hiertoe onze nabeschouwing over deze dingen.

5b *En zo iemand hen wil beschadigen, die moet also gedood worden.*

Het is weer buitengewoon opmerkelijk, dat dit tekstgedeelte zó geformuleerd is.

Dit woordje *also* stelt zonder meer en zonder nadere verklaring vast, dat de dienstknechten van de Heere Jezus, aan wie Johannes deze dingen tonen moet, wéten op welke wijze het vuur dat uit de mond der getuigen van Jezus gaan zal, hun vijanden verslinden zal en verslonden heeft.

Dit kunnen zij weten vanuit het geopende Boekje dat aan hen gegeven is.

Ook is er in het woordje *moet* nog een geheimenis verborgen. Hierin is voor alle getuigen van de Heere Jezus een onvoorstelbare troost vastgelegd.

Door dit enkele woord neemt de van de hemel afgekomen sterke Engel (Die blijkens vers 3a nog steeds aan het woord is) het voor Zijn getuigen op.

Hieruit blijkt bovendien, dat niet hún wrake hun vijanden verslinden zal, maar de wrake van de sterke Engel, de wrake van de Overwinnaar Die getriomfeerd heeft over de machten der duisternis. Die zal Zijn en hun vijanden verslinden.

Vandaar de beroering van de Overwinnaar vanwege het geven uitstel.

Hieruit blijkt ook, dat er van het uitstel geen afstel komen zal.

Trouwens, in het geopende Boekje hebben zij vele malen de wrake van de sterke Engel kunnen aanschouwen als iemand Zijn getuigen *wilde beschadigen*.

Toen Korach en zijn ganse aanhang zich tegen de twee getuigen Mozes en Aäron vergaderden - Numeri 16 - zei de HEE-RE tot Mozes: Ik zal wat nieuws scheppen, het aardrijk zal zijn mond opendoen en hen verslinden met alles wat hunner is en zij zullen levend ter helle nedervaren. - Numeri 16 : 30.

11 : 6a

Van hieruit (vanuit het geopende Boekje) heeft Johannes het bevel ontvangen om wederom te profeteren. - 10 : 11.

Uit dit wederom profeteren volgt, dat het uitstellen van de toorn Gods des Allerhoogsten, zoals dit geopenbaard is in 10 : 3 t/m 7 een nieuwe schepping is, want deze verslinding, waar-van geprofeteerd is in het vorige tekstgedeelte en het *alzo gedood worden* in ons tekstgedeelte zal geopenbaard worden in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal.

”Zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.” - 10 : 7.

Dan zal er geen tijd (vert. N.B.G. geen uitstel) meer zijn. - 10 : 6.

Daarom zal er bij het blazen der zevende bazuin niet alleen een nieuwe schepping van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde geopenbaard worden, maar ook een nieuwe schepping der openbaring van Gods toorn, niet zoals deze op de aarde geopenbaard is, maar door het eeuwige vuur van Zijn verbolgenheid.

Doch niet alleen uit de geschiedenis van Korach en de zijnen zijn de getuigen van de Heere Jezus onderwezen wat dit *alzo* te betekenen heeft, uit meerdere geschiedenissen van het geopende Boekje kunnen zij het weten, o.a. hoe het de vijanden van Elia vergaan is, want het is of er een vuur uit zijn mond gegaan is, waardoor zijn vijanden verslonden zijn. - 2 Koningen 1 : 9 t/m 14.

6a Dezen hebben macht de hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren om die in bloed te verkeren.

Uit dit tekstgedeelte blijkt dat aan Johannes en door en met hem aan alle oprechte getuigen van de Heere Jezus niet zomaar een gewone rietstok gegeven is om de tempel Gods te meten en het altaar en degenen die daarin aanbidden, maar dat deze rietstok tegelijkertijd een staf blijkt te zijn.

Inzonderheid zoals Mozes deze gehanteerd heeft toen de HEERE tot hem gezegd heeft: Daaraan zult gij (Farao) weten, dat de HEERE mij tot u gezonden heeft.

”Ik zal met deze staf die in mijn hand is, op het water dat in deze rivier is, slaan en het zal *in bloed veranderd worden.*” - Exodus 7 : 17.

Zo zullen ook de getuigen van de Heere Jezus deze staf die in het geopende Boekje verborgen is, als een vuur dat uit hun mond uit zal gaan, mogen hanteren, als de tempel Gods door hun vijanden vertreden zal worden.

Hieruit blijkt dat het geopende Boekje voor alle getuigen van de Heere Jezus als een reisgids en een baken in zee is en moet zijn om hun de rechte wegen des Heeren te leren.

Het is niet alleen hun meetroede om de rechte aanbidders te kunnen onderkennen in de tempel Gods, maar ook hun staf om het geweld der hel te trotseren.

Het is voor hen het zwaard des Geestes, waarmee zij hun vijanden kunnen verslinden.

Dit elfde hoofdstuk blijkt vanaf het eerste tot en met het veertiende vers een aaneengesloten weergave te zijn van de majesteit en de kracht van het geopende Boekje.

Dit blijkt wel op bijzondere wijze in vers 6, waarin het Boekje zich openbaart een staf gelijk te zijn.

Evenals aan Mozes en Elia wordt hier aan de Nieuwtestamentische getuigen van de Heere Jezus *de macht gegeven om de hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering en de macht over de wateren om die in bloed te verkeren* en de macht om de aarde te slaan met allerlei plaag zo menigmaal zij zullen willen.

Nochtans zijn er behalve in dit zesde vers in de samenvatting der teksten 4 t/m 6 zulke overweldigende geheimenissen verborgen, zó ondoorgrondelijk, dat wij bijna geneigd zijn geweest om er maar stilzwijgend aan voorbij te gaan zonder ze na te speuren.

Dit zeggen wij vooral ook (om slechts één voorbeeld te noemen) ten opzichte van de overeenkomst van het aantal

dagen der droogte dat de profeet Elia van de Heere heeft afgebeden over de voorhofbewoners van het Israël van zijn dagen en het aantal dagen dat de twee Nieuwtestamentische getuigen geprofeteerd hebben.

Elia bad een gebed en het regende niet in drie jaren en zes maanden - Lukas 4 en Jakobus 5 - dat is samen 42 maanden of 1260 dagen.

Dat is namelijk dezelfde tijd in welke de heidenen de heilige stad zullen vertreden.

Eenzijds blijkt hieruit, dat hetgeen het Nieuwtestamentische Israël overkomen zal de vervulling is van de verborgenheid Gods blijkens 10 : 7, zoals Hij deze aan Zijn dienstknechten, de profeten, reeds verkondigd heeft.

Anderzijds blijken de drie jaren en zes maanden van droogte die over het oude Israël gekomen zijn en de omstandigheden waaronder Mozes en Elia geprofeteerd hebben, overeen te komen met de omstandigheden waaronder de Nieuwtestamentische getuigen geprofeteerd hebben.

Ondanks het feit dat de profetische macht van Elia in onze tekst klaarblijkelijk het eerst genoemd wordt, is Mozes ongetwijfeld de aanvankelijke getuige naar wiens voorbeeld Johannes wederom profeteren moest, hoewel zij beiden tezamen de twee getuigen zijn naar wiens voorbeeld de Nieuwtestamentische getuigen geprofeteerd hebben.

Alleen met dit verschil: Mozes en Elia hebben hun ambt vervuld onder het vleeselijke Israël, maar zij onder het geestelijke Israël.

Maar de omstandigheden waaronder Elia geprofeteerd heeft, voornamelijk onder de koningen van Israël, blijken 't meest overeen te komen met de omstandigheden waaronder de Nieuwtestamentische getuigen geprofeteerd hebben.

Want in de dagen van Elia hebben de koningen en het volk Israël de Baäls gediend, een schaduwbeeld van de Nieuwtestamentische Kerk, waar de Baäls gediend zijn onder de pausen van Rome die de Kerk Rooms-Katholiek gemaakt hebben.

Dit blijkt ook overtuigend uit de vierde brief, de brief die de verheerlijkte Heiland aan de Gemeente van Thyatire geschreven heeft, waarin zelfs Izebel, de vrouw van koning Achab, in het geding is gebracht, die van zichzelf zei een profetes te zijn en die leerde (de dienstknechten van de Heere Jezus verleidende) dat zij hoereerden en afgodenoffer aten. - 2 : 20.

Deze hoererij en dit afgodenoffer hebben de Nieuwtestamentische getuigen voor de Kerk aangewezen in de Heidelbergse Catechismus in zondag 30, vraag en antwoord 80, de vraag stellende: Welk onderscheid is er tussen het Avondmaal des Heeren en de Paapse mis?

Het antwoord luidt: 'Het Avondmaal des Heeren betuigt ons, dat wij volkomen vergeving van al onze zonden hebben door de enige offerande van Jezus Christus, die Hijzelf éénmaal aan het kruis volbracht heeft en dat wij door de Heilige Geest Christus worden ingelijfd, Die nu naar Zijn menselijke natuur niet op de aarde maar in de hemel is ter rechterhand Gods Zijns Vaders en dáár van ons wil aanbeden zijn.

Maar de mis leert, dat de levenden én de doden niet door het lijden van Christus vergeving van zonden hebben, tenzij dat Christus nog dagelijks voor hen van de mispriesters geofferd worde en dat Christus lichamenlijk onder de gestalte des broods en wijns is en daarom ook daarin moet aanbeden worden; en alzo is de mis in de grond anders niet dan een verloochening der enige offerande en des lijdens van Jezus Christus en een vervloekte afgoderij.'

Over deze leer nu wordt door de getuigen van Jezus een droogte uitgeroepen, opdat de geestelijke weiden waarover zij hun scepter zwaaien, verdorren zullen.

Doch niet alleen déze leer is door de Nieuwtestamentische getuigen van Jezus vervloekt, het tweede gedeelte van vers 6a wijst nog in een andere richting, namelijk dat zij ook *macht hebben over de wateren om die in bloed te verkeren.*

Het wederom profeteren der Nieuwtestamentische getuigen is niet alleen in overeenstemming met het profeteren van Elia,

maar in niet mindere mate met het profeteren van Mozes. Ons tekstgedeelte zegt, dat ook zij *macht hebben over de wateren om die in bloed te verkeren*, evenals Mozes deze macht uitgeoefend heeft over de wateren der Egyptenaren. En uit welke oorzaak *veranderde hij hun wateren in bloed?* Alleen vanwege het feit dat zij Gods volk verdrukt hadden. Ook de Egyptenaren stemden overeen met de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, evenals Israël ten tijde van Elia toen Achab en Izebel hun scepter over haar zwaaiden. Evenals de Egyptenaren Gods volk verdrukt hebben, zo heeft de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, Gods volk verdrukt.

Daarom wordt zij die Gods volk trachtte te verleiden en er vele duizenden of misschien wel miljoenen vermoord heeft, in vers 10 geestelijk Sodom en Egypte genoemd.

Sodom vanwege de geestelijke hoererijen, zoals wij die reeds eerder aangewezen hebben en Egypte vanwege haar verdrukkingen van het volk des Heeren.

Terwijl zij toch (zowel de Egyptenaren als de Rooms-Katholieke Kerk) met hun vele jaren ervaring van de Godsdienst van dat volk hadden kunnen weten wat dit ook voor hen zou kunnen betekenen. In dit opzicht waren de Egyptenaren gelijk aan hen die de Nieuwtestamentische heilige stad 42 maanden vertreden hebben.

Er is nog een overeenstemming, namelijk: De godsdienst der Egyptenaren was ontleend aan de natuur. Het water van de rivier de Nijl was hun god.

Dit is de oorzaak waarom God de Farao van Egypte noemt de grote zeedraak die in het midden zijner rivieren ligt, die daar zegt: "Mijn rivier is de mijne en ik heb die voor mij gemaakt." - Ezechiël 29 : 3.

Hetwelk (Nieuwtestamentisch) overgezet kan worden (ten opzichte van de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is): Mijn leer is de mijne, ik heb die voor mij gemaakt. Maar een leer die voor Gods volk in bloed en tranen veranderd is.

Evenwel heeft zij zich als de rechtmatige voortplanting der Apostolische Kerk beschouwd en dit vele malen, tot op de dag van heden, betuigd. Maar ten onrechte.

Dit is reeds geopenbaard in de wandeling van de verheerlijkte Heiland tussen de gouden kandelaars.

Al vroeg openbaarde zich dit verval in de Gemeenten.

Er waren reeds vroeg mensen die zich voor apostelen uitgaven en het niet waren. - 2 : 2.

Ook waren er toen reeds die zeiden dat zij Joden waren (Joden betekent Godlovers) maar wier onderwijzing uit de synagoge des satans afkomstig was. - 2 : 9.

Ja in de Gemeente van Pergamus was de troon des satans reeds gevestigd, waarvoor Paulus de Gemeente der Thessalonicensen zo ernstig gewaarschuwd heeft. - 2 Thessalonicensen 2 : 4.

Daar waren er reeds, die de leer van Bileam ingang trachtten te doen vinden, opdat het volk afgodenoffer zou eten en hoereren - 2 : 14 - hetwelk uitgelopen is op de mis.

Hier is Nikolai als de voorloper van het pausdom te zien. - 2 : 15.

In latere tijden - 2 : 20 - is de vrouw Izebel haar scepter gaan zwaaien, verleidende de dienstknechten des Heeren om afgodenoffer te eten en te hoereren.

Doch de getuigen van de Heere Jezus hebben hun klederen niet willen bevleken met haar hoererij - 3 : 4 - maar daarentegen *hun wateren in bloed veranderd*, dat wil zeggen hun leer.

Want zoals het water van de Nijl voor Farao en zijn volk hun god en godsdienst was, zo waren voor deze synagoge des satans de *wateren* hunner leringen hun god en godsdienst. Namelijk de leringen der Bileams en der Nikolai's en der Izebels.

Deze *wateren*, deze leringen, zijn door het getuigenis der twee getuigen in figuurlijke en soms in letterlijke zin *in bloed veranderd* met de staf van Gods Woord, die door de Engel aan Johannes gegeven is.

Deze staf hebben zij (evenals Mozes in Exodus 7 : 19) over de

wateren van deze Nieuwtestamentische Egyptenaren uitgestrekt en op figuurlijke wijze al hun vergaderingen van *wateren* (namelijk van hun leringen) *in bloed veranderd*, zodat de vis die in deze rivier was, stierf en de rivier stonk.

Een treffend beeld van overeenkomst, want allen die van die *wateren* dronken, moesten onherroepelijk sterven.

Dit zijn de dingen die in deze eerste periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis haast moeten geschieden en die door Johannes aan de dienstknechten des Heeren getoond moeten worden, opdat zij evenals Mozes en Elia staande kunnen blijven tegen de stroom van vijanden die zich tegen hen stelt, ondanks het feit dat zeer velen uit hen als bloedgetuigen zullen sterven in navolging van de Heere Jezus en Johannes de Doper en van velen die hen hierin zijn voorgegaan.

Zij zullen echter alleen staande kunnen blijven door voortdurend gebruik te maken van de Rietstaf, het geopende Boekje, hetwelk hun gegeven is, ofschoon ook de banvloek van de zich heilig noemende Kerk over hen uitgesproken zal worden.

De Heere Jezus heeft het hun voorzegd: "Zij zullen u uit de synagogen werpen; ja de ure komt, dat een iegelijk, die u zal doden, zal menen Gode een dienst te doen." - Johannes 16 : 2. Nochtans hebben en behouden zij de macht.

6b *Om de aarde te slaan met allerlei plage, zo menigmaal zij zullen willen.*

Uit de woorden *de aarde* blijkt uitdrukkelijk dat de verdrukkingen van Israël in Egypte slechts een schaduwbeeld zijn van de verdrukkingen van het Nieuwtestamentische Israël.

Johannes moet immers wederom profeteren, zoals Mozes en Elia dit gedaan hebben.

Toen Farao het volk des Heeren niet wilde laten trekken, opdat zij naar Zijn voorschrift de God hunner vaders mochten offeren, werd aan de twee getuigen Mozes en Aäron macht

gegeven het land van Egypte te slaan met allerlei plagen, maar aan de twee Nieuwtestamentische getuigen wordt macht gegeven om *de aarde te slaan, zo menigmaal zij zullen willen*, want het Nieuwtestamentische Egypte en het Nieuwtestamentische Israël hebben zich over de ganse aarde verspreid.

In dit verband is het zo opmerkelijk dat God van de Farao van Egypte gezegd heeft dat hij de grote zéedraak is - Ezechiël 29 : 3 - maar hij, liggende temidden zijner rivieren. En wanneer deze profetieën door Johannes nader verklaard zullen worden in hoofdstuk 13, is het zo buitengewoon belangrijk, dat hij deze draak in de gedaante van een afschuwelijk beest uit de zéé ziet opkomen en dan zegt: "En de draak gaf hem (dit afschuwelijke beest, de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is) zijn kracht en zijn troon en grote macht." - 13 : 2c.

Maar nog is dit het einde niet, want als de twee getuigen hun getuigenis geëindigd zullen hebben, vangt de tweede Nieuwtestamentische periode aan en zal het beest dat uit de afgrond opkomt hun krijg aandoen en het zal hen overwinnen en doden.

Uit dit alles blijkt onweerlegbaar de staat der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is in de eerste periode en de ellendige staat der Kerk in de tweede periode, als zij verleid zal worden door de tekenen die aan het afschuwelijke beest te doen zijn gegeven. - 13 : 14.

In verband met ons tekstgedeelte willen wij nog op enkele overeenkomsten tussen het Oud- en het Nieuwtestamentische Egypte de aandacht vestigen.

In de Reformatie der Kerk is er door de kracht van het geopende Boekje, hetwelk in die dagen aan de twee getuigen Luther en Calvijn gegeven is, aan een der hoofden van het uit de (volkeren)zee opgekomen beest een dodelijke wonde toegebracht - 13 : 3a - en is er een Egyptische duisternis over de leer van dit Nieuwtestamentische Egypte uitgespreid, maar bij alle kinderen Gods van die dagen was het licht in al hun woningen. - Exodus 10 : 21 t/m 23.

Ook hebben zij door het klare licht dat uit dit Boekje straalde (op figuurlijke wijze) de luizen en al het ongedierte, ja alle Egyptische plagen, de pestilentie en de hagel over de ganse Roomse kramerij uitgestort.

Zelfs de dood over hun eerstgeborenen (de pausen) hebben zij aangekondigd.

Nochtans blijkt uit de nadere verklaring van deze dingen in 13 : 7, dat ook dit uit de (volkeren)zee opgekomen beest hen overwinnen zal.

Maar nu Johannes (evenals de Oudtestamentische profeten) wederom profeteren moet van al hetgeen de Kerk overkomen zal, zegt hij:

7 En als zij hun getuigenis geëindigd hebben, zal het beest, dat uit de afgrond opkomt, hun krijg aandoen en het zal hen overwinnen en zal hen doden.

Uit dit verschil tussen 13 : 7 en onze tekst blijkt, dat de overwinning die het uit de (volkeren)zee opgekomen beest over de Kerk behaald heeft, nog pas een beginseltje der overwinning is in de strijd van de draak tegen de Kerk des Heeren.

Want dit uit de zee opgekomen beest heeft in de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, zeer veel kinderen Gods lichamelijk gedood, al was ook dit vreselijk om in vuur en vlammen te getuigen van de Waarheid.

Maar *het beest dat uit de afgrond zal opkomen*, zal bijna alle mensen op geestelijke wijze *doden* door de tekenen die hem te doen gegeven zullen worden.

Ja, indien het mogelijk was, zou hij zelfs de uitverkorenen verleiden. - Mattheüs 24 : 24b.

Hij zal ook de Kerk in haar uitwendige bestaansvorm trachten te vernietigen door haar eerst in duizend stukken te scheuren en haar hierna (in de oecumene) op zijn wijze te verenigen.

Onze tekst is de overgang naar de tweede Nieuwtestamentische tijdsperiode, zoals wij die reeds eerder aangewezen

hebben. Daarom zijn de teksten 8 t/m 14, die nu nog volgen in het besluit van deze zesde bazuin, zó overweldigend en zó alle vorige openbaringen overtreffend in verborgenheden, dat het niet uit te spreken is.

Toen aan Daniël in een nachtgezicht deze tijdsperiode werd geopenbaard was hij zó ontroerd, dat zijn geest doorstoken werd in het midden van zijn lichaam.

En deze gezichten verschrikten hem zodanig, dat zijn glans aan hem veranderde. - Daniël 7 : 7, 15 en 28.

Hij wás al zo ontsteld vanwege het gezicht der eerste drie dieren die hij uit de zee had zien opkomen, de eerste een leeuw met arendsvleugelen, de volgende een beer met drie ribben in zijn muil, maar bovenal door het gezicht van het derde dier, een luipaard met vier vleugels op zijn rug en met vier koppen, aan wie de heerschappij gegeven was om de heiligen *krijg aan te doen en die te overwinnen én te doden*, zoals ook onze tekst dit onderwijst.

Maar het gezicht van het vierde dier ging deze alle in verschrikkingen ver te boven.

Dát was gruwelijk en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden, het at en verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten. - Daniël 7 : 7.

Afgezien van de tijdhistorische betekenis van deze vier dieren voor de volkeren der wereld (zoals de kanttekenaars van de St.Vert. die aangewezen hebben, wat wij uiteraard op geen enkele wijze willen bestrijden) achten wij toch, dat vooral het derde en het vierde dier in deze gezichten van Daniël méde betrekking hebben op de toekomst der Nieuwtestamentische Kerk.

Dit blijkt zowel uit hoofdstuk 11 als uit hoofdstuk 13 van het boek der Openbaring.

Aan het eerste en het tweede dier uit deze gezichten van Daniël schenken wij in dit verband dan ook uiteraard geen aandacht, omdat deze naar onze mening niet in de eindtijd passen.

Wij zijn er echter van overtuigd dat het derde en het vierde

dier elk voor zich het wel en wee der Nieuwtestamentische Kerk uitbeelden.

Het derde dier in de eerste en het vierde dier in de tweede periode.

Voor het derde dier blijkt dit in hoofdstuk 11 inzonderheid uit het tweede vers, want aan dit dier is de heerschappij gegeven - Daniël 7 : 6c - namelijk om de heilige stad 42 maanden te vertreden.

En voor het vierde dier blijkt dit (zonder een nadere vergelijking te maken) uit de verzen 7 t/m 10.

Voor het derde dier zal het nog overtuigender blijken uit 13 : 2c en voor het vierde dier uit 13 : 11 t/m 18.

Voorzover het de geestelijke betekenis van het derde dier betreft, hierin hebben wij in dit wederom profeteren van Johannes en met name ten opzichte van de twee getuigen Mozes en Elia getracht reeds enig inzicht te geven, maar in de nadere verklaring hiervan in hoofdstuk 13 hopen wij hieraan ruimer aandacht te schenken.

Onze tekst en meer verborgen de verzen 8, 9 en 10 geven echter in een profetisch onderricht en vergezicht de betekenis weer der gruwelen van het vierde dier.

Niet alleen ten opzichte van *de krijg* die het de heiligen zal *aandoen* (de ware aanbidders in de tempel Gods) maar ook wat betreft de invloed die het zal uitoefenen op de heidenen die in het voorhof verkeren dat van buiten de tempel is. - vers 2.

In Daniël 7 : 7 wordt dit aldus omschreven:

”Daarna zag ik in de nachtgezichten en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk en zeer sterk en het had grote ijzeren tanden, het at en verbrijzelde en vertrad het overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de dieren die vóór hetzelfde geweest waren; en het had tien hoornen.”

Als voorts aan Daniël de betekenis van dit gruwelijke beest wordt verklaard, wordt er o.a. in vers 25 tot hem gezegd: ”En het zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en het zal de heiligen der hoge plaatsen verstoren en het zal menen de tijden

en de wet te veranderen en zij zullen in zijn hand overgegeven worden tot een tijd en tijden en een gedeelte eens tijds.”

Deze profetieën van Daniël komen bijna letterlijk overeen met het wederom profeteren van Johannes in onze tekst en vervolgens. Behalve dan dat het tien hoornen had.

Wat deze voor de Nieuwtestamentische Kerk te betekenen hebben, zal in hoofdstuk 17 geopenbaard worden.

Uit de dingen die wij tot nu toe in de verklaring van hoofdstuk 11 : 1 voor de aandacht gesteld hebben, die mede verband houden met 11 : 7 t/m 10, blijkt dat de wonderen en de verborgenheden die de Heilige Schrift in Zich bergt grenzeloos zijn.

Het zijn niet alleen Mozes, Ezechiël en Daniël die van dit *beest* profeteren, waarvan Johannes wederom profeteren moest, maar God Zelf heeft op verborgen wijze dit *beest* in het geding gebracht.

Wanneer Hij aan Job Zijn almacht en de donder Zijner mogendheden wil openbaren, brengt Hij dit *beest* in het geding in Job 40 : 10 onder de naam Behémoth (dat vele of reuzendier betekent) en in vers 20 onder de naam Leviathan (dat is zeedraak).

Dit blijkt uit Psalm 74 : 13 en 14; Jesaja 27 : 1; Ezechiël 29 : 3 t/m 5 en uit Ezechiël 32 : 2.

Allemaal schaduwbeelden van het *uit de afgrond opgekomen beest* of ook van het uit de zee opgekomen beest, vandaar ook Openbaring 10 : 2; 12 : 18; 13 : 1; 13 : 11 e.a.

Dit *beest* is een hoofdstuk der wegen Gods. - Job 40 : 14a.

Die hem gemaakt heeft, heeft hem zijn zwaard aangehecht. - Job 40 : 14b.

Van zijn verheffen schromen de sterken - Job 41 : 16a - namelijk de heilige engelen, de krachtige helden die Zijn Woord doen. - Psalm 103 : 20.

Dit blijkt uit Judas vers 9: "Maar Michaël, de archangel, toen hij met de duivel (met dit *beest*) twistte en handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere bestraffe u!"

Voordat wij nader op de betekenis van dit *beest dat uit de afgrond opkomt* ingaan, ten opzichte van zijn invloed en macht die hij in de Gemeente des Heeren in de eindtijd zal openbaren (namelijk in de tweede periode) willen wij eerst nog aandacht schenken aan de bijzondere wijze van openbaring van de twee perioden in dit elfde hoofdstuk, maar ook in hoofdstuk 13.

Voorzover het dit elfde hoofdstuk betreft, hebben wij het oog op het verschil in openbaringsvorm in deze twee perioden.

In de eerste periode, de verzen 1 t/m 6, worden de profetieën van Elia en Mozes in het geding gebracht. Van Elia door de woorden: "geen regen regene" en van Mozes door de woorden: "macht over de wateren om die in bloed te verkeren."

Maar in de tweede periode, de verzen 7 t/m 10, worden de profetieën van Daniël in het geding gebracht, voornamelijk door de overeenstemming van dit *uit de afgrond opgekomen beest* met het vierde beest uit de nachtgezichten van Daniël, zoals hierboven verklaard.

Een en ander is het gevolg van de opdracht aan Johannes dat hij wederom moest profeteren.

Uit dit verschil blijkt, dat in de eerste periode de getuigen des Heeren nog macht konden uitoefenen, zoals blijkt uit de verzen 5 en 6.

Evenals Mozes en Elia in hun dagen het volk des Heeren leidden en macht konden uitoefenen over degenen die Gods Kerk tegenstonden.

Maar in de tweede periode zullen het *getuigenis* van die getuigen en die macht hebben afgedaan, want dan zijn zij *overwonnen en gedood* door dat verschrikkelijke *beest*, evenals Daniël en zijn drie vrienden monddood gemaakt zijn door een van de vertegenwoordigers van dit *beest*, namelijk Nebukadnézar.

Evenals het Oudtestamentische volk naar Babylon weggevoerd is, zal de Nieuwtestamentische Kerk naar het werelds Babylon weggevoerd worden.

Dit zal uitdrukkelijk blijken uit hoofdstuk 18.

Er zal echter over dit vreselijke *beest* (met al zijn schaduw-

beelden die de wereld voortgebracht heeft) en over de *krijg* die het volgens onze tekst nog met de getuigen van de Heere Jezus zal gaan voeren, nog zeer veel te vermelden zijn.

Reeds dit is een verborgenheid: *Als zij hun getuigenis geëindigd zullen hebben, zal het hen overwinnen en doden.*

Want in feite zou dit het einde van zijn activiteiten en van de Kerk kunnen betekenen.

Maar het geheimenis dat in dit elfde hoofdstuk is verborgen, is, dat zowel Elia als Mozes, die aanvankelijk in het geding gebracht zijn, zélf ook schaduwbeelden geweest zijn van de twee profeten bij uitnemendheid, die ná hen komen zouden. Namelijk van Johannes de Doper en van de Heere Jezus Zelf.

Want van Johannes de Doper heeft de Heere Jezus gezegd: "En zo gij het wilt aannemen, hij is Elia, die komen zou." - Mattheüs 11 : 14.

En Mozes heeft gezegd: "Een Profet, uit het midden van u, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult gij horen." - Deuteronomium 18 : 15.

Deze twee getuigen bij uitnemendheid zijn in feite reeds door dit *beest* vermoord, toen zij *hún getuigenis geëindigd hadden.*

Johannes door zijn satelliet Herodes en de Heere Jezus door zijn satellieten het Sanhedrin der Joden en Pilatus.

Nu is echter het bijzondere in deze openbaring: In het eerste gedeelte van dit elfde hoofdstuk, de verzen 1 t/m 6 (hetwelk de eerste periode van de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis in beeld brengt) staan de schaduwbeelden Elia en Mozes centraal.

Maar in het tweede gedeelte, de verzen 7 t/m 12 (hetwelk de tweede periode in beeld brengt) staan de door hen afgebeelden, Johannes de Doper en de Heere Jezus, als waarachtig Mens, centraal voor de uitbeelding der dingen die de Gemeente des Heeren wedervaren zullen in de tweede periode van de eindtijd.

Dit blijkt uitdrukkelijk uit de verzen 7 t/m 12.

Dit alles vloeit voort uit het feit dat zowel Elia als Mozes de wederwaardigheden afschaduwden die de Kerk des Heeren

ontmoeten zal in de eerste periode van de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis.

Want dezelfde verdrukkingen die het volk van God in Egypte ervaren heeft, toen zij begeerden verlost te mogen worden van hun slavernij om de God hunner vaderen te dienen naar Zijn welbehagen, zal de Nieuwtestamentische Gemeente ervaren in de eerste periode, als ook zij begeren zal verlost te worden van de slavendienst der Nieuwtestamentische Egyptenaren om God te mogen dienen naar Zijn welbehagen.

Evenzo is het gelegen met de afgodendienst die Elia bestreden heeft onder het afgekeerde Israël.

Ook deze zullen de Nieuwtestamentische Elia's bestrijden moeten onder het afgekeerde volk van God in hun dagen, namelijk de Nieuwtestamentische Izebels en Achabs.

Maar als de meerdere Mozes en de meerdere Elia verschenen zullen zijn, zal niet Farao of Izebel *hun krijg aandoen* maar satan zelf, hier uitgebeeld door *het uit de afgrond opgekomen beest*. *Dat zal hen overwinnen en doden*.

Hiermee worden in feite de gruwelen van het vierde beest in de nachtgezichten van Daniël in het geding gebracht.

Want toen de meerdere Mozes is verschenen, is de overste van deze wereld (*dit beest*) voor een periode van duizend jaar buiten geworpen - Johannes 12 : 31 - in *de afgrond* blijkens onze tekst en blijkens 20 : 3.

In die (tweede) periode zullen de getuigen van de Heere Jezus vermoord worden, gelijk ook de Heere Jezus en Johannes de Doper door dit *beest* vermoord zijn.

Evenals de Oudtestamentische Kerk en de stad Jeruzalem verwoest zijn ná de moord op de Heere Jezus, zo zullen ook de Nieuwtestamentische Kerk en de stad Rome verwoest worden na de moord op de getuigen van de Heere Jezus en zal het volk van God evenals ten tijde van Daniël weggevoerd worden naar het Babylon dezer wereld.

Dit zal geopenbaard worden in hoofdstuk 18.

Alsdan zal (in de tweede periode) de Kerk haar uitwendige bestaansrecht prijs gaan geven en verliezen.

11 : 7

God zal echter Zijn uitverkorenen nooit prijsgeven of geheel verlaten. Want "aan de vrouw (Gods Kerk) zullen (blijkens 12 : 14) gegeven worden twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed zal worden, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht der slang."

Of zoals dit in ons teksthoofdstuk in vers 11a gezegd zal worden: "En na die drie dagen en een halve is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten."

In de eerste periode heeft de Kerk nog een uitwendige bestaansvorm en een voor menselijke begrippen aanwijsbare tijdgeschiedenis, verkerende onder de invloed van het uit de (volkeren)zee opgekomen beest. - 13 : 1.

Maar in de tweede periode - 11 : 7 t/m 12 of ook 13 : 11 t/m 17 - zal dit niet zo zijn.

Dan zal de Kerk geen aanwijsbare bestaansvorm noch tijdgeschiedenis meer hebben, daar zij alsdan in de woestijn der volken terechtgekomen zal zijn vanwege de oecumene die haar gevangen heeft. - 12 : 14.

Dan zullen het geen 42 maanden zijn zoals in de eerste periode, maar een door God bestemde tijd, bestemde tijden en een helft. - Daniël 12 : 7.

In hogere rekenkunde slechts 45 dagen. - Daniël 12 : 11 en 12.

Of volgens 11 : 9 slechts "drie dagen en een halve." Of volgens 12 : 14 "een tijd en tijden en een halve tijd."

Het is voorts bovenmate opmerkelijk, dat dit gruwelijke *beest* nu reeds (in dit wederom profeteren van Johannes) in het geding gebracht wordt en bovendien op zo'n wijze dat de gehele aarde er zich over verheugen zal blijkens vers 10.

Terwijl toch in de vervulling van deze profetieën van Johannes, namelijk in hoofdstuk 13 : 11 t/m 17 zal gaan blijken wat dit verschrikkelijke *beest* voor de Gemeente des Heeren van die dagen te betekenen zal hebben.

En omdat Johannes er hier van profeteert, is dit een ernstige waarschuwing voor de vertreden en aangevochten Gemeente

des Heeren in de eerste periode dat zij steeds wakende en op haar hoede moet zijn om te houden wat zij heeft.

Vandaar het profetische vermaan van de Heere Jezus aan de Gemeente van Thyatire - 2 : 25 - om te houden wat zij heeft, totdat Hij komen zal.

De vreselijke situatie waarin de Kerk des Heeren zal komen te verkeren in de eindtijd, wordt in dit profeteren van Johannes als met uitgestrekte hand aangewezen.

Het is ook buitengewoon merkwaardig, dat Johannes aan het uit de (volkeren)zee opgekomen beest bij de aanvang van zijn profeteren niet eens aandacht heeft geschonken.

Dit is niet alleen gelegen in het feit dat zijn werking minder gruwelijk is, maar meer vanwege het feit dat zijn werking zich reeds geopenbaard heeft vanaf het ogenblik dat hij als een grote berg, van vuur brandende, in de zee geworpen is. - 8 : 8.

Ja waaruit hij onmiddellijk opgeklommen is om alle volkeren der wereld te verleiden.

De beroering die deze val van dit beest in de (volkeren)zee heeft teweeggebracht, is geopenbaard in het profeteren van Henoch, van Noach, van Mozes en Elia, ja in het profeteren van alle dienstknechten des Heeren, de profeten.

Daarom heeft Johannes van dit beest niet afzonderlijk geprofeteerd, hoewel hij het ook zelf uit de zee heeft zien opkomen.

Maar dit *beest*, waarvan hij profeteert dat het *uit de afgrond op zal komen*, moet voor hem en voor de Kerk des Heeren zijn als een nieuwe openbaring.

Uit dit alles blijkt de verschrikkelijke toestand waarin niet alleen de Kerk, maar blijkens 13 : 14 allen die op de aarde wonen, zullen komen te verkeren als het gebouw gereed zal zijn dat voor dit *beest* opgericht zal worden. - Daniël 11 : 31b. (De St.Vert. heeft "een verwoestende gruwel stellen.") Namelijk in het verstoren der heiligen der hoge plaatsen, in het veranderen der tijden en der Wet. - Daniël 7 : 25.

Vanaf de grote Franse revolutie van 1789 is dit *afgrondsbeest* geleidelijk uit de aarde opgekomen.

11 : 7

Wanneer *het* na het einde van de tweede wereldoorlog in dit gebouw dat door en voor hem opgericht is, zijn intrek genomen zal hebben, zal gaan blijken, hoe verschrikkelijk de toestand in de Kerk en in de wereld geworden is en voorts nog worden zal.

Daniël verschrikte zo bij dit gezicht, dat zijn gelaatskleur verschoot. - Daniël 7 : 28.

En Michaël zeide, dat het zulk een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds er een volk geweest is. - Daniël 12 : 1.

Dát de verschijning van dit *beest* met zijn aanval op de Kerke Gods zal lijken een nieuwe openbaring, een nieuwe schepping te zijn, hebben wij reeds uitdrukkelijk aangewezen.

Het is dan ook naar aanleiding hiervan van zeer bijzondere betekenis dat deze openbaring van de eindtijd voor Daniël toegesloten is en voor hem verborgen is gebleven en verzegeld is geworden tot de tijd van het einde en dat geen van de goddelozen het zullen verstaan. - Daniël 12 : 9 en 10.

In het bijzonder zij niet die zich zullen laten verleiden door de tekenen die aan dit uit de aarde *opgekomen beest* te doen zijn gegeven. - 13 : 14. Alleen de verstandigen zullen het echter verstaan. - Daniël 12 : 10.

Er is echter nog een andere oorzaak, waarom dit *beest dat uit de afgrond op zal komen*, nu wél in het geding gebracht wordt en als met uitgestrekte hand wordt aangewezen, terwijl aan het beest dat uit de (volkeren)zee opgekomen is, geen aandacht werd geschonken.

Namelijk deze: Bij de aanvang der eerste Nieuwtestamentische tijdsperiode was dít *beest* door de triomferende Ruiters op het witte paard buiten geworpen - Johannes 12 : 31 - zoals dit ook geopenbaard wordt in 20 : 2.

Hoewel het hem (gedurende de tijd van zijn buiten geworpen zijn) toegelaten is zich te laten vertegenwoordigen door het uit de (volkeren)zee opgekomen beest - 13 : 1 en 2 - dat zich in de tempel Gods gezet heeft, zich verheffende boven al wat God

genaamd of als God geëerd wordt, zichzelf vertonende dat hij God is. - 2 Thessalonicensen 2 : 4.

Getrouwelijk hebben dan ook zijn leiders in de tempel Gods de heilige stad de 42 maanden van satans gebondenheid vertreden.

Hoewel de satan door middel van hen getracht heeft de zuivere verkondiging van het Evangelie der vrije genade om niet door het bloed van de Heere Jezus Christus in bloed en tranen te smoren, heeft hij toch moeten ervaren dat de getuigen van de Heere Jezus juist in het vuur en in de vlammen die hij voor hen bereid heeft, als koningen met de Heere Jezus geheerst hebben en dat de vertreding der heilige stad, zoals hij haar Rooms-Katholiek gemaakt heeft, voor hem niet de triomfen opgeleverd heeft die hij ervan verwacht had, maar veel meer dat het bloed der martelaren het zaad der ware Kerk geworden is.

Daarom is hij (vanwege het wonder van het uitgestelde oordeel - 10 : 6) uit zijn gevangenis ontbonden zijnde - 20 : 3 - als een afschuwelijk *beest* uit de aarde opgekomen zijnde - 13 : 11 - andere en voor hem betere maatregelen gaan nemen om de Kerk van de Heere Jezus Christus te vernietigen.

Dit blijkt niet alleen uit 11 : 10 maar meer in het bijzonder uit 13 : 11 t/m 17.

Dit moet het ongetwijfeld geweest zijn, waarom de van de hemel afgekomen Overwinnaar zó in beroering is gebracht. - 10 : 5 t/m 7.

In het beginsel van zijn ontbinding (want *opkomen* is een langzaam proces) heeft hij de Ge-réformeerde Kerk in duizend stukken kunnen verscheuren en een revolutionaire geest in de wereld kunnen verwekken zoals er voordien nimmer geweest is.

En geheel uit zijn gevangenis bevrijd zijnde, heeft hij na het einde van de tweede wereldoorlog van deze chaos gebruik gemaakt om nu definitief en voorgoed met de Kerk af te rekenen.

Onze tekst zegt dan ook, dat hij de getuigen van de Heere

Jezus *overwonnen en gedood* heeft.

Nu hij *uit de afgrond opgekomen is*, zal hij (evenals hij eertijds gedaan heeft voordat hij buiten geworpen werd) raad gaan houden met de koningen der aarde, met hun groten en met hun vorsten en tot hen zeggen dat zij tezamen tegen de Heere en Zijn Gezalfde moeten opstaan om Zijn banden te verscheuren en Zijn touwen van zich te werpen. - Psalm 2 : 2 en 3; Handelingen 4 : 25 en 26.

(Wij die eind twintigste eeuw, in de tijd van zijn *opgekomen zijn uit de afgrond* leven, worden dagelijks met al deze dingen geconfronteerd).

Het succes dat hij daarmee eertijds behaald heeft, was boven zijn verwachting, al had het er ook later de schijn van dat hij de strijd toch verloren had, want Jezus Christus, Die God gezonden had om hém te vernietigen, heeft hij aan het kruis kunnen doden en Zijn volgelingen kunnen verstrooien.

Zijn overwinning scheen hem volkomen toe.

Voor alle zekerheid heeft hij een wacht bij Zijn graf laten plaatsen en de steen met zijn keizerlijke zegel laten verzegelen, omdat Hij gezegd had dat Hij na drie dagen zou opstaan, terwijl Hij de meest verachte en onwaardigste onder de mensen was. - Jesaja 53 : 2 en 3.

Mochten Zijn discipelen die gevlucht waren, toch met de fantasie van Zijn opstanding komen, dan zal hij wel gebruik maken van het grote zwaard dat hem gegeven is - 6 : 4d - namelijk het zwaard der leugenen. - Mattheüs 28 : 11 t/m 13.

Met één ding van zijn nietige en door mensen verachte Tegenstander had hij echter geen rekening gehouden, namelijk met Zijn vertrouwen op God, de Allerhoogste.

Dit is zijn schrik geworden.

En ook zijn wachters die Zijn graf bewaakten, werden als doden toen zij maar een glimp van die macht ontwaarden.

En zelf heeft hij moeten ervaren dat hij terzelfder ure buiten geworpen is - Johannes 12 : 31 - maar nochtans niet krachteloos gemaakt, want hij heeft zijn kracht en zijn troon en zijn grote macht aan zijn vrienden als zijn plaatsvervangers

11 : 7

kunnen geven. Dit blijkt uit 13 : 2.

In beginsel aan Pontius Pilatus met de heidenen en de volken Israëls. - Handelingen 4 : 27b.

Die zullen er wel voor zorgen dat de leer van die gehate Nazarener niet meer en meer verspreid zal worden onder het volk. - Handelingen 4 : 17.

In en door hen heeft hij althans dit succes verworven, dat hij hen die in de heilige Stad Hém trouw bleven, aanvankelijk 42 maanden heeft kunnen vertreden. - 11 : 2.

Maar buiten zijn verwachting is hij *uit de afgrond opgekomen*. Blijkbaar is hij tot de ontdekking gekomen dat dit het gevolg geweest is van het uitgestelde oordeel over hem en de zijnen, want 12 : 12b zegt: "Wetende dat hij een kleine tijd heeft."

Dat twaalfde vers zegt ook: "Wee degenen die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen en heeft grote toorn."

Nu zal hijzelf die volgelingen van de Heere Jezus wel *overwinnen en hen doden*. Dit blijkt uit onze tekst.

Wat zal dat een feestvieren worden blijkens vers 10.

Het beginsel dezer ellende van de uitwendige Kerk en van de wereld in het algemeen is geopenbaard, toen dit gruwelijke *beest* (tijdens de grote Franse revolutie van 1789) *uit de afgrond is opgekomen*.

In 20 : 3b is zijn ontbinding beschreven.

Maar na het einde van de tweede wereldoorlog, toen het *getuigenis* der getuigen van de Heere Jezus steeds zwakker geworden is blijkens onze tekst, is hij zich pas goed en steeds meer en meer in zijn ware gedaante gaan vertonen.

Dit blijkt zich in onze dagen op steeds gruwelijker wijze voort te planten.

Toch zal de vreugde van dit *beest* en van degenen die op de aarde wonen, zoals vers 10 dit omschrijft, slechts een duivelse vreugde blijken te zijn.

Evenals het *beest* zelf - 12 : 12c - zijn zij er zich van bewust maar een kleine tijd te kunnen genieten van die vreugde, namelijk verlost te zijn van die onverdragelijke getuigen van

11 : 7

de Heere Jezus.

Nu kunnen zij naar hartelust eten en verbrijzelen en het overige vertreden met hun voeten. - Daniël 7 : 7c.

Evenals het verdwaasde Israël in de woestijn: "En het volk zat neder om te eten en te drinken; daarna stonden zij op om te spelen." - Exodus 32 : 6b.

TER TOELICHTING

Zij die door de Heere Jezus vrijgekocht en ontkomen zijn uit de macht van dit *beest*, moeten met hun natuurlijk en verstandelijk oordeel niet menen, dat het een voor zichzelf sprekende zaak geweest is dat de satan deze heilige oorlog verliezen moest en dat het voor de Heere Jezus een kleine en geringe zaak geweest is om oorlog te gaan voeren met die grote, rode draak, met de vorst der duisternis.

Want de Heere Jezus heeft in deze strijd Zijn almacht die Hem van eeuwigheid eigen was als de Eniggeborene des Vaders, niet aangewend, maar heeft Zichzelf volkomen ontledigd, (vernietigd zegt de St. Vert. zelfs). - Filippensen 2 : 7.

Hij heeft in deze strijd de gestalte van een dienstknecht aangenomen en is ons in alles gelijk geworden, uitgenomen de zonde.

Het enige wapen dat Hij in deze strijd gebruikt heeft, dat Hem van eeuwigheid eigen was, was blijkens 6 : 2 een boog.

Met dit wapen is Hij, gezeten zijnde op een wit paard, Zijn machtige tegenstander tegemoet getreden.

Deze boog was het Woord, Hij heeft die boog genomen uit het Woord der Waarheid: "Gord Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw majesteit en Uw heerlijkheid. En rijd voorspoediglijk in Uw heerlijkheid, op het Woord der Waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren. Uw pijlen zijn scherp; volken zullen onder U vallen; zij treffen in het hart van des Konings vijanden." - Psalm 45 : 4 t/m 6.

In blind vertrouwen op dit Woord Zijns Vaders is Hij de

vijand tegemoet getreden, want toen Hij dit Boek, dit Woord, ontving, was het van binnen en van buiten verzegeld met zeven zegels.

Toen Hij echter de zegels verbroken had, heeft Hij, als waarachtig Mens (als een Lam, staande als geslacht) daarin gelezen dat God Zijn vijanden voor Zijn boog zal doen zijn als een voortgedreven stoppel. - Jesaja 41 : 2f. (Zie ook de verklaring van 6 : 2b).

Zijn hartstochtelijke liefde tot de eer Zijns Vaders en tot Zijn uitverkoren volk dat hem als een gift van de Vader gegeven was om hen uit hun verlorenheid te verlossen, heeft Hem doen besluiten in de kracht der zeven hoornen en der zeven Geesten Gods, die Hij had - 5 : 6b - Zichzelf te vernietigen om als een geslacht Lam het verzegelde Boek uit de hand Zijns Vaders te aanvaarden.

Het volk dat Hem door de Vader is gegeven, is de Kroon die Hem gegeven is en de oorzaak dat Hij is uitgegaan overwinnende en om te overwinnen. - 6 : 2b. (vert. N.B.G.).

Als waarachtig Mens heeft Hij de strijd gestreden en is Hij als David met een stok - 1 Samuël 17 : 43 - deze reus Goliath tegemoet getreden.

Wanneer de satan door Zijn almacht van eeuwigheid verslagen was, had hij zich kunnen verontschuldigen dat hij het onderspit heeft moeten delven.

Maar nu hij verslagen is door de gladde stenen der liefde, genomen uit de beek van Gods Woord en met de slinger der hope, nu is er geen antwoord voor hem.

Toen de Heere Jezus ging om Lazarus uit de doden op te wekken, is dit niet zonder inwendige bestrijding geschied, want Hij is als wij in alle dingen verzocht geweest. - Johannes 11 : 33 en 38.

Ook uit Zijn bede en dankgebed bij de opwekking van Lazarus - Johannes 11 : 41 en 42 - blijkt dat Hij Zijn almacht van eeuwigheid niet heeft aangewend om Lazarus uit de doden op te wekken, maar dat Hij de glorie van onze verlossing verbonden heeft met Zijn onwankelbaar vertrouwen (als waar-

11 : 7

achtig Mens in onze plaats) op het Woord Zijns Vaders, opdat vervuld zou worden het Woord Zijns Vaders, dat door goeder-tierenheid en trouw de misdaad verzoend zou worden. - Spreuken 16 : 6a.

Hieruit blijkt dat God niet de glorie van Zijn almacht van eeuwigheid heeft gesteld tot de vastigheid Zijns Troons, maar gerechtigheid en gericht. - Psalm 89 : 15a; Psalm 97 : 2b.

Daarom, "Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf alzo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft." - 1 Johannes 2 : 6. En "Zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem zijn." - 1 Johannes 2 : 5.

Hij heeft ons een voorbeeld gegeven. - Johannes 13 : 15a.

En al is het dat iemand door genade kan zeggen dat hij een vrijgekochte des Heeren is, zo neemt dit niet weg, dat zijn geloof en vertrouwen menigmaal door de duivel bestreden en op zeer zware proef gesteld worden.

Wie gij ook zijn moogt en welke duivelse ingevingen er ook in uw hart mogen opkomen, wij weten dat onze Heiland dit Zelf ook ervaren heeft, want Hij is als wij in álles verzocht geworden, maar zonder zonde gebleven. - Hebreëen 4 : 15b.

Zo mogen wij ons te allen tijde op Gods Woord en Zijn beloften verlaten.

Er kunnen soms ernstige moeilijkheden en benauwdheden komen, zodat de satan ook ons bespot, zeggende met een verborgen stem in ons binnenste: "Gij hebt immers op God betrouwd; dat Hij u nu verlosse, indien Hij zo'n welgevallen in u heeft." - naar Mattheüs 27 : 43a.

Gedenk dan aan de weg, op dewelke de HEERE u geleid heeft. "Richt u merktekenen op, stel u spitse pilaren, zet uw hart op de baan, op de weg die gij gewandeld hebt." - Jeremia 31 : 21a.

Want de HEERE heeft ongetwijfeld ook in uw leven eens of tweemaal gesproken of in een droom of op andere wijze, doch men let niet daarop. - Job 33 : 13 en 14.

Twist daarom niet met Hem in uw tegenheden, want Hij geeft

geen verantwoording aan u van Zijn daden. - Job 33 : 13b.

Deze kinderlijke, nederige en diepe afhankelijkheid van Gods kinderen aan Zijn Woord is de verplettering van satan - Psalm 2 : 9 - en de ergernis van *het beest dat uit de afgrond op zal komen*.

Het is onverdragelijk voor de duivel, die machtige Goliath, te moeten vallen door zo'n welgerichte gladde steen, genomen uit de beek van Gods getuigenissen.

"Zo onderwerpt u dan Gode; wederstaat de duivel en hij zal van u vlieden." - Jakobus 4 : 7.

Wordt hem niet gelijk. Het verlaten van zijn plaats - Judas : 6 - is voortgekomen uit zijn begeerte om zichzelf te verhogen boven zijn mede-engelen, boven de sterren Gods, ja om aan de Allerhoogste gelijk te worden. - Jesaja 14 : 14b.

Dit oersocialisme: vrijheid, gelijkheid en broederschap, is onze verschrikkelijke erfenis die wij van hem geërfd hebben.

Zo zelfs, dat hij dit geschreven heeft in de vanen van de 'Christelijke' vakbeweging van onze dagen.

De haat tegen Gods almacht en de afgunst op Zijn majesteit, de ontevredenheid met de plaats waarop God hem gesteld had, moeten hem tot deze opstand (tot deze revolutionaire daad) gebracht hebben.

Hieruit is zijn haat voortgekomen tegen God en de haat van alle engelen die hem toegevallen zijn en de haat van ons mensen die hij in zijn val meegesleept heeft.

Vandaar ook zijn haat (en de haat van alle mensen) tegen de mensen die, uit zijn macht ontkomen zijnde, God weer liefgekrepen hebben en door Hem bemind zijn.

Geliefden des Heeren, neemt deze haat van satan, nu hij *uit de afgrond opgekomen is* - 12 : 12 en 13 - niet licht op, want zijn toorn is groot. "De HEERE zal ulieden wel brood der benauwdheid en wateren der verdrukking geven; maar uw leraars zullen niet meer als met vleugelen wegvliegen, maar uw ogen zullen uw leraars zien; en uw oren zullen horen het woord desgenen, die achter u is, zeggende: Dit is de weg, wandelt in dezelve, als gij zoudt afwijken ter rechter- of ter

linkerhand.” - Jesaja 30 : 20 en 21.

Het beest dat uit de afgrond opgekomen is, mag dan de getuigen van de Heere Jezus overwonnen en gedood hebben én het uitwendige bestaansrecht van de Kerk te gronde gericht hebben, evenwel zal er nochtans een bepaald getuigenis van de getuigen van de Heere Jezus blijven uitgaan.

Dit zal gaan blijken uit de volgende tekst.

Einde toelichting op vers 7.

8 En hun dode lichamen (zullen liggen) op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruisigd is.

Het beest mag dan (onder toelating van God) vanwege de onbeschrijfelijke en onvoorstelbare goddeloosheid der mensen, die in steeds gruwelijker mate geopenbaard is na het einde van de tweede wereldoorlog, het uitwendige bestaansrecht van de Kerk zodanig verwoest hebben dat het er de schijn van heeft dat in haar deze profetie van Zacharia vervuld wordt: "Zekerlijk, Ik zal niet meer de inwoners dezes lands verschonen, spreekt de HEERE; maar ziet, Ik zal de mensen overleveren, elkeen in de hand zijns naasten en in de hand zijns konings" - Zacharia 11 : 6a - nochtans *zullen de dode lichamen der getuigen (als blijven) liggen op de straat van dit Sodom*. Dat wil zeggen: Er zal nog een sprake van hen uitgaan, nadat zij (figuurlikerwijs gesproken) gedood zijn. - Hebreëen 11 : 4c.

Dit doden der getuigen zal niet, zoals het doden van Johannes de Doper en van de Heere Jezus, in één dag geschieden, maar daar zullen vele tientallen jaren mee gemoeid zijn, want in vers zeven staat, dat het beest hun krijg zal aandoen.

Daaruit volgt, dat het hen tenslotte zal overwinnen en doden.

Het beest mag dan blijkens vers 10 onder het gejuich van alle mensen die hem toebehoren, als in een zegewagen door dit moderne *Sodom en Egypte* rijden, vanwege de grote tekenen

die het te doen gegeven zijn blijktens 13 : 13, God zal Zijn uitverkorenen niet verlaten.

Want niet alleen voor het oude Israël maar ook voor hen zullen te dien dage de profetieën van Jesaja vervuld worden: "De doven (zij die nog nooit van het Evangelie gehoord hebben) zullen horen de woorden des Boeks; en de ogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien. En de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in de HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen zich in de Heilige Israëls verheugen. Wanneer de tiran een einde zal hebben en dat het met de bespotter uit zal zijn en dat allen die tot ongerechtigheid waken (in de derde en laatste grote wereldoorlog) uitgeroeid zullen zijn." - Jesaja 29 : 18 t/m 20.

Onze tekst wijst ongetwijfeld het beeld der uitwendige Kerk aan sinds het uit de afgrond opgekomen beest tegen de getuigen krijg is gaan voeren, haar gelijk makende aan *Sodom en Egypte*, een plaats waar de Heere Jezus opnieuw gekruisigd wordt.

Hij heeft door zijn inzettingen het getuigenis der getuigen van de Heere Jezus allengskens vermoord, totdat hij hen geheel overwonnen en gedood heeft.

Zijn oude tactiek, Gods volk uit te roeien door hun kinderen in de Nijl te verdrinken, blijkt maar kinderspel te zijn geweest bij de krijg die hij tegen het Nieuwtestamentische volk des Heeren voert.

Aanvankelijk heeft hij door zijn Nieuwtestamentische Farao's in de Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, getracht Gods volk in vuur en vlam uit te roeien, maar nu hij zelf uit de afgrond opgekomen is, zal hij op sluwere wijze zijn macht en toorn gaan openbaren, wetende dat hij nog maar weinig tijd zal hebben. - 12 : 12e en 17 : 10e.

Nu zal hij met een vriendelijk gelaat, als een engel des Lichts, Gods Kerk trachten te vernietigen.

Dit zal al direct blijken uit het volgende vers, als de mensen niet zullen toelaten dat *de dode lichamen der getuigen* begraven zullen worden.

11 : 8

Het beest staat hun toe te getuigen zoveel zij willen. Zij mogen van hem voor álles de náám Christelijk gebruiken, voor al de verscheurde kerken, voor de vakbeweging, voor de radio en de televisie enz. enz. als het in geestelijke zin maar lijken blijven. Zoals de Gemeente van Laodicéa was, noch heet noch koud zijnde.

Als de getuigen van Jezus hen maar niet onderwijzen dat ook zij ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt zijn.
- 3 : 17b.

Overgebleven volk van God in die dagen, "weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden." - 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5.

"Want de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf."

Dat betekent (in onze zware tijden) kort werken, veel vakantie, veel uitgaan, uit het leven halen wat erin zit.

"Geldgierig", nooit genoeg loon, altijd afgunstig en ontevreden zijnde.

"Laatdunkend", dat is verachtelijke gedachten hebbende over alles wat heilig, goed en recht is.

"Hovaardig", menende alle problemen zelf wel te kunnen oplossen zonder de hulp van God.

"Lasteraars", niet alleen van elkaar maar bovenal van God en Goddelijke zaken.

"De ouderen ongehoorzaam", de revolutiegeest die sinds de Franse revolutie van 1789 over de wereld gekomen is, zal zich in toenemende mate gaan openbaren, alle gezag, van welke aard ook, op alle terreinen van het leven der mensen, zal ten enenmale veracht en vertrapt worden.

"Ondankbaar", vooral tegenover God.

"Onheilig", in en buiten het huwelijksleven; nog minder dan de beesten met elkaar omgaande.

"Zonder natuurlijke liefde", waardoor bijna alle gezinsleven verstoord wordt.

"Onverzoenlijk", dit is een speciale eigenschap van de duivel.

"Achterklappers", niemand zal zijn naaste meer kunnen ver-

11 : 9a

trouwen.

”Onmatig”, als met ijzeren tanden etend en verbrijzelend en het overige vertredend met hun voeten. - Daniël 7 : 7b.

”Wreed”, vooral tegen degenen die God vrezen of Zijn rechten handhaven.

Hieruit volgt: ”Zonder liefde tot de goeden”, deugd en deugden zullen verachtelijke begrippen worden.

”Verraders”, als Judas, voor geld iedereen in het verderf stortende.

”Roekeloos”, allereerst in het verachten van het aanbod van Gods genade, maar ook ten aanzien van het eigen natuurlijke leven.

”Opgeblazen”, vanwege hun vermeende meerdere kennis over het ontstaan van alle dingen dan zoals dit in de Bijbel vermeld wordt.

Paulus besluit dit alles met de woorden:

”Meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods; hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben.”

Maar al heeft het beest uit de afgrond de poorten der hel nog zo wijd geopend, hij zal Gods uitverkorenen nimmer kunnen overweldigen.

Dit zal gaan blijken uit het volgende tekstgedeelte.

9a *En uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die hun dode lichamen zullen zien drie dagen en een halve.* (vert. N.B.G.).

Ditmaal hebben wij met opzet dit tekstgedeelte uit de vert. N.B.G. genomen. De reden zal in het vervolg gaan blijken.

Om dit uitzonderlijk wonderlijke hoofdstuk (inzonderheid de teksten 7 t/m 13) wat beter te kunnen verstaan, moeten wij erop letten dat dit gehele hoofdstuk in feite een uitbeelding is van de gehele wereltijdgeschiedenis.

In hoofdzaak voorzover deze betrekking heeft op de wederwaardigheden en de ervaringen van de Kerk des Heeren.

Enerzijds geeft het als een echo haar Oudtestamentische ervaringen te kennen, maar anderzijds beeldt het haar Nieuwtestamentische geschiedenis uit.

Wanneer wij hierop met geheiligde aandacht acht geven, zien we in dit hoofdstuk de ontwikkeling der Kerk vanaf haar oorsprong tot het einde der wereltijdgeschiedenis.

In aanvang is allereerst het Woord van God - Johannes 1 : 1 - "in den beginne was het Woord" onder het beeld van een rietstok, een staf gelijk, in het geding gebracht.

Daarna de tempel Gods en het altaar en degenen die daarin aanbidden.

Daarna de profeten, de profeterende getuigen, de twee olijfbomen en de twee kandelaren die voor de God der aarde staan.

Daarna wordt aangewezen dat de heilige stad geworden is tot een Sodom van wellusten en een Egypte van verdrukkingen.

En ons tekstgedeelte zegt dat de Kerk voorts uitgebreid is onder *de volken en stammen en talen en natiën*.

Hieruit zien wij dat (Nieuwtestamentisch) de gehele wereld bij de ontwikkeling der uitwendige Kerk betrokken wordt.

Bij een eerste oogopslag vallen al deze dingen niet zo op, nochtans openbaren zij de wonderbaarlijke samenstelling van Gods Woord.

En bovenal nog eens door de woorden van ons tekstgedeelte: Uit die allen *zijn er, die* ogen hebben om te *zien*.

Namelijk, dat *de lichamen der getuigen* van de Heere Jezus, vermoord zijnde, liggen op de straten van het geestelijke Sodom en Egypte.

Dit is de eerste reden waarom wij hier de vert. N.B.G. geciteerd hebben.

Dit te meer omdat het zelfs verstandelijk gezien voor de hand ligt, dat er na het doden der getuigen van de Heere Jezus maar weinigen zullen zijn, die ogen zullen hebben om te *zien* dat de uitwendige Kerk tot een Sodom en Egypte geworden is, op welker straten de getuigen van de Heere Jezus vermoord liggen.

Het is echter niet alleen de ontwikkeling der uitwendige Kerk onder alle *volken en talen*, zoals dit in ons tekstgedeelte vermeld wordt, die ons in zo grote verbazing brengt over de samenstelling van Gods Woord, maar bovendien de geestelijke ontwikkeling der Kerk in de eindtijd die eruit gekend kan worden.

Hierdoor wordt deze tekst dubbel wonderbaar.

Bovendien treft ons het woord *stammen* in ons tekstgedeelte. Hierdoor wordt een nieuw gezichtsveld geopend.

In de St. Vert. staat voor dit woord "geslachten."

Dit is de tweede reden waarom wij nu de vert. N.B.G. geciteerd hebben.

Het verschil mag dan niet groot schijnen, maar door het woord *stammen* wordt de betekenis van ons tekstgedeelte wel duidelijker.

Hierdoor wordt als met uitgestrekte hand gewezen naar de *stammen* van Gods oude Verbondsvolk.

Door dit woord wordt in de ontwikkeling der uitwendige Kerk het oude volk Israël in het gezichtsveld der Kerk gebracht.

De bekering van Israël is hiermee in het geding gekomen. Reeds eerder vestigden wij er de aandacht op, dat direct na het blazen der vijfde bazuin, die in bepaalde zin geëindigd is met het einde der tweede wereldoorlog, de nieuwe staat Israël weer is opgericht.

Dit is het waarom het volk Israël bij het blazen der zesde bazuin, die mede met de vijfde bazuin behoort tot het vermelden der dingen die haast geschieden moeten (de Nieuwtestamentische Kerk betreffende) nu in het geding gebracht wordt.

Ook *uit* de *stammen* Israëls zullen *er* volgens ons tekstgedeelte *zijn*, die de tekenen der tijden zullen verstaan.

Ook zij zullen (figuurlijkerwijs gesproken) *de lichamen der getuigen* van de Heere Jezus *zien* liggen op de straten van het geestelijke Sodom en Egypte.

Het moge dan te dien dage waarschijnlijk zo zijn dat Israël in haar *stammen* niet meer te onderscheiden zal zijn, maar als

volk zijn en blijven ze met elkaar *de stammen* Israëls.

Zelfs blijkt door de invoeging van dit woord *stammen* of St.Vert. "geslachten" (dit doet als zodanig weinig ter zake) de ontwikkeling der Kerk in het einde der wereltijdgeschiedenis. Door dit woord *stammen* blijkt echter in het bijzonder de vervulling van de woorden door de apostel Paulus gesproken: "God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij tevoren gekend heeft." - Romeinen 11 : 2a.

En ook: "Want ik wil niet, broeders! dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt bij uzelfen) dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn." - Romeinen 11 : 25. Namelijk zoals deze geopenbaard wordt in 11 : 8 t/m 10.

Juist voor hen uit het oude volk van Israël, wier ogen geopend zullen worden, zodat zij (in figuurlijke zin) *de lijken der getuigen* van de Heere Jezus vermoord *zien* liggen op de straten van het geestelijke Jeruzalem (dat ook in hun ogen tot een Sodom van wellusten en een Egypte van oordelen geworden zal zijn inzonderheid vanwege de derde wereldoorlog zoals deze geopenbaard is in 9 : 15 t/m 19) geldt, dat zij dit zullen zien als een herhaling van de moord op de twee getuigen Johannes de Doper en de Heere Jezus Christus.

Dit temeer als zij ook deze woorden der Waarheid (geschreven in het Nieuwe Testament en inzonderheid ook deze die geschreven zijn in de Openbaring aan Johannes, voornamelijk het besluit van 11 : 8) zullen aanvaarden als de woorden van God de Allerhoogste. - 1 : 1.

Van hieruit bezien is ons tekstgedeelte een profetie van de bekering van Israël in het laatste der dagen.

Hoewel dit tweede wee dat komen zal over degenen die op de aarde wonen - 13 : 8 - duidelijk voor de aandacht gesteld is in het eerste gedeelte van deze zesde bazuin, te weten in 9 : 13 t/m 19 en in profetie voor ogen gesteld wordt in het tweede gedeelte van deze zesde bazuin, zal toch in het vervolg gaan blijken (vanwege het gegeven uitstel in 10 : 6) dat de gehele vervulling van deze profetieën nog eeuwen in beslag zal

11 : 9a

nemen.

Dit staat evenwel vast, dat de vier engelen die tot het blazen der zesde bazuin gebonden zijn gebleven bij de rivier de Eufraat, opdat zij de aarde en de zee niet zouden beschadigen - 7 : 1 t/m 3 - direct na het einde van de tweede wereldoorlog - 9 : 12 en 14 - ontbonden zijn om met deze beschadiging een aanvang te nemen.

Beginnende om de lucht, het water en de bodem te verontreinigen.

Aan de ontbinding van deze vier engelen is het opkomen van het beest uit de afgrond voorafgegaan.

Dit beest heeft de heilige stad gemaakt tot een Sodom en Egypte, waar óók onze Heere gekruisigd is. - 11 : 8.

Van hieruit is het oordeel gebracht over degenen die op de aarde wonen, zoals dit geopenbaard is in 9 : 14 t/m 19. "Vanwege al de goddeloze werken die zij goddelooslijk gedaan hebben en vanwege al de harde woorden, die de goddeloze zondaars tegen Hem gesproken hebben." - Judas : 15b.

Maar ondanks die vreselijk verworden en verwarde situatie in de wereld (en in de uitwendige Kerk) zoals deze beschreven is in 11 : 9 en 10, zal de bekering van het oude Israël toch geopenbaard worden.

Niet alleen deze bekering zal het wonder Gods zijn in het laatste der dagen, maar terwijl blijkens 11 : 10 het geestelijk Sodom en Egypte juichen en feestvieren zal over de overwinning van het uit de afgrond opgekomen beest, enerzijds in het doden van de getuigen van de Heere Jezus en anderzijds vanwege de grote tekenen die aan het beest te doen zijn gegeven - 13 : 11 t/m 14 - zal ook te dien dage blijken dat, zoals de verwerping van Israël destijds de verzoening der wereld is geworden, nu hun aanneming wederom zal zijn als een leven uit de doden. - Romeinen 11 : 15.

Was de aanvang van de verzoening der wereld in die dagen beperkt tot 15 talen - Handelingen 2 : 9 t/m 11 - het is inmiddels geworden een verkondiging onder meer dan 1500 talen.

Vandaar ook het woord *talén* in ons tekstgedeelte.

En zoals het verval van het oude Israël in steeds toenemende mate geopenbaard is, totdat zij tenslotte de twee getuigen bij uitnemendheid vermoord hebben, namelijk de Heere Jezus en Johannes de Doper en daarna de verharding voor een deel over Israël gekomen is - Romeinen 11 : 25b - evenzo zal dit bij het Nieuwtestamentische Israël geopenbaard worden.

Want is het dat God de natuurlijke takken niet gespaard heeft in het toppunt van hun goddeloosheid, hoeveel te meer zullen de geënte takken die niet bij de goedertierenheid Gods zijn blijven volharden, wederom afgehouden worden. - Romeinen 11 : 21 en 22.

Daarom is het zo bijzonder opmerkelijk, dat ondanks deze ruime verspreiding van het Evangelie in de eindtijd (onder meer dan 1500 talen) er toch slechts zo weinigen zullen zijn (*zijn er* staat in de vert. N.B.G.) in die eindtijd, die de tijden zó zullen onderkennen dat zij *de dode lichamen der getuigen zien*, liggende (vermoord) op de straten van het geestelijke Sodom en Egypte van die dagen.

Uit vers 10 zal blijken dat de overgrote massa der mensen er in het geheel geen wetenschap van zal hebben, dat de getuigen van de Heere Jezus door hen vermoord zijn.

Dit te meer omdat ogenschijnlijk alles bij het oude zal blijven, zoals het steeds geweest is.

Dit is mede de oorzaak waarom velen gaan spotten met die oude geloofsverwachting der Kerk, zeggende: "Vanaf die dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping." - 2 Petrus 3 : 4b.

Ook in de uitwendige Kerk blijft de prediking gewoon doorgaan. Zending en diaconie blijken juist veel meer activiteiten te ontplooiën dan vroeger het geval was, blijkens vers 10.

Alleen is die verontrustende, pijnigende en aanstotelijke prediking van die ouderwetse getuigen uit de Kerk verdwenen. Deze prediking en de gehele godsdienst (voorzover deze er nog zijn zal) is nu aan de ontwikkelde wetenschap van deze tijd aangepast en van daaruit veel meer gericht op de wezenlij-

11 : 9a

ke bedoeling van de Bijbel naar men meent.

Het geloof van verreweg de meesten is ook veel lauwer en gemakkelijker geworden.

God wil immers dat alle mensen zalig zullen worden. - 1 Timotheüs 2 : 4.

Maar God zal die lauwe Gemeente van het Laodicéa van die dagen uit Zijn mond spuwen. - 3 : 16.

Voor ons dreigt hier het gevaar dat velen die dit in onze dagen lezen, zullen zeggen: Hier wordt geweld gedaan aan de activiteiten der Kerk, zij wordt ontheiligd door op die wijze haar arbeid voor te stellen.

Ten opzichte hiervan willen wij nogmaals verwijzen naar de waarschuwingen die de heilige apostel Paulus zijn geestelijke zoon in het geloof gegeven heeft in 2 Timotheüs 3 : 1 t/m 5 en met hém onderwijst hij ook ons.

Het is naar aanleiding van deze waarschuwingen van Paulus bovendien van belang er acht op te geven dat ook hij (evenals dit in de hoofdstukken 11 en 13 het geval is) twee perioden van verval der Kerk in het geding gebracht heeft.

Ten eerste: In zijn tweede brief aan de Gemeente der Thessalonicensen beschrijft hij in hoofdstuk 2 : 4 de eerste periode. (Zie de verklaring van Openbaring 11 : 1 t/m 6.)

Alleen en voornamelijk in die tekst wijst hij de staat der Kerk aan, zoals zij worden zal onder het bestuur van de pausen der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is.

Paulus vervolgt in vers 7 van dat hoofdstuk: Door zijn leer en in die tijd wordt de verborgenheid der ongerechtigheid gewrocht (namelijk die ongerechtigheid die zich in de tweede periode openbaren zal).

Die ongerechtigheid wordt in vers 8 met name genoemd, "de ongerechtighe", dat is de duivel, de ongerechtighe bij uitnemendheid.

Dit blijkt overtuigend uit vers 9: "Wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen."

11 : 9a

Dit blijkt ook uitdrukkelijk uit 11 : 7 t/m 10 en voorzover het die tekenen en wonderen betreft uit 13 : 11 t/m 17, inzonderheid vers 13.

Ten tweede blijkt dit uit zijn brieven die hij aan Timotheüs geschreven heeft.

In zijn eerste brief - hoofdstuk 4 : 1 t/m 3 - wijst Paulus aan wat verstaan moet worden onder deze verborgenheid der ongerechtigheid die gewrocht wordt in die eerste periode onder het bestuur der pausen. Voornamelijk: "Verbiedende te huwen en gebiedende van spijzen te onthouden."

En in zijn tweede brief (hoofdstuk 3 : 1 t/m 5) wijst hij de laatste dagen aan, namelijk hetgeen in de tweede periode geschieden zal, de ontzettende toestand die er alsdan in de Kerk ontstaan zal als de werking des satans geopenbaard zal worden "in alle kracht en tekenen en wonderen der leugen." - 2 Thessalonicensen 2 : 9.

Dit zal in het bijzonder geopenbaard worden in 13 : 11 t/m 17. Hierbij merken wij op dat de profetieën van Paulus, voorkomende in 2 Thessalonicensen 2 : 4 en in 1 Timotheüs 4 : 1 t/m 3 en de profetieën in Openbaring 11 : 1 t/m 6 en 13 : 1 en 2, alle reeds tot vervulling zullen gekomen zijn als het beest dat uit de afgrond op zal komen - 11 : 7 - en het beest dat uit de aarde op zal komen - 13 : 11 - hun vreselijke werkingen in de wereld - 13 : 14 - en in de Kerk - 11 : 9 en 10 - ten toon zullen gaan spreiden.

Dan pas zal de uitzonderlijke nood der tijden op alle terreinen van het leven der mensen geopenbaard worden.

De laatste vijf woorden van ons tekstgedeelte, *drie dagen en een halve*, zijn ook bovenmate wonderlijk.

Dit temeer wanneer wij er acht op geven dat mede hierin de profetieën van Daniël vervuld worden die (door een engel onderricht) deze vreselijke tijd aldus aanwijst, zeggende: "En het (dit beest) zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en het zal de heiligen der hoge plaatsen verstoren - Openbaring 11 : 7 - en het zal menen de tijden en de Wet te veranderen en

zij (namelijk die tijden en die Wet) zullen in zijn hand overgegeven worden tot een tijd en tijden en een gedeelte eens tijds." - Daniël 7 : 25.

Dat wil zeggen tot aan het einde der wereltijdgeschiedenis, want in Daniël 7 : 26a staat: "Daarna zal het gericht zitten."

Dit betekent dus dat *de dode lichamen der getuigen* van Jezus tot aan het einde der wereld (door die weinigen) *gezien* zullen worden, liggende op de straat der grote stad die geestelijk Sodom en Egypte genoemd wordt.

En omdat de ganse eindtijd aldus uitgebeeld wordt, betekent dit, dat de vermoorde getuigen van Jezus (evenals hun Heiland) wel gedood zijn naar het vlees, maar dat zij in wezen levend zullen blijven in de geest.

Daarom hebben deze *drie dagen en een halve* in bepaalde zin enige verbintenis met de drie dagen en drie nachten, waarin de Heere Jezus in een graf heeft gelegen.

Ten opzichte van de *drie dagen en een halve* waarvan in ons tekstgedeelte sprake is, willen wij er de aandacht op vestigen dat in de Heilige Schrift dagen soms voor jaren gerekend worden. Dit blijkt uit Ezechiël 4 : 6.

En een bepaald aantal jaren wordt soms weer door maanden aangeduid.

Aldus is 3½ dag 3½ jaar en 3½ jaar is 42 maanden - 11 : 2 - in dewelke de heilige stad vertreden zal worden, maar deze zijn ook 42 maal 30 dagen is 1260 dagen, in dewelke de getuigen, met zakken bekleed, profeteren zullen.

Uit dit alles blijkt dat de tweede Nieuwtestamentische tijdsperiode, voorzover het haar tijdsduur betreft, gelijk zal zijn aan die tijd in dewelke de heilige stad inderdaad vertreden is.

De reden waarom op deze verborgen wijze deze tweede periode wordt uitgebeeld, achten wij te zijn het aanwijzen dat het getuigenis en de profetie der getuigen niet tot ontbinding zullen komen, al zijn ze ook gedood door het afgrondsbeest en al zullen hun lichamen ook vergaan.

In dit opzicht hebben zij enerzijds enige verbintenis met de

11 : 9b

drie dagen in dewelke de Heere Jezus in een graf gelegen heeft, waarna Hij is opgewekt uit de doden, opdat Zijn vlees geen verderving zou zien. - Psalm 16 : 10 en Handelingen 2 : 31.

Maar anderzijds houden zij verband met de vier dagen die Lazarus in het graf gelegen heeft. Zijn lichaam was reeds riekende geworden. - Johannes 11 : 39.

Zo zijn omwille van de glorie van het Woord in deze *drie dagen en een halve* beide wonderen over de lichamen der getuigen geopenbaard.

9b *En zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven gelegd worden.*

En zullen niet toelaten namelijk "de volken en geslachten en talen en natiën."

Er is een scherpe tegenstelling tussen deze "volken en geslachten en talen en natiën" (9b) en "die op de aarde wonen" (10a) enerzijds en hen die in vers 9a in het geding gebracht zijn anderzijds.

Volgens de verklaring van vers 9a zullen alleen de gekenden des Heeren de *lichamen der getuigen* van Jezus zien, vermoord liggende op de straten van het geestelijk Sodom en Egypte.

De grote massa's mensen "die op de aarde wonen" - 11 : 10a - zullen zich hiervan niet eens bewust zijn.

Maar al is het dat zij die van de wereld zijn, *de gedode lichamen der getuigen* van Jezus niet zien, Gods kinderen zullen die wél zien; daarom is er in 11 : 9a gezegd: "Uit de volken en stammen en talen en natiën zijn er, die *hun dode lichamen* zullen zien." (vert. N.B.G.).

Zullen zij die op de aarde wonen toch onbewust met *de dode lichamen der getuigen* geconfronteerd worden? En in bepaalde zin *de lichamen der getuigen* niet kwijt willen?

Dat wil zeggen, dat zij hun uitwendige en dode eredienst *niet begraven willen* en de gedaante der godzaligheid willen be-

houden (in de vorm der *gedode lichamen*) maar de kracht ervan verloochenende. - 2 Timotheüs 3 : 5.

Wat dit voor het overblijfsel naar de verkiezing der genade - Romeinen 11 : 5 - in die tijd betekenen zal, is onvoorstelbaar, wanneer het ganse geestelijk Sodom en Egypte van die dagen *het dode lichaam* der godsdienst niet kwijt wil, maar een afschuw zal hebben van de zuivere verkondiging van het Evangelie van Jezus Christus.

Wat zal dit voor de ware kinderen Gods een benauwde tijd zijn, als de gehele, door het uit de afgrond opgekomen beest in duizend stukken verscheurde, uitwendige Kerk zich tevreden zal stellen met *de dode lichamen der getuigen*, met een godsdienst zonder de Geest.

Bovendien wanneer zij de naam van en de herinnering aan de getuigen als een dekmantel zal gebruiken om haar godsdienst te handhaven en zichzelf te rechtvaardigen.

Ja, internationaal zullen zij die op de aarde wonen zich kleden met de klederen van de gedode getuigen, zoals degenen die de Heere Jezus gekruisigd hebben zich gekleed of versierd hebben met de klederen van de Heere Jezus, die onder zich verdelende of het lot over dezelve werpende. - Mattheüs 27 : 35. De náám Christelijk zal overal voor gebruikt worden door hen die op de aarde wonen.

In deze kist zullen de gedode getuigen (de heilige Jozefs) in het geestelijk Egypte van die dagen opgebaard worden.

Zij zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in graven gelegd worden.

Ja het beest dat uit de afgrond op zal komen, zal de getuigen van Jezus zó volkomen overwinnen, dat hij zal weten te bewerken dat de inwoners van het geestelijk Sodom en Egypte blij en verheugd zullen zijn over de bereikte resultaten in het vernieuwen van de Kerk in deze veranderde tijden en in het veranderen van de Wet - Daniël 7 : 25 - verlost zijnde van al die ouderwetse vroomheid.

Die stemmen zijn uiteindelijk gelukkig tot zwijgen gebracht.

11 : 10a

10a *En die op de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen en zullen vreugde bedrijven.*

Niet in een dierbare herinnering aan hun liefelijke getuigenissen, niet over hun Godzalige levenswandel, integendeel, zij zijn juist verheugd dat zij dat gepreek over gerechtigheid en oordeel niet meer te horen krijgen.

Het is in dit tekstgedeelte opmerkelijk, dat in tegenstelling tot het vorige vers nu de gehele *aarde* in het geding gebracht wordt.

Hieruit kan afgeleid worden, dat in deze profetieën van Johannes de climax der ontwikkeling der uitwendige Kerk geopenbaard wordt betreffende haar ontzettende verval in het laatste der dagen.

Voorheen, in de eerste periode, werd dit soort *blijdschap* en verheuging in de Kerk niet gevonden.

Vooraf tijdens en na de Hervorming was er in de Geréformeerde Kerk bij velen blijdschap en verheuging, juist wanneer de getuigen van Jezus zich in de bres stelden voor de handhaving van de zuivere verkondiging der Waarheid.

Maar dit zal beslist en voorgoed voorbijgegaan zijn in de tweede periode der Kerk, als het uit de afgrond opgekomen beest (vooral door de tekenen die aan hetzelfde te doen gegeven zullen worden) in al zijn duivelse sluwheid zijn scepter over de Kerk en de wereld zal gaan zwaaien.

Wanneer de getuigen van Jezus in het geestelijk Sodom en Egypte gedood zijn, zullen de *vreugde* en de *blijdschap* die dan in de Kerk ontstaan, een *vreugde* en een *blijdschap* zijn met een schijn van Godzaligheid.

Ja, bij sommige sekten in de verscheurde Kerk zal het er de schijn van hebben of de Pinkster-Geest opnieuw over hen uitgestort is.

Anderen zullen menen wederom in tongen te kunnen spreken en op nieuwe wijze te kunnen profeteren.

Ja misschien zal het zelfs voorkomen, dat door hun handoplegging zieken weer genezen zullen worden.

Het is voor de schijnchristenen in de verscheurde Kerk en voor allen die er zich helemaal niet meer mee bemoeien, inderdaad een reden om er verheugd en *blijde* over te zijn, dat er zoveel ten goede in de Kerk veranderd is sinds aan die ouderwetse getuigen het zwijgen opgelegd is.

Omdat in dit tekstgedeelte de gehele *aarde* in het geding gebracht wordt, verdwijnt ook de grote stad die in de eerste periode nog de heilige stad genoemd werd, volkomen uit het gezichtsveld der openbaring.

De uitwendige Kerk is daarentegen geworden tot een wereldomvattend Babylon. Dit blijkt uit 18 : 1 t/m 5. Aan Sodom en Egypte gelijk geworden. Als Apostolische Kerk, als Gemeente des Nieuwen Testaments, heeft zij haar uitwendige bestaansrecht volkomen verloochend en prijsgegeven.

Haar glorie als internationale eenheid, door Gods Geest in nationaal verband gesticht, is in de eerste periode tenslotte reeds geworden tot een Sodom en Egypte, waar in figuurlijke zin óók de Heere Jezus gekruisigd is Maar onder leiding van het uit de afgrond opgekomen beest is zij zich gaan vermengen blijkens ons tekstgedeelte met hen *die op de aarde wonen*, ongeacht of zij ook vasthouden aan de leer van Boeddha of Mohammed of wel het Hindoeïsme aanhangen.

Aanvankelijk heeft het afgrondsbeest de Kerk ontworteld door vele scheuringen en afscheidingen in haar teweeg te brengen en door sektevormingen binnenin of rondom haar.

En wanneer hij de chaos in de Kerk volkomen gemaakt zal hebben, zal hij door het succes dat hij hiermee geboekt heeft, daarna trachten er een satanseenheid van te maken.

Door deze valse oecumene zal zij worden tot een Sodom der gehele wereld, dat bij het blazen der zevende bazuin door het vuur van Gods verbolgenheid verdaan zal worden.

Er is nog een andere opmerkelijkheid in ons tekstgedeelte, namelijk deze: Hoewel het in feite hetzelfde onderwerp behandelt als het voorgaande vers, is het geheel anders van sa-

menstelling.

Wanneer ons tekstgedeelte op dezelfde wijze geformuleerd was als vers 9, zou er gezegd zijn: En ónder hen *die op de aarde wonen*, zijn er die *verblijd zijn over hen en vreugde zullen bedrijven* en elkaar geschenken zullen zenden.

Maar omdat de samenstelling beslist zo niet is, wordt er op deze wijze geen enkele uitzondering gemaakt voor sommigen van hen *die op de aarde wonen* die níet *verheugd en verblijd zullen zijn* over het zwijgen der getuigen en over de veranderde tijden.

Hoe groter echter de *blijdschap* en hoe meer gekomen tot de volheid der oecumene, des te dichter komen zij tot de openbaring van de toorn Gods, zoals deze in 9 : 12 t/m 19 geopenbaard is en zoals deze in de uitgieting van de fiolen van Gods gramschap over hen geopenbaard zal worden in 16 : 1 t/m 17.

Dan zal in het bijzonder gaan blijken dat er in de oecumene een geest over de Kerk gekomen is, de vorsen gelijk. - 16 : 13. Allen hetzelfde dorre geluid voortbrengende.

Nochtans zal er, al zijn ook die ouderwetse getuigen door het beest gedood, door de tekenen die aan hetzelfde te doen zijn gegeven - 13 : 14 - een satanswelvaren komen over degenen *die op de aarde wonen*, zoals dit in der wereld tijdgeschiedenis nog nimmer is voorgekomen.

Maar het zal een satanswelvaren zijn, waarin het recht van de sterkste als een Christelijk rechtsbeginsel ook in de vanen van vele organisaties geschreven zal staan.

En Gods volk dat in deze woestijn der volkeren overgebleven zal zijn - 12 : 14 - zal te dien dage zwijgen óf vanwege zijn jammerlijkheid en blindheid - 3 : 17 - óf vanwege de boosheid der tijd waarin zij leven. - Amos 5 : 13.

Naar aanleiding van de brief aan de Gemeente van Laodicéa hebben wij op deze ernstige staat van verval der Kerk in het laatste der dagen de aandacht gevestigd. Reeds toen hebben wij gezegd: Wat zal het koraal de glorie van al deze dingen op een allesovertreffende wijze uitbazuinen.

Het verval der Kerk zal zich niet alleen openbaren in de *vreugde* over de dóód der getuigen, maar het volgende tekstgedeelte zegt:

10b *En zullen elkander geschenken zenden; omdat deze twee profeten degenen die op de aarde wonen, gepijnigd hadden.*

Niet alleen met hun prediking van gerechtigheid en oordeel, maar bovenal met hun vrome praatjes, terwijl zij intussen de armen en ellendigen lieten verhongeren en verkommeren. Ja, hen als slaven dag en nacht lieten werken in hun fabrieken.

Wat is er (naar men meent) ontzaglijk veel ten goede veranderd in de Kerk en in de wereld, sinds het beest dat uit de afgrond opgekomen is, de leiding over hen op zích genomen heeft.

Het heeft hem wel veel moeite gekost om "de tijden en de Wet te veranderen" - Daniël 7 : 25 - en de bolwerken der Waarheid omver te werpen en om die hatelijke getuigen tot zwijgen te brengen, maar nu zij uitgeschakeld zijn, zal hij zijn volgelingen gaan tonen wat wáre godsdienst is en waarin ware vreugde en blijdschap bestaat.

In de eerste periode der Nieuwtestamentische Kerk, toen hijzelf nog in de afgrond gebonden was blijkens Johannes 12 : 31 en Openbaring 20 : 2, hebben zijn plaatsvervangers op de aarde, de Romeinse keizers e.a. en de leiders der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, nooit die resultaten weten te bereiken in het omverwerpen van de bolwerken der Waarheid die hij zich voorgesteld had en die hij nu bereikt heeft nu hijzelf uit de afgrond heeft kunnen opkomen en het bestuur over de Kerk en de wereld heeft kunnen uitoefenen.

Op duizenderlei wijze werden zijn getrouwen toen nog door die afschuwelijke getuigen van Jezus *gepijnigd*.

Vooraf door hun getuigen tegen zijn leiding der Kerk (door middel van zijn plaatsvervangers in de Kerk) zoals hij haar Rooms-Katholiek gemaakt heeft.

En al die tijd die hij in de afgrond gebonden was, hadden die gehate getuigen van Jezus niet het minste gevoel voor naastenliefde.

Toen zij triomfeerden in de Kerk en op de aarde, vierde de slavernij hoogtij en werd dat als geheel normaal beschouwd.

En in latere tijden werden de onderontwikkelde landen door hen uitgebuit in plaats van het Evangelie onder hen te verkondigen.

En in hun eigen omgeving werden de arbeiders onder hun bestuur uitgebuit en moesten zij voor hongerloontjes dag en nacht in hun fabrieken arbeiden.

Weduwen, wezen en ouden van dagen lieten zij ook verhongeren en verkommeren. Zelfs kinderen moesten onder hun bestuur slavenarbeid verrichten.

Invaliden en zwakken werden ook door hen verstoten.

Maar nu hij (satan) het bestuur in handen gekregen heeft, is alles volkomen veranderd.

Zodra hij uit de afgrond opgekomen is, heeft hij zijn volgelingen op al deze misstanden attent gemaakt en gewezen op de noodzaak van 'vrijheid, gelijkheid en broederschap' (aanvang der Franse revolutie van 5 mei 1789).

En mede door de tekenen die hem te doen zijn gegeven, heeft hij aan al die misstanden radicaal een einde gemaakt.

In een door hem geleide, onvoorstelbare revolutie zijn alle dingen nu volkomen gewijzigd, ja álles.

Volgens die gehate getuigen van Jezus moest men bij allerlei onheilen de Naam van Jezus aanroepen om ervan verlost te worden.

Maar sedert hij uit de afgrond is opgekomen, is dat niet meer nodig. Hij heeft wel andere, betere middelen die afdoende zijn. Onder zijn bestuur behoeven de mensen ook niet meer zo lang en zo hard te werken.

Vijf in plaats van zes dagen per week is voldoende.

Zelfs op de verdelging van allerlei onkruid weet hij raad.

Door al die verbeteringen zijn z'n volgelingen zich dan ook in toenemende mate gaan ergeren aan die conservatieve getuigen

van Jezus.

Vooral ook (nu hij de Wet veranderd heeft) vanwege de beperking van Gods genade in hun prediking, met hun eisen van wedergeboorte en bekering, terwijl Jezus voor een wereld van goddelozen gestorven is en God wil dat alle mensen zalig zullen worden.

Dit alles is het, waarom *zij die op de aarde wonen*, blijde en verheugd zijn over de dood der getuigen van Jezus.

Zij hebben hen lang genoeg misleid en gepijnigd.

De Kerk mag dan vanwege de wereldsgezindheid en de achteloosheid van velen aan getal en invloed ingeboet hebben, maar sinds de leiding der Kerk in betere handen is gekomen, zijn althans die kleinzieligheden uit haar verdreven.

Dit is kennelijk het oordeel van allen die zich (zonder er zich van bewust te zijn) hebben laten verleiden door de tekenen die aan het beest te doen gegeven zijn.

Voorzover het de kerkdiensten betreft, daarin heeft hij ook veel meer sfeer gebracht.

Aan al die bekrompenheden in prediking, zingen, in de liturgie in het algemeen heeft hij een einde gemaakt.

Door zijn macht en invloed zijn die ouderwetse Oudtestamentische Psalmen in het niet verzonken en hebben plaats gemaakt voor vele Nieuwtestamentische jubelliedereren, muziek en zang.

Ook heeft hij veel meer orde en huiselijkheid in de Kerk gebracht en veel meer ware naastenliefde gekweekt.

Nationale en internationale naastenliefde en medemenselijkheid is zijn devies.

Dit is tenminste de ware Godzaligheid in praktijk gebracht.

Nu hij het bestuur in handen genomen heeft en al die hatelijke getuigen overwonnen en gedood heeft blijkens 11 : 7, stromen de *geschenken aan elkander* van alle kanten.

Aan weduwen en wezen, aan ouden van dagen, aan invaliden, aan werklozen, aan studerenden enz. wordt steun niet onthouden.

Zelfs internationaal aan onderontwikkelde landen worden de *geschenken gezonden* aan vluchtelingen die uitwijken moesten

omdat zij ook in hún land die ouderwetse gang van zaken omver wilden gooien.

Geschenken aan ontheemden en aan hen die door natuur-rampen getroffen werden.

Ze worden bovendien overladen met Bijbels of Nieuwe Testa-menten in een voor hen gemakkelijke omgangstaal.

Ja hierin is hij ook voor die ouderwetse Kerken in ons eigen land actief geweest.

Al komen er daardoor ook soms Godonterende uitdrukkingen in voor, dat is zo erg niet, als iedereen maar over een Bijbel of Bijbelgedeelte beschikken kan.

Dit alles ontbrak, toen die ouderwetse en hatelijke getuigen van Jezus nog niet door hem (het afgrondsbeest) gedood waren.

Toen zij nog leefden, *pijnigden* zij de mensen volgens ons tekstgedeelte met hun schijnheilige theorieën.

Nu hij de leiding heeft, tracht hij de mensen ervan te overtuigen dat God de oorzaak is van de vloek der wereld en van de ellende die overal heerst.

De rechtvaardigheid van God in al Zijn weg en werken - Psalm 145 : 17 - zoekt hij zorgvuldig te verbergen.

Zijn streven is erop gericht de tijden en de Wet te veranderen.

Maar het overblijfsel naar de verkiezing der genade zal te dien dage vertroost worden met de woorden van de apostel Petrus: Geliefden, houdt u niet vreemd over de hitte der verdrukking onder u, alsof u iets vreemds overkwam, want dit geschiedt tot uw beproeving, opdat, gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, gij u ook alzo verblijden en verheugen moogt in de openbaring Zijner heerlijkheid. - 1 Petrus 4 : 12 en 13.

Déze wijze van lijden en déze verdrukking van de kinderen Gods in die tijden hebben voor de feestvierende wereld geen enkele betekenis, want zij is van mening dat de wereld juist veel leefbaarder is geworden sinds dat beest de leiding in handen genomen heeft.

11 : 11a

Nu kunnen tenminste alle vleeselijke genoegens en alle wellusten van het natuurlijke leven zonder gewetensbezwaar genoten worden.

De 'beste' dominees gaan mee als reisleader om geruster te kunnen genieten van de wereld.

Het beest heeft het moderne Sodom van onze tijd gemaakt als het Sodom in de dagen van Lot, dat het aanzien had als de hof des Heeren eer het verdorven werd. - Genesis 13 : 10.

Nu die getuigen van Jezus uit die eerste periode (die ook de eredienst van de broeders en zusters in de Rooms-Katholieke Kerk een vervloekte afgoderij noemden) gedood zijn, vertonen de Kerk en de wereld veel meer het beeld der verdraagzaamheid en der liefde van Jezus, dan toen zij nog leefden.

Dit blijkt nu zo overvloedig en is zo duidelijk waarneembaar, dat hun lijken ter herinnering aan die vroegere wantoestanden nooit begraven mogen worden.

En dan al die sociale verworvenheden, die mogen ook nooit meer prijsgegeven worden.

Maar wat zal het een vreselijk ontwaken en aanschouwen zijn voor *hen die op de aarde wonen*, als zij ervaren zullen dat het beest hen heeft verleid door de tekenen die hem te doen zijn gegeven. - 13 : 14.

Wanneer zij zullen zien:

11a *En na drie dagen en een halve is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten.*

Welk een grenzeloze troost ligt er in deze woorden voor de getuigen van Jezus, die het getuigenis der vermoorde getuigen bewaard hebben.

Voor hen moeten de woorden van Jezus, die Hij tot Martha gesproken heeft, wel op bijzondere wijze van betekenis zijn, namelijk: "Die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven en een iegelijk die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid." - Johannes 11 : 25b en 26.

Wat de opstanding der doden (in het algemeen) zal gaan bete-

kenen voor hen die op de aarde wonen, zal bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard worden.

Maar in deze woorden *en zij stonden op hun voeten*, is een veel groter geheimenis verborgen dan ogenschijnlijk in de woorden *drie dagen en een halve*.

Wij moeten bij dit tekstgedeelte het profetisch karakter van het elfde hoofdstuk niet uit het oog verliezen.

En hoewel deze woorden ook profetie zijn, zijn ze tegelijkertijd vervulling van Oudtestamentische profetieën, inzonderheid van de profetieën van de profeet Daniël.

In de verklaring van 11 : 7 hebben wij gezegd dat in de eerste zes verzen van dit hoofdstuk de profetieën van Elia en van Mozes in het geding gebracht zijn, maar dat in de verzen 7 t/m 13 op de profetieën van Daniël geduid wordt.

Nu zijn in alle voorgaande teksten van de ganse openbaring van deze zesde bazuin (vanaf 9 : 13 en ook in de hoofdstukken 10 en 11) in het algemeen de tijdgeschiedeniswederwaardigheden der wereld en der Kerk geopenbaard, maar dit zal (afgezien van de mededeling van deze *drie dagen en een halve*) nu juist bij deze laatste zes woorden van ons tekstgedeelte het geval niet meer zijn. Dit zal gaan blijken.

Wanneer wij dit voor ogen houden, worden juist deze laatste zes woorden van ons tekstgedeelte in de hoogste mate verbazingwekkend.

Gelet op de profetieën van Daniël, die hiermee verband houden, gaat er een bijzonder licht stralen over de betekenis van deze schijnbaar zo onaanzienlijke maar toch zo betekenisvolle woorden.

Wij moeten steeds in gedachten houden dat aan Johannes en door Johannes ook aan ons, een geopend Boekje is gegeven, juist als een kompas en een handwijzer naar het eeuwige leven.

Hoe belangrijk het tijdelijke leven voor een ieder maar in het bijzonder voor de Christenen ook moge zijn, als de levend-gemaakte getuigen *op hun voeten zullen staan*, zal gaan blij-

ken dat voor hen (voor degenen die God vrezen) de bestemde tijd gekomen zal zijn om het Rijk te bezitten.

Want toen aan Daniël in zijn nachtgezichten van de vier dieren het vierde dier nader werd verklaard, werd hem gezegd, dat dit dier krijg zou voeren tegen de heiligen en dat hij die overwinnen zou (St.Vert.: overmocht) - Daniël 7 : 21 - "totdat de Oude van dagen kwam en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge plaatsen én dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten." - Daniël 7 : 22.

De overeenstemming van deze profetieën van Daniël met de profetie van Johannes - 11 : 7 t/m 13 - betreffende het beest, is buitengewoon verbazingwekkend.

Ook in het bijzonder ten opzichte van de in deze profetieën aangewezen tijdsduur - Daniël 7 : 25d - "een tijd en tijden en een gedeelte eens tijds", *drie dagen en een halve*.

Dit tekstgedeelte nu zegt, dat *na deze drie dagen en een halve een levensgeest uit God in de getuigen* van Jezus zal varen en dat zij alsdan *op hun voeten zullen gaan staan*.

Dit is nu de glorie van deze woorden van ons tekstgedeelte, dat, wanneer zij *op hun voeten zullen gaan staan*, aan hen het gericht gegeven zal worden.

Want daarna zal het gericht plaatsvinden. - Daniël 7 : 26a.

Alzo gereed staande tot het oordeel: "Om wraak te doen over de heidenen en bestraffingen over de volken; om hun koningen te binden met ketenen en hun achtbaren met ijzeren boeien; om het beschreven recht over hen te doen." - Psalm 149 : 7 t/m 9a.

Dit *staan op hun voeten* komt in wezen overeen met 6 : 9 en 10 namelijk met de zielen onder het altaar, "die gedood waren om het Woord Gods en om de getuigenis die zij hadden."

Aan dezen werden lange witte klederen gegeven. - 6 : 11a.

Maar aan hen die gedood zijn door het (afgronds)beest, wordt vanwege de levendmakende kracht en de majesteit van het geopende Boekje dat hun gegeven is, *een geest des levens uit God gegeven en zij stonden op hun voeten*.

En dit vanwege de vervulling van de majesteit der profetie

11 : 11a

daarin vervat, zoals wij dit uit Daniël 7 aangewezen hebben. Hieruit blijkt, dat al worden de getuigen van Jezus (in figuurlijke zin) door het uit de afgrond opgekomen beest gedood, zij toch leven zullen, al zijn zij ook gestorven. - Johannes 11 : 25b.

In 12 : 14 wordt dit aldus verklaard: In de woestijn der volken zal zij (de vervolgte Gemeente, de Kerk) gevoed worden een tijd en tijden en een halve tijd buiten het gezicht der slang.

Er is echter nog een ander wonderbaar geheimenis in dit tekstgedeelte verborgen, omdat het de aanvang is van het besluit van deze ganse openbaring der zesde bazuin.

Er is namelijk een bepaalde overeenstemming tussen het besluit van het zesde zegel, van de zesde bazuin en van de zesde fiool, namelijk deze: Elk voor zich hebben zij een bepaalde afsluiting van het geopenbaarde in zich verborgen, want én de ontsluiting van het zevende zegel én het blazen der zevende bazuin én de uitgieting van de zevende fiool zijn elk voor zich geheel enig.

Het is telkens alsof het een geheel nieuwe openbaring is.

Het ontsluiten van het zesde zegel, het blazen der zesde bazuin én de uitgieting van de zesde fiool openbaren in hun besluit in bepaalde zin het einde der wereldtijdgeschiedenis en het daaropvolgende grote gericht van God op de dag des oordeels.

Voorzover het de ontsluiting van het zesde zegel betreft is dit te zien in 6 : 12 t/m 17.

Voorzover het 't blazen der bazuinen betreft in 11 : 11 t/m 13.

Voorzover het de uitgieting der fiolen betreft in 16 : 15 en 16.

Nu treffen ons in het bijzonder bij de ontsluiting van het zesde zegel de woorden "En ziet, er werd een grote aardbeving."

- 6 : 12. En in het besluit van de zesde bazuin de woorden "En in diezelfde ure geschiedde een grote aardbeving." - 11 : 13a.

En dan bovenal (in beide) wat er na die aardbeving geschieden zal.

En de climax van dit alles is: In 16 : 17 (na het besluit van de zesde fiool met de aanvang van de zevende fiool) "Het is ge-

schied" en daarna: "En er geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, een zodanige aardbeving en zó groot." - 16 : 18. In feite kunnen al deze overeenstemmingen onmogelijk uitgeschakeld worden, want zoals wij reeds herhaaldelijk aangewezen hebben, de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek is de openbaring des Vaders en het blazen der bazuinen is de openbaring des Zoons en de uitgieting der fiolen van Gods gramschap is de openbaring des Heiligen Geestes.

Nochtans, ondanks deze betrekkelijk eenvoudige aanwijzingen, worden de wonderen in elk dezer openbaringen op grenzeloze wijze vermenigvuldigd.

Mede in verband met ons tekstgedeelte slechts één voorbeeld. Wanneer aan het Lam, staande als geslacht, in de ontsluiting van het zesde zegel de glorie van Gods oordeel wordt geopenbaard, geschiedt dit in haar volkomenheid, aanvangende met een grote aardbeving. - 6 : 12 t/m 17.

Maar als de Zoon hier en nu aan Zijn strijdende Kerk het oordeel openbaart in het blazen dezer zesde bazuin (hetwelk in feite in beginsel reeds geopenbaard is in 9 : 13 t/m 19) geschiedt dit op geheel andere wijze, omdat deze openbaring in 11 : 11 t/m 13 verband houdt met het oordeel dat over Hemzelf gegaan is en met hetgeen geschied is en geschieden zál ná Zijn opstanding uit de doden, waarin de overste dezer wereld geoordeeld is. - Johannes 16 : 11.

Daarom heeft de Heere Jezus tot Zijn discipelen gezegd (en Hij zegt dit in wezen ook tot ons in deze drie genoemde teksten 11 t/m 13): "Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der Waarheid, Hij zal u in al de Waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij zal gehoord hebben (namelijk van de Vader en de Zoon) zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen. Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen en zal het u verkondigen." - Johannes

11 : 11a

16 : 12 t/m 14.

Hier aanvankelijk in de hoofdstukken 12 t/m 14 en vervolgens in de openbaring des Heiligen Geestes in de hoofdstukken 15 t/m 19.

Zoals de Vader aan de Zoon alle macht gegeven heeft na Zijn overwinning van de wereld en de satan - Mattheüs 28 : 18 - zo zal de Zoon Zijn Gemeente álle zaligheid schenken die Hij voor haar verworven heeft en dit haar openbaren bij het blazen der laatste of zevende bazuin die alles zal omvatten, ook de openbaring des Heiligen Geestes.

En zoals de Vader aan de Zoon des mensen, staande als geslacht, Zijn uitverkiezende liefde tot zondaren geopenbaard heeft in de ontsluiting der eerste zes zegels van het verzegelde Boek, zo heeft de Zoon in het blazen der eerste zes bazuinen Zijn overwinnende majesteit geopenbaard aan Zijn door Hem verlore Gemeente.

Zo zal de Heilige Geest de glorie van Gods heilige gerechtigheid openbaren in de uitgieting van de eerste zes fiolen van Gods gramschap.

Dit neemt niet weg, dat alle glorie van de Drieënige God verborgen is en was in het zevende zegel van het verzegelde Boek.

Toen dít zegel ontsloten werd door het Lam, werden de bazuinen van het Evangelie geopenbaard én Gods gerechtigheid in het uitgieten van de fiolen Zijner gramschap.

In ons tekstgedeelte begint de glorie van deze openbaring des Drieënigen Gods haar glanzen vooruit te werpen.

Dit is het waarom wij getroffen worden door zijn uitzonderlijke samenstelling, namelijk: *En na drie dagen en een halve is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten.*

Er zijn drie zaken in dit tekstgedeelte die elk voor zich een bijzondere betekenis hebben, omdat ook dit tekstgedeelte met zijn vervolg verband houdt met het oordeel dat over de Heere Jezus gegaan is en met Zijn opstanding uit de doden.

Ten eerste: In feite openbaart het de herschepping van de door de zonde geestelijk gedode mens.

Ten tweede: De wedergeboren mens wordt wederom in staat gesteld om voor God te staan.

Ten derde: Het omsluit het einde der wereltijdgeschiedenis.

Aan elk van deze drie zaken willen we nog enige aandacht schenken vanwege de hoge glorie die erin verborgen is, nog afgezien van de tijdsbepaling die erin voorkomt.

Wij zijn er ons echter van bewust, dat als wij deze geheimenissen trachten na te speuren, wij uit onszelf hiertoe volkomen onbekwaam zijn.

Dit staat evenwel vast, dat alles een bestemde tijd heeft, zoals de Prediker dit ons onderwijst. Hoeveel temeer als het de uitvoering van de Raadsbesluiten des Allerhoogsten betreft.

Hijzelf is daaraan echter op geen enkele wijze gebonden, want Hij is de eeuwige God Die Zelf de tijd geschapen heeft, hem een aanvang heeft doen nemen en hem ook naar Zijn welbehagen zal doen eindigen.

Als de tijd (de tijd der genade) voorbij is, zal er geen tijd meer zijn. - 11 : 15 of 10 : 6.

Voorts is ook gebleken hetgeen de Prediker gezegd heeft, dat er een tijd is om te zwijgen en een tijd om te spreken. - Prediker 3 : 7b.

In de eerste Nieuwtestamentische periode hebben de getuigen van Jezus 1260 dagen lang gesproken (geprofeteerd) maar in de tweede periode hebben zij gezwegen, toen lagen hun dode lichamen op de straat der grote stad die geestelijk Sodom en Egypte genaamd is (*drie dagen en een halve*).

Ondanks het grote en grootse in deze tijdsbepaling neemt dit niet weg dat God aan elk door Hem geschapen schepsel een bepaalde tijd heeft gegeven.

Er valt zelfs geen haar van ons hoofd zonder de wil van de hemelse Vader.

Ja er valt geen blad van een boom zonder de voor dat blad bepaalde tijd.

Hoeveel vissen of visjes er ook mogen zijn, er zwemt geen visje in de zeeën of in de rivieren of God heeft het ogenblik van zijn begin en van zijn einde vastgesteld.

Hoeveel temeer geldt dit ten opzichte van het einde der wereltijdgeschiedenis.

Als wij echter het dertiende vers van ons teksthoofdstuk oppervlakkig bezien, heeft het er de schijn van dat met de aanwijzing van deze *drie dagen en een halve* het einde der wereltijdgeschiedenis nog niet in het geding gebracht is.

Als wij deze tekst gaan verklaren, zal gaan blijken wat zij in verband met de voorafgaande teksten in dit hoofdstuk te betekenen heeft.

Vast staat, zoals wij uit de profetieën van Daniël aangetoond hebben "dat na een bestemde tijd, bestemde tijden en een helft, als hij (het beest - Daniël 7 : 7 - hier en nu het uit de afgrond opgekomen beest) voleind zal hebben te verstrooien de hand des heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden." - Daniël 12 : 7b.

Hierom is het van zo groot belang dat de Heere ook Zijn Nieuwtestamentische Gemeente die juist leeft in deze rampzalige tijden van listen, verleidingen - 13 : 14 - en bedriegerijen van het uit de aarde opgekomen beest - 13 : 11a - vertroost met deze profetieën van Daniël.

Hieruit blijkt dat de Heere de tijd van haar lijden op het allernauwkeurigst afgewogen heeft: *drie dagen en een halve*.

Voorzover wij deze tijdsperiode tot nu toe verklaard hebben, zijn wij hiermee pas tot aan de uiterste grenzen van de feitelijke betekenis gekomen.

Wij hebben slechts de overeenkomsten der profetieën en der tijdsperioden aangewezen, maar van wat die tijdsperiode feitelijk voor Gods kinderen zal betekenen in die dagen der wereltijdgeschiedenis, hebben wij nog niets gezegd.

Dit is, omdat het in dit hoofdstuk nog profetie is.

In het vervolg der Openbaring zal de vervulling van deze profetieën op veelkleurige wijze geopenbaard worden, vooral wat betreft de twee tijdsperioden.

11 : 11a

In 12 : 6 wordt de eerste periode en in 12 : 14 de tweede periode in het geding gebracht.

Vervolgens in 13 : 1 t/m 10 de eerste periode en in 13 : 11 t/m 18 de tweede periode.

Daarna in 17 : 1 t/m 6 de eerste periode en in 17 : 7 en 8 de tweede periode.

En tenslotte in 20 : 2 de eerste periode en vervolgens in 20 : 3b de tweede periode.

Bij de verklaringen van deze alle hopen wij te zijner tijd uitvoeriger op de feitelijke betekenis van deze tijden in te gaan.

Anderzijds vloeit het uitstel van de verklaring van deze tijden die op verschillende manieren en op vele plaatsen aan de orde gesteld worden mede hieruit voort, dat ze zo bijzonder geheimenisvol zijn en een veel breder perspectief zullen openen dan in deze profetieën die nu aan de orde zijn.

In de verklaring zal gaan blijken dat deze *dagen* of maanden of jaren nimmer op een voor het natuurlijk verstand begrijpelijke wijze verklaard kunnen worden.

Wanneer wij alsdan daarbij ook Daniël 12 : 11 en 12 zullen betrekken, zal wel op zeer uitzonderlijke wijze gaan blijken, hoe geheimenisvol deze tijdsperioden zijn.

Wij willen deze twee teksten even memoreren, dan kan daaruit gelijk gezien worden dat in die twee teksten óók de twee Nieuwtestamentische tijdsperioden verborgen zijn, zoals wij die steeds voor de aandacht gesteld hebben:

”Van die tijd af, dat het gedurig offer zal weggenomen en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend-tweehonderd en negentig dagen.” - Daniël 12 : 11.

Dit is dan in algemene zin een verborgen aanwijzing van de eerste periode.

Maar dan volgt:

”Welgelukzalig is hij die verwacht en raakt tot duizend-driehonderd en vijfendertig dagen.” - Daniël 12 : 12.

Een verborgen aanwijzing voor de tweede Nieuwtestamentische tijdsperiode.

Dat deze profetieën van Daniël op zeer bijzondere wijze geheimenisvol zijn, blijkt ook uit de drie voorafgaande teksten in dat hoofdstuk, namelijk de verzen 7 t/m 10.

En dat zij op bijzondere wijze verband houden met de profetieën van Johannes, ja met het geheel der Openbaring, blijkt in de hoofdstukken 10 en 11.

In de eerste plaats op uitzonderlijke wijze in de overeenkomst der eedzwering van de Man, bekleed met linnen, zoals die in Daniël 12 : 7 weergegeven wordt en de eedzwering van de Engel Die Johannes zag staan op de zee en op de aarde. - 10 : 5 en 6.

De reactie van Daniël op deze verborgenheden was: "Dit hoorde ik, doch ik verstond het niet" met de vraag waaruit grote verontrusting spreekt: "Mijn Heere! wat zal het einde zijn van deze dingen?" - Daniël 12 : 8b.

Dát de verborgenheden in Daniël 12 onvoorstelbaar geheimenisvol zijn, blijkt uit de vraag van Daniël. Dit temeer daar deze woorden voor hem toegesloten en verzegeld zijn - Daniël 12 : 9 - evenals voor Johannes in 10 : 4. Ze zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het einde. - Daniël 12 : 9b.

"Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft." - 10 : 7.

Want "velen zullen het naspeuren en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden." - Daniël 12 : 4b.

"Doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen en geen van de goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan." - Daniël 12 : 10b.

Zoals in de gehele openbaring de glorie van de Overwinnaar (de Ruiters op het witte paard) geopenbaard wordt, zo is dit in ons tekstgedeelte op bijzondere wijze het geval.

Het openbaart (in beginsel) de herschepping van de vermoorde getuigen: *en zij stonden op hun voeten.*

Deze woorden openbaren de glorie van de Overwinnaar, dat

zij in staat gesteld zijn om wederom voor God te kunnen *staan*.

En ons tekstgedeelte openbaart door de woorden *en na drie dagen en een halve* (in beginsel) de uiteindelijke, volle glorie van de Ruiter op het witte paard.

Deze woorden omsluiten het einde der wereltijdgeschiedenis. Daarom zal in vers 15, wanneer de zevende bazuin geblazen zal worden, de reactie van de hemelbewoners op de terugkeer van de Overwinnaar overweldigend blijken te zijn.

Maar voor de vijanden van Jezus en van Zijn getuigen zal het ontzettend zijn, als zij die door hen gehate getuigen naar de hemel zullen zien varen en zij op de aarde achter moeten blijven om geoordeeld te worden, ja om voor eeuwig geworpen te worden in de poel van vuur en sulfer.

Want het volgende tekstgedeelte zegt:

11b *En er is grote vrees gevallen op degenen die hen aanschouwden.*

Om dit tekstgedeelte en vooral ook de teksten 12 en 13 die hiermee in een onafscheidelijk verband staan, te kunnen verstaan, is het van uitzonderlijk belang voortdurend voor de aandacht te houden dat de openbaring van het blazen der bazuinen in het bijzonder de openbaring des Zoons is, zoals wij dit van het begin af gesteld hebben.

Als wij hiermee niet zouden rekenen en dit niet voor ogen zouden houden, zouden deze drie teksten (11 t/m 13) voor ons onverklaarbaar zijn.

Voor de verklaring van ons tekstgedeelte alsook van de volgende twee teksten geldt dezelfde overweging als voor de verklaring van de tijdsbepaling der drie dagen en een halve van het voorgaande tekstgedeelte. Namelijk deze, dat God oneindig ver boven het tijdsgebeuren verheven is.

Het begrip tijd, zoals wij nietige mensen dat in dit tijdelijke leven ervaren, komt bij de verklaring van deze drie teksten niet eens aan de orde.

De Prediker zegt hiervan: "Dat is ijdelheid der ijdelheden, dat is al ijdelheid." - Prediker 1 : 2.

Het tijdsgebeuren, zoals het in deze teksten in het geding gebracht wordt, betekent voor ons, mensen der ijdelheid, dat deze dingen in een punt des tijds geschied zijn.

Zoals Paulus dit ook zegt van het blazen der laatste bazuin, want deze zal zonder enige nadere tijdsbepaling, in een ogenblik, in een punt des tijds geblazen worden.

Voor God geldt geen enkele tijdsbepaling.

Ten eerste niet omdat ál Gods werken van eeuwigheid af al volbracht zijn. - Hebreëen 4 : 3 e.a.

Ten tweede niet, omdat God Zelf niet aan Zijn schepsel onderworpen is.

Ook in de verklaring van 9 : 15, waarin het ging over de openbaring van het uur der wrake van God over deze boze wereld, hebben wij reeds gezegd en getracht aan te tonen, dat Gods uur der wrake over de zonden der wereld in wezen op Golgotha's heuveltop volbracht is in het dragen en wegnemen van de toorn Gods door Zijn geliefde Zoon, onze Heere Jezus Christus.

En nochtans is de wereld die desondanks in haar zonden is blijven volharden, nog vele eeuwen voor deze wrake gespaard gebleven.

En toch heeft de Heere Jezus, toen Hij de verwoesting van Jeruzalem voorzegd heeft, gezegd: "En terstond na de verdrukking van deze dagen (namelijk na de verdrukking van de Joden in Jeruzalem) zal de zon verduisterd worden en de maan haar schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten der hemelen zullen bewogen worden en alsdan zal in de hemel verschijnen het teken van de Zoon des mensen en dan zullen alle geslachten der aarde wenen en zullen de Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid." - Mattheüs 24 : 29 en 30.

Dit woord "terstond" van de Heere Jezus wist als in een adem-

tocht alle nog toekomende eeuwen der wereltijdgeschiedenis weg.

Positief in dit woord van de Heere Jezus voor de verklaring van ons tekstgedeelte en de daarop aansluitende verzen 12 en 13 is het wegvallen van het begrip tijd.

Maar hetgeen overblijft in deze woorden van de Heere Jezus is het wenen van alle geslachten der aarde en het zien komen van de Zoon des mensen op de wolken des hemels, zoals dit in feite in deze drie verzen voor de aandacht gesteld wordt.

Dit profeteren van de Heere Jezus sluit ook aan op ons tekstgedeelte: *en er is grote vrees gevallen op degenen die hen aanschouwden.*

Wat deze woorden ons te zeggen hebben, zal gaan blijken als wij erop letten dat deze drie teksten 11 t/m 13 ten nauwste verweven zijn met het volbrachte werk van de Heere Jezus.

Wij moeten dan het oog gericht houden op hetgeen geschied is rondom het sterven en de opstanding van de Heere Jezus.

Doch niet alleen deze, maar vele dingen die tijdens de omwandeling van de Heere Jezus op de aarde in het vlees geschied zijn, hebben deze vérstrekkende, ja eeuwigheidsbetekenis.

Wanneer Petrus en zijn medediscipelen slapende in de hof van Gethsémané gevonden worden en alle discipelen voorts van Hem wegvluchten, is dit reeds profetie van de overwinning van het beest dat uit de afgrond op zal komen over de getuigen van de Heere Jezus. - 11 : 7.

En wanneer er na drie dagen (de betekenisvolle dagen in dewelke de Heere Jezus in het graf gelegen heeft) en een halve (een onbepaalde tijd) een geest des levens uit God in hen (in de getuigen van Jezus) gegaan is (zoals dit ook blijkt uit Handelingen 2 : 2) stonden zij op hun voeten, zoals Handelingen 2 : 14 dit vermeldt: "Petrus staande met de elven."

En er is grote vrees gevallen op degenen die hen aanschouwden, zegt ons tekstgedeelte, zoals dit ook geschied is in de dagen der staande apostelen. - Handelingen 2 : 43.

Hieruit blijkt dat alle dingen die tijdens het lijden, het sterven en de opstanding van de Heere Jezus en enige tijd daarna geschied zijn, een profetie in zich verborgen hebben en als een vooruitgeworpen schaduw zijn van de dingen die geschieden zullen in het punt der tijdgeschiedenis, zoals het besluit van deze zesde bazuin dat hier weergeeft.

Voorts moeten wij er acht op geven dat het besluit van deze zesde bazuin het einde van het tweede wee openbaart.

En dan heeft het er de schijn van dat bij dit tweede wee reeds de geboorte plaats zal vinden, omdat onmiddellijk hierop het blazen der zevende bazuin geopenbaard wordt. Zoals ook Perez onverwacht vóór Zera doorgebroken is. - Genesis 38 : 29.

Dit temeer daar de benauwdheden die aan de aanstaande geboorte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde vooraf zullen gaan, reeds bij de aanvang van dit wee in 9 : 16 t/m 19 geopenbaard zijn.

Nochtans zal (ondanks deze schijn) eerst bij het blazen der zevende bazuin, waarin het derde wee geopenbaard zal worden, de geboorte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde geopenbaard worden.

Maar het zaad van deze geboorte - 1 Petrus 1 : 23 - het levende en eeuwigblijvende Woord van God - Johannes 1 : 1 - Die ook alle heidenen zal hoeden met een ijzeren roede - 12 : 5 - zal vooraf, voordat het derde wee in haar volle glorie geopenbaard zal worden, alle geboortebenauwdheden en alle glorie van het nieuwe leven op het allerhoogst en op het allerschoonst openbaren.

Dan zal gaan blijken dat het evenals bij de geboorte van Perez en Zera of ook van Jakob en Ezau ook dán een tweelinggeboorte zal zijn.

Namelijk de aanneming van Perez en van Jakob, de geliefden en de verwerping van Babylon, afgeschaduwd in Zera en Ezau. - 19 : 1 t/m 5 en 18 : 1 t/m 5.

In dit tweede wee is reeds gebleken de *vrees van al degenen die Gods volk aanschouwen zullen*, staande op hun voeten.

11 : 12a

Hoeveel te meer als zij zullen zien en ervaren dat zij verleid zijn geworden door het uit de afgrond opgekomen beest vanwege de tekenen die hem te doen zijn gegeven. - 13 : 14.

Zij zullen de verdwazing zien van hun internationale 'Christelijke' Sodom en van hun verachting van de getrouwe getuigen van de Heere Jezus.

Zij zullen ervaren dat al hun geschenkkendingen en al hun vreugde over het zwijgen van de getuigen van Jezus geen enkele vrucht ten leven voor hen heeft afgeworpen.

Het is evenwel op het hoogst wonderbaarlijk dat, hoewel er bij dit tweede wee nog geen geboorte plaats zal vinden, de voortekenen steeds duidelijker aan de dag treden, want er staat geschreven:

12a *En zij hoorden een grote stem uit de hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op.*

Toen de Heere Jezus voor het oog van Zijn discipelen ten hemel voer, kwam er iets van Zijn overwinning in hun gezichtsveld.

Het getuigt onzerzijds van ongelooft en onkunde inzake onze zondige en verloren toestand als wij niet voortdurend met een vurige begeerte, met een vast geloof en met blijde verwachting uitzien naar deze opneming ten hemel om voor altoos met de Heere te zijn.

Hetgeen Johannes (ook in dit tekstgedeelte) aan de dienstknechten van de Heere Jezus toont van de dingen die haast geschieden moeten, is het gevolg van zijn wederom profeteren.

Hij profeteert hierin ook van de dingen die reeds geopenbaard en geschied zijn, want hij profeteert nog steeds van de twee getuigen Mozes en Elia.

Mozes geklommen op de berg Nebo en Elia zichtbaar ten hemel gevaren.

Bij de wederoprichting van alle dingen zal deze oproep: *Komt herwaarts op*, deze roep om ten hemel op te klimmen, tot alle

dienstknechten van de Heere Jezus uitgaan.

Welke verklaring er in de loop der tijden van dit besluit dezer zesde bazuin gegeven is en welke verklaring er voorts nog van gegeven zal worden, één ding staat onweerlegbaar vast dat het mede een profetie is van de verheerlijking van Gods uitverkorenen en van het oordeel over de goddelozen in het eindgericht des Allerhoogsten.

Paulus heeft Gods volk niet alleen vertroost met deze toekomstige heerlijkheid, zeggende tot hen: "Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht en alzo zullen wij altoos met de Heere wezen" - 1 Thessalonicensen 4 : 17 - maar Paulus heeft hen zelfs met deze opneming ten hemel vertroost alsof deze hier nú reeds aanwezig is, zeggende tot de Gemeente der Efeziërs: "En heeft ons mede opgewekt en heeft ons mede gezet in de hemel (namelijk) in Christus Jezus." - Efeze 2 : 6.

Ook de omstandigheid waaronder die *grote stem uit de hemel* tot die getuigen komt, stemt overeen met de woorden van de Heere Jezus, die geschreven staan in Mattheüs 24 : 31, namelijk: "En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve."

Dit stellende als het teken van Zijn wederkomst ten oordeel, want "alsdan zal in de hemel verschijnen hét teken van de Zoon des mensen." - Mattheüs 24 : 30. Namelijk: de wolk.

De wolk der getuigen zoals deze uitgebeeld is in Hebreëen 11 en in Openbaring 12 : 1.

Dat zij mede in die wolk zullen worden opgenomen zal uit het volgende tekstgedeelte gaan blijken.

De heilige apostel Paulus beschrijft deze stem uit ons tekstgedeelte aldus: "Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels en met de bazuin Gods nederdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan. Daarna wij die levend overgebleven zijn, zullen teza-

men met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet in de lucht; en alzo zullen wij altijd met de Heere wezen. Zo dan vertroost elkander met deze woorden.” - 1 Thessalonicensen 4 : 16 t/m 18.

Uit dit alles blijkt onweerlegbaar dat in ons tekstgedeelte in de eerste plaats het oog der Nieuwtestamentische Gemeente gericht wordt op de opstanding der doden ten jongsten dage, maar anderzijds dat ook het oog gericht wordt op hetgeen geschied is rondom het sterven en de opstanding van de Heere Jezus en op de komst van Zijn Koninkrijk. - Mattheüs 4 : 17; Markus 1 : 15.

Bovendien blijkt dat dit besluit dezer zesde bazuin een bepaalde afsluiting in zich verborgen heeft, namelijk van de openbaring des Zoons, zoals wij dit ook verklaard hebben van het zesde zegel, dat in bepaalde zin de afsluiting was van de openbaring des Vaders.

In de ontsluiting van het zesde zegel was deze bepaalde afsluiting het gevolg van de openbaring des Vaders aan de Zoon, als een Lam, staande als geslacht.

Maar bij het blazen van de zesde bazuin is deze bepaalde afsluiting het gevolg van het einde van de openbaring des Zoons om Zijn dienstknechten bekend te maken met hetgeen Johannes gezien heeft en met hetgeen is en met hetgeen geschieden zal na dezen. - 1 : 19.

Evenzo zal het zijn bij de uitgieting van de zesde fiool van de gramschap Gods des Heiligen Geestes.

In elk dezer openbaringen wordt in beginsel de volheid Gods des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes geopenbaard.

Maar bij de ontsluiting van het zevende zegel en bij het blazen der zevende bazuin en bij de uitgieting van de zevende fiool wordt de volle glorie van de Raad Gods geopenbaard, evenwel zó dat in hoofdstuk 20 de glorie des Drieënigen Gods geopenbaard zal worden en in hoofdstuk 21 en 22 de glorie van God, Alles en in allen zijnde.

In deze laatste drie hoofdstukken zullen de verborgenheden

der zegelen, der bazuinen en der fiolen zo overweldigend geopenbaard worden dat het voor ons zal zijn zoals de apostel Paulus gezegd heeft in 1 Corinthe 2 : 9 en 10: "Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord en in het hart des mensen niet is opgeklommen, heeft God bereid dien die Hem liefhebben. Doch God heeft het ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods."

Ons tekstgedeelte en het besluit van deze zesde bazuin zijn echter niet alléén profetie van de dingen die haast geschieden moeten (omdat Johannes wederom profeteren moest - 10 : 11), maar omdat het een bepaalde afsluiting van de openbaring des Zoons is, hebben al deze dingen, ook de dingen die in vers 13 geopenbaard zullen worden, in beginsel hun vervulling gevonden.

Voorzover het de hemelvaart betreft, aanvankelijk reeds in de hemelvaart van Elia en vervolgens in al hetgeen geschied is rondom het lijden en sterven en de opstanding van de Heere Jezus en het nabijgekomen zijn van het Koninkrijk der hemelen. - Mattheüs 4 : 17 en Markus 1 : 15. Dit zal op uitzonderlijke wijze gaan blijken in de verklaring van vers 13.

In wezen zijn al deze dingen in het Oude Testament ook reeds aan Gods volk in profetie bekendgemaakt.

Maar voor hen hebben zij alle hun vervulling gevonden in de komst van de Heere Jezus in het vlees.

Niet alleen ten opzichte van de dood van de Heere Jezus en van Johannes de Doper, de twee getuigen bij uitnemendheid die gedood zijn, maar ook ten opzichte van de geest des levens uit God, die in hen gegaan is.

Eerst zo glorievol in de Heere Jezus in Zijn opstanding uit de doden en daarna in Zijn discipelen, toen de Heilige Geest over hen uitgestort is.

Ook ten opzichte van de overigen, zoals deze in vers 13b vermeld worden, die zeer bevreesd geworden zijn, is dit gebleken in de verwoesting van Jeruzalem en in de tijdelijke

11 : 12b

verwerping van Israël naar het vlees.

Dat al deze dingen op deze wijze geopenbaard worden, vloeit voort uit het feit dat de bazuinen zijn: De Evangeliebazuinen van het ganse Woord des Heeren.

12b En zij voeren op naar de hemel in de wolk en hun vijanden aanschouwden hen.

Voor het rechte verstaan van de teksten 11 : 11 t/m 13 zijn de aanvangswoorden van dit tekstgedeelte beslissend.

Want het is onvoorstelbaar op hoe velerlei wijze in de loop der tijden getracht is deze drie teksten zó te verklaren, dat zij kunnen passen in de tijdhistorische lotgevallen van de strijdende, Nieuwtestamentische Gemeente van de Heere Jezus Christus.

Velen hebben op alle mogelijke of onmogelijke manieren getracht aan deze teksten haar hoge bedoeling te ontnemen.

Velen hebben blijkbaar niet gelet op hetgeen aan Johannes bevolen is te schrijven. - 1 : 19.

Nu is dit, inzonderheid gelet op de samenstelling van vers 13 en ook op het besluit van deze bazuin in vers 14 nog wel enigszins verklaarbaar.

Maar daar staat tegenover dat de dingen die in vers 12 aan de orde gesteld worden, met nog veel meer moeite in het tijdhistorische gebeuren van de Nieuwtestamentische Kerk zijn in te passen.

In de verklaring van 8 : 1, betreffende het stilzwijgen van omtrent een half uur in de hemel, hebben wij ook al onze verwondering te kennen gegeven over de verklaring die er door vele Schriftverklaarders aan gegeven wordt. Dit blijkt b.v. uit de kanttekeningen van de St.Vert. bij die tekst.

Al deze dingen zijn inderdaad zwaar om te verstaan, zo is ook b.v. straks 12 : 7 zwaar om te verstaan, waar geschreven staat: "en er werd krijg (vert.N.B.G. oorlog) in de hemel."

Wanneer de heilige apostel Petrus van de toekomstige dingen spreekt, zegt hij: "Gelijkerwijs ook onze geliefde broeder

Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, ulieden geschreven heeft; gelijk ook in alle zendbrieven van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf." - 2 Petrus 3 : 15b en 16.

Hoeveel te meer zullen dan deze dingen zwaar zijn om te verstaan, als wij letten op 1 : 1, namelijk dat het is "de openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te tonen de dingen die haast geschieden moeten."

Daarom hebben wij als ongeleerde en ook onvaste mensen er steeds biddend voor te waken, dat wij ze in onze verklaring niet verdraaien tot ons eigen verderf.

Voorzover het ons tekstgedeelte betreft, als er alleen gezegd was: *En zij voeren op in de wolk* met weglating van *naar de hemel* was er misschien nog een zwakke reden geweest om er een tijdsbepalende verklaring van te geven en deze woorden niet te aanvaarden als een profetie van het eindgericht.

Maar nu er beslissend gezegd wordt: *En zij voeren op naar de hemel in de wolk* moet ieder onbevooroordeelde ervan overtuigd zijn dat dit niet in de tijdgeschiedenis van de Nieuwtestamentische Gemeente kan passen vóórdát het eindgericht geopenbaard zal worden ten uitersten dage.

Hierom moet een ieder die aan deze teksten een tijdsbepalende verklaring wil geven, ervan overtuigd worden, dat zij een andere en diepere betekenis hebben.

En wel naar onze overtuiging deze: In de eerste plaats een profetische betekenis, ziende op het eindgericht dat bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden.

En gelet op het feit dat Johannes *w e d e r o m* profeteren moest - 10 : 11 - zijn deze profetieën van Johannes anderzijds een weerklank, een echo, van de Oudtestamentische profetieën die van deze dingen gesproken hebben.

En hierin ligt mede de verborgenheid van deze tekst.

Want alle Oudtestamentische profetieën zijn in eerste instantie vervuld in de komst van de Heere Jezus in het vlees. En in het bijzonder in het plaatsbekledend gericht dat over Hem gegaan is.

Maar alle Oudtestamentische profetieën hebben in beginsel ook hun vervulling gevonden in de victorie en de glorie van de overwinning van de Heere Jezus Christus, in Zijn opstanding uit de doden en in Zijn hemelvaart.

Dit is het ook, waarom Hij reeds bij de aanvang van de ontsluiting van het verzegelde Boek door Johannes gezien werd, uitgaande, overwinnende én om te overwinnen, dezelfde twee polen openbarende van zowel het aanvankelijke profeteren van de Oudtestamentische profeten als het wederom profeteren van Johannes.

De heilige oorlog die de Heere Jezus gevoerd heeft, geopenbaard in het alarmgeklank van het blazen der eerste zes bazuinen, nu in beginsel voltooid zijnde, eindigt in deze zesde bazuin met de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard, met de opneming ten hemel van de getuigen van Jezus Christus en met de aankondiging van het eindoordeel.

Wanneer deze profetieën van Johannes vervuld zullen zijn, zal de tijd der genade voor degenen die dan nog op de aarde zijn, voor eeuwig voorbij zijn.

Maar zolang er nog geprofeteerd wordt, is de tijd nog niet vol. Zo is en was dit nu ook ten opzichte van het Oudtestamentische profeteren.

Toen deze profetieën hun aanvankelijke vervulling gevonden hadden in Jezus Christus is er ook een schaduw van het eindgericht geopenbaard in de stemmen en tekenen die er toen geschied zijn, maar bovenal in de verwoesting van Jeruzalem en in de verwerping van het vleselijke Israëel en zijn verstrooiing onder de volken.

En wel zodanig, dat ook voor dat volk, toen het de Heere Jezus gekruisigd had, de tijd der genade als uitverkoren volk van God, in bepaalde zin voorbij was.

Voor het Nieuwtestamentische Israëel is er (nadat het geestelijk

11 : 12b

Sodom en Egypte geworden is, alwaar wederom de Heere gekruisigd is) een wonderbaar uitstel gekomen van drie dagen en een halve, zoals het vorige tekstgedeelte dit aangewezen heeft. Namelijk de tweede periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis.

Voor het vleselijke, Oudtestamentische Israël is er ook een wonderbaar uitstel gekomen, omdat de Heere Jezus voor hen aan het kruis gebeden heeft: "Vader vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen." - Lukas 23 : 34.

Namelijk een uitstel van 42 maanden, de eerste periode der Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis.

Want, staat in Romeinen 11 : 2a geschreven: "God heeft Zijn volk niet verstoten, hetwelk Hij tevoren gekend heeft."

En de Heere vervolgt: "De verharding is voor een deel over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn" - Romeinen 11 : 25b - zoals dit in ons teksthoofdstuk 11 : 8 geopenbaard is.

Daarna heeft het oude Israël na het einde van de tweede wereldoorlog zijn oude vaderland weer in bezit kunnen nemen.

Onweerlegbaar staat vast, dat er bij het blazen der eerste bazuin geworden is hagel en vuur, vermengd met bloed, dat bij het blazen dezer zesde bazuin de getuigen van de Heere Jezus ten hemel gevaren zijn en dat in het volgende tekstgedeelte, vers 13a, op verborgen wijze het oordeel wordt aangekondigd over allen die op de aarde wonen. (7000 namen van mensen.)

Tussen deze twee polen: "En er is geworden" - 8 : 7a - (het ontstaan der zonde) en de openbaring van het eindgericht - 11 : 13a - ligt de ganse openbaring des Zoons.

Evenwel zullen, evenals de ontsluiting van het zevende zegel, ook het blazen der zevende bazuin en de uitgieting van de zevende fiool alles omvatten, ja alles.

Er is echter nog een ander glorievol wonder in het besluit van deze zesde bazuin op te merken, dat op uitzonderlijke wijze de wonderlijke en glorievolle samenstelling van het Woord van

God openbaart. Namelijk dit: In de openbaring des Vaders, in de ontsluiting van het zesde zegel dat in alle delen overeenstemt met de openbaring des Zoons in het blazen der zesde bazuin, werd óók het eindoordeel geopenbaard, maar op volkomen andere wijze dan hier bij het blazen dezer zesde bazuin. Aldaar werd het oordeel aan de Ruiters op het witte paard geopenbaard in een profetisch vergezicht - 6 : 12 en 13 - namelijk het oordeel dat Hem Zelf zal treffen en in 6 : 14 t/m 17 het eindoordeel over de wereld, doch niet als direct aanwezig zijnde, omdat de uitverkorenen uit Israël nog verzegeld moesten worden én de grote schare uit alle volken nog niet vol was én omdat God al het oordeel aan de Zoon Zelf gegeven had. - Johannes 5 : 22.

Maar bij het blazen der zesde bazuin wordt het oordeel van de Zoon (hoewel in beginsel) onmiddellijk geopenbaard, aanvangende met de ontbinding der vier engelen die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. - 7 : 1 en 9 : 14.

Dit is voortgevloeid uit Zijn overwinning die geopenbaard is in 9 : 13, welke glorie door Johannes gezien is in 10 : 1.

Nochtans is het aanvankelijke oordeel, zoals dit geopenbaard is in het eerste gedeelte dezer zesde bazuin, te weten in 9 : 14 t/m 19 slechts een beginsel en als een profetie van het oordeel zoals dit geopenbaard zal worden bij het blazen der zevende bazuin.

In feite een profetie van het toekomstige eindoordeel voor het Nieuwtestamentische Sodom en Egypte, dat andermaal de Heere gekruisigd heeft en als een weerklank, een echo, van het oordeel dat over het Oudtestamentische Israël gekomen is in hún verwerping van de Messias.

Ook in dit opzicht is er tot Johannes gezegd: "Gij moet wederom profeteren." Maar van hieruit is het wederom profeteren van Johannes (in het besluit van deze bazuin) ook een echo van het oordeel dat over de Heere Jezus gegaan is in Zijn plaatsbekledend en verzoenend lijden en sterven voor Zijn uitverkoren volk. Terwijl de glorie Zijner overwinning geopenbaard is in 10 : 1 t/m 3.

In ons tekstgedeelte zijn drie dingen in overeenstemming met de overwinningsglorie van de Heere Jezus, geopenbaard na Zijn opstanding uit de doden.

Het *opvaren* van de getuigen van de Heere Jezus *in de wolk*.

De schrik der wachters.

Het *aanschouwen* van hetgeen er geschied is door de *vijanden* van de Heere Jezus.

De overige tekenen die in het oordeel (dat over de Heere Jezus gegaan is) geopenbaard en gezien zijn en de gevolgen van de verwerping van de Heere Jezus door Israël zullen in 11 : 13 geopenbaard worden.

Nochtans, ondanks de vele overeenstemmingen die er zijn tussen het lijden en sterven en de verheerlijking van de Heere Jezus na Zijn volbrachte arbeid en het lijden en sterven en de verheerlijking van Zijn uitverkorenen, tussen Zijn opvaren ten hemel en het *opvaren* Zijner getuigen is er dit onderscheid: Over de Heere Jezus is het wezenlijke oordeel des Vaders gegaan voor Zijn opneming ten hemel, maar Zijn getuigen hebben slechts enkele sprankjes van dat oordeel (als een voor hen nuttige kastijding) te dragen, hoewel het oordeel over Zijn vijanden ook een wezenlijk oordeel zal zijn.

Voorzover het *de wolk* betreft, waarvan sprake is in ons tekstgedeelte, is er eveneens verschil.

Toen de Heere ten hemel voer, onttrok een wolk Hem aan het oog der discipelen, maar als de getuigen *ten hemel varen*, worden zij *in de wolk* opgenomen.

Hierom is ons tekstgedeelte ongetwijfeld een profetie van de opneming der getuigen van Jezus, die nog in leven zullen zijn als de Heere komen zal op de wolken des hemels.

Dit is ook in overeenstemming met hetgeen Paulus aan de Gemeente der Thessalonicensen geschreven heeft, zeggende: "Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken de Heere tegemoet." - 1 Thessalonicensen 4 : 17.

Nu heeft het er op sommige plaatsen in de Heilige Schrift (zo

ook in onze tekst) de schijn van dat de Heere wederkomen zal op de natuurlijke wolken des hemels. En soms worden zij inderdaad in het geding gebracht. Doch volgens ons gevoelen dienen zij slechts om de zalige en liefelijke ontmoeting van de Heere Jezus met Zijn verdrukte volk te verbergen.

Toch blijkt het begrip wolken soms een geestelijke betekenis te hebben, dit blijkt uit Hebréeën 12 : 1.

Daarom, wanneer Daniël van de wederkomst des Heeren profeteert, zegt hij niet: En er kwam Een óp de wolken des hemels, maar "En er kwam Een mét de wolken des hemels." - Daniël 7 : 13.

En als de Heere Jezus Zelf over Zijn wederkomst spreekt met Zijn discipelen, zegt Hij - Mattheüs 24 : 30 - niet rechtstreeks: "en dan zullen al de geslachten der aarde wenen en zullen de Zoon des mensen zien, komende óp de wolken des hemels met grote kracht en heerlijkheid", maar dan laat Hij er in dat vers aan voorafgaan: "En alsdan zal in de hemel verschijnen H E T T E K E N van de Zoon des mensen."

Dat is dan ongetwijfeld *de wolk* der getuigen van Jezus, waarop ook de afstraling Zijner heerlijkheid te zien is, namelijk de regenboog die de Zon der gerechtigheid op deze wolken veroorzaakt. Zoals dit ook in 10 : 1 door Johannes gezien is.

En pas daarna zegt de Heere Jezus: "En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve." - Mattheüs 24 : 31.

Letten wij nu op bepaalde overeenkomsten van deze profetieën van de Heere Jezus met dit besluit van de zesde bazuin, dan vallen ons verschillende dingen op.

Namelijk ten eerste: De Heere Jezus vergadert Zijn uitverkorenen.

Maar ons tekstgedeelte gaat hieraan voorbij en zegt zonder meer: *en zij voeren op naar de hemel.*

Voorts: De Heere Jezus zegt, dat Hij komen zal óp de wolken

des hemels, maar dat Zijn teken in de hemel verschijnen zal en ons tekstgedeelte zegt, dat *zij opvoeren in de wolk*. Dus niet in de wolken des hemels, maar uitdrukkelijk *in de wolk* die naar ons gevoelen ongetwijfeld "*de wolk* der getuigen" is, zoals deze in Hebrëen 12 : 1 voor de aandacht gesteld wordt.

Voorts is er deze overeenkomst: De Heere Jezus zegt dat alle geslachten der aarde wenen zullen, als zij Hem zullen zien komen op de wolken des hemels.

En in het voorgaande vers - 11 : 11 - staat: "En er is grote vrees gevallen op degenen die hen aanschouwden."

Uit dit alles concluderen wij, dat het "teken van de Zoon des mensen" (dat bij de komst van de Heere Jezus op de wolken des hemels ten oordeel in de hemel zal verschijnen) *de wolk* der getuigen van Jezus is, namelijk Zijn gehele uitverkoren Gemeente.

Zij is het schaduwbeeld van die levende, reine vogel die op het open veld vrijgelaten is om de heerlijkheid des Heeren tegemoet te kunnen vliegen tot in de wolken des hemels, ten teken dat zij, de melaatse, gereinigd is van haar melaatsheid en dat die Andere Levende Vogel in haar plaats als een brandoffer geslacht is om voor haar zonden verzoening te doen. - Leviticus 14 : 7.

Dit zal voor alle uitverkorenen te dien dage hun "Jonath, Elem, Rechokim" zijn, namelijk de jubel van de duif (de reine vogel) op verre terebinten.

De jubel, waarmee David zich vertroost heeft, toen de Filistijnen hem gegrepen hadden te Gath. - Psalm 56 : 1.

In aansluiting hierop zeggen wij: Wanneer iemand zou vragen, wat is het teken waaraan men een herder kan kennen? Wie zou hem niet onmiddellijk antwoorden: "Zijn kudde schapen."

Hoeveel tmeer zal het teken van de goede Herder de kudde Zijner uitverkoren schapen zijn.

"Dezen doet de deurwachter open en de schapen horen Zijn stem; en Hij roept Zijn schapen bij name en leidt ze uit." - Johannes 10 : 3.

Zij zijn hét teken van de goede Herder.

Het teken van de Zoon des mensen.

Daarom was Hij met deze *wolk* bekleed toen Johannes Hem zag nederkomen van de hemel. - 10 : 1.

Zelfs Henoch, de zevende van Adam, heeft Hem ongetwijfeld reeds bekleed gezien met deze *wolk* (komende op de wolken des hemels) profeterende: "Ziet, de Heere is gekomen met Zijn vele duizenden heiligen om gericht te houden tegen allen en te straffen alle goddelozen onder hen vanwege al hun goddeloze werken die zij goddelooslijk gedaan hebben. - Judas : 14 en 15.

Welk een glorie zal dit voor Gods uitverkorenen zijn.

"Dat Zijn gunstgenoten van vreugde opspringen om die eer; dat zij juichen op hun legers. De verheffingen Gods zullen in hun keel zijn; en een tweesnijdend zwaard in hun hand om wraak te doen over de heidenen en bestraffingen over de volken. Om hun koningen te binden met ketenen en hun achtbaren met ijzeren boeien om het beschreven recht over hen te doen. Dit zal de heerlijkheid van al Zijn gunstgenoten zijn. Halleluja!" - Psalm 149 : 5 t/m 9.

En de Heere zegt door de dienst van Paulus: "Weet gij niet dat de heiligen de wereld oordelen zullen? Ja, dat wij de (gevallen) engelen oordelen zullen?" - 1 Corinthe 6 : 2a en 3.

In de vervulling van deze profetieën van Johannes, namelijk in hoofdstuk 14, spreekt hij ook van deze dingen. "En ik zag en ziet een witte wolk en op de wolk Eén gezeten, des mensen Zoon gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel." - 14 : 14.

Johannes ziet dit "teken van de Zoon des mensen" als een witte *wolk* vanwege de ontelbare scharen der verlostten die bekleed zijn met lange, witte klederen.

Oudtestamentisch heeft de profeet Jesaja ook van deze toekomstige heerlijkheid van de Overwinnaar geprofeteerd, maar weer op een andere wijze, zeggende: "Men zal aan Hem hangen al de heerlijkheid van het huis Zijns Vaders, der uitspruitelingen en der afkomelingen ook alle kleine vaten, van de vaten der bekers af, zelfs tot al de vaten der flessen." -

Jesaja 22 : 24.

Wat ligt er voor de kleintjes in de genade, die zich nauwelijks tot Gods volk durven rekenen, ja zelfs voor de gelovige ouders die hun kinderen zeer jeugdig, soms zelfs bij of voor de geboorte hebben moeten afstaan aan de dood, een onzegbare troost in de laatste woorden van die tekst, dat ook zij mede in dit "teken van de Zoon des mensen" bij Zijn wederkomst zullen zijn opgenomen.

Ons tekstgedeelte is uitermate sober in zijn weergave van al deze bovenmate glorievolle dingen die hiermee toch ongetwijfeld verband houden, als het hier volstaat met de eenvoudige mededeling *en zij voeren op naar de hemel in de wolk en hun vijanden aanschouwden hen*.

Deze eenvoud vloeit naar onze overtuiging voort uit het feit van zijn opdracht om wederom te profeteren, want ziet, hoe groot een *wolk* der getuigen die reeds van deze dingen hebben geprofeteerd, hebben wij rondom ons liggen. - Hebreëen 12 : 1.

Nochtans zijn wij van mening dat wij de glorie die in dit sobere tekstgedeelte verborgen is, niet te hoog geroemd hebben, ja dat wij er veeleer slechts stamelende iets van aangetoond hebben.

Hoe zouden wij, nog onvolwassen en onrijpe hemelingen, die nog in dit Mesech der strijdende Kerk vertoeven, deze hoge glorie van Jezus en Zijn strijdende, aldaar verheerlijkte Kerk naar waarde kunnen roemen.

Dat Johannes vanwege zijn opdracht om wederom te profeteren zijn profetieën aan de profetieën van het Oude Testament ontleend heeft, zal in de verklaring van vers 13 wel op bijzondere wijze gaan blijken.

Trouwens, al zijn profetieën in dit gehele elfde hoofdstuk zijn niet alleen ontleend aan hetgeen de Oudtestamentische profeten geprofeteerd hebben maar in feite aan hetgeen geschied is, toen hún profetieën vervuld zijn in het verzoenende werk van de Heere Jezus Christus.

Dit zal nu juist op uitzonderlijke wijze gaan blijken in de

verklaring van vers 13.

Deze tekst zou naar onze overtuiging ten enenmale onverklaarbaar zijn, als wij haar niet in dit licht zouden kunnen zien. Dit blijkt onmiddellijk uit de aanvang der tekst.

13a *En in diezelfde ure geschiedde een grote aardbeving.*

In de woorden *in diezelfde ure* is een groot geheimenis verborgen, wanneer wij enerzijds letten op het profetische karakter van deze profetieën van Johannes, die ontleend zijn aan de Oudtestamentische profetieën en vervuld zijn in de overwinning van de Ruiter op het witte paard in Zijn strijd die Hij tegen de overste dezer wereld gestreden heeft en wanneer wij anderzijds erop letten dat hij in de verzen 11 t/m 13 op verborgen wijze ook profeteert van het gericht dat ten jongsten dage over de goddeloze wereld voltrokken zal worden.

Van hieruit hebben deze woorden *in diezelfde ure* een bijzondere betekenis.

Wanneer de Oudtestamentische profeten, in het bijzonder Zacharía en Maleachi, over het eindgericht profeteren, spreken zij in het algemeen over "dag", zie Zacharía 14 inzonderheid de verzen 6 en 7 en Maleachi 4 : 1 t/m 3, waar geschreven staat: "Want ziet, die dag komt, brandende als een oven; dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet een stoppel zijn en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heirscharen, Die hun noch wortel noch tak laten zal. Ulieden daarentegen, die Mijn Naam vreest gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as worden onder de zolen uwer voeten te dien dage die Ik maken zal, zegt de HEERE der heirscharen."

Het woord *ure* is hierbij steeds uitgesloten. Daarom moet, gelet op het feit dat het woord *ure* steeds in het geding gebracht wordt met betrekking tot het lijden en sterven van de Heere Jezus, dit ongetwijfeld zien op de ure der overwinning van de Heere Jezus aan het kruis.

"Jezus antwoordde hun, zeggende: De ure is gekomen, dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden." - Johannes 12 : 23.

En tegen hen die Hem gevangen namen, zei de Heere Jezus:

"Dit is uw ure en de macht der duisternis." - Lukas 22 : 53b.

De ure der overwinning van de Heere Jezus op het kruis.

Bijna alle dingen die rondom het lijden en sterven van de Heere Jezus geschied zijn, worden met uren aangewezen.

Hierom zegt ons tekstgedeelte niet, zoals straks in 16 : 17 en 18 gezegd zal worden: "Het is geschied" en vervolgens: "En er

geschiedde een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn", met het oog gericht op het einde aller dingen, maar het zegt zonder meer:

En in diezelfde úre geschiedde een grote aardbeving, overeenstemmende met Mattheüs 28 : 2.

En aan deze *gróte aardbeving* was reeds voorafgegaan hetzelfde wat vermeld is in ons hoofdstuk 11 : 11, namelijk:

"En er is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten."

In Mattheüs 27 : 51b staan deze woorden: "En de aarde beefde en de steenrotsen scheurden."

En in vers 52: "En de graven werden geopend en vele lichamen der heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt."

Dit alles is geschied in de uren rondom het sterven en de opstanding van de Heere Jezus.

Het is bovendien de vervulling van het profeteren van David:

"Als mij bange was, riep ik de HEERE aan en riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis en mijn geroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren. Toen daverde en beefde de aarde en de gronden der bergen beroerden zich en daverden, omdat Hij ontstoken was." - Psalm 18 : 7 en 8.

Evenwel in diezelfde uren van het sterven en in de opstanding van de Heere Jezus zijn (in beginsel) dezelfde tekenen geopenbaard als die welke geopenbaard zullen worden in het eindgericht dat over de goddeloze wereld geopenbaard zal worden ten jongsten dage.

Maar alsdan zullen álle doden opgewekt worden. - 20 : 13.

Deze *grote aardbeving* en de daarmee vergezeld gaande tekenen (ook zoals deze in ónze tekst vermeld worden) zijn niet slechts als een echo van hetgeen geschied is rondom het sterven en de opstanding van de Heere Jezus of alleen een profetie van hetgeen geschieden zal ten jongsten dage, als de Heere zal wederkomen op de wolken des hemels, maar zij zijn ook een symbool van de gehele laatste *ure*, zoals Johannes de gehele Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis omschrijft. - 1 Johannes 2 : 18.

Het gevolg van deze Godsspraak van Johannes is, dat wanneer Johannes zegt: "Kinderkens het is de laatste ure", dit overeenkomt met de woorden van ons tekstgedeelte *in diezelfde ure*.

Dit is onafwendbaar die *ure* die een aanvang genomen heeft toen de Heere Jezus gestorven en opgewekt is en die duren zal tot aan het einde der tijden.

En al komt dit niet overeen met onze natuurlijke begrippen, voor God zijn duizend jaren als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is en als een nachtwake, Hij overstroomt hen, voor Hem zijn ze gelijk een slaap. - Psalm 90 : 4 en 5a.

Daarom zullen in deze ganse laatste *ure* der Nieuwtestamentische tijdsperiode de trillingen van deze *grote aardbeving* voortdurend gevoeld worden, als behorende tot de weeën die komen zullen over degenen die op de aarde wonen. - 8 : 13. Alzo zal er ook zijn (bij sommigen) die heilige verontrusting, "ziende de aardbeving en de dingen die geschied waren." - Mattheüs 27 : 54.

Evenals de hoofdman over honderd en die met hem Jezus bewaarden, zeer bevreesd geworden zijn, zeggende: "Waarlijk, Deze was Gods Zoon."

Maar zeer velen zullen Hem evenals de overpriesters en de Farizeeën, blijven verwerpen. - Mattheüs 27 : 62 e.v.

13b *En het tiende (deel) der stad is gevallen.*

Dit is dan (volgens de verklaring van het voorafgaande tekstgedeelte) in diezelfde ure van het sterven van de Heere Jezus

aan het kruis.

Dit is dan onweersprekelijk de heilige *stad* die in 11 : 2 in het geding gebracht is, die voorts door de heidenen vertreden is.

Het is *de stad* op welker straten van oudsher de vermoorde lichamen der getuigen van God en in latere tijden die der getuigen van de Heere Jezus gelegen hebben.

Het is *de stad* waarover Stefanus in beroering gebracht is, zeggende tot de Joodse raad: "Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen die tevoren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gij nu verraders en moordenaars geworden zijt." - Handelingen 7 : 52.

Deze *stad* (en dan wordt er ongetwijfeld niet gezien op het stoffelijke Jeruzalem maar op haar geestelijke bestaansvorm, zoals zij ook Nieuwtestamentisch geestelijk Sodom en Egypte is genaamd) is in het stervensuur van de Heere Jezus voor een *tiende deel gevallen*.

In de vert. N.B.G. staat hier "in elkander gestort" alsof het stoffelijke zaken betrof.

Dat met het woord *gevallen* (St.Vert.) geen uiterlijke, voor áller oog waarneembare zaken in het geding gebracht worden, is na alles wat wij ten opzichte van "deze ure" verklaard hebben, zonder meer duidelijk.

De stad Jeruzalem is omstreeks het jaar 70 van onze jaartelling (volgens de geschiedschrijvers) geheel verwoest, mede daaruit blijkt dat hier in ons tekstgedeelte gezien wordt op een geestelijke *val*.

Dit *tiende deel* is met het sterven van de Heere Jezus aan het kruis *gevallen*, omdat de stam van Levi in dat uur *gevallen* is.

Kajafas, de hogepriester, heeft reeds op de belijdenis van de Heere Jezus, dat Hij de Christus, de Zoon des gezegenden Gods was, zijn hogepriesterlijke klederen verscheurd, daarmee de gehele stam van Levi als van Israël afscheurende. - Markus 14 : 61 t/m 63.

Dit blijkt uit het antwoord van God op deze daad van de hoge-

priester, daar Hij, toen Jezus de geest gegeven had, als met Eigen hand het voorhangsel des tempels in tweeën gescheurd heeft van boven tot beneden - Markus 15 : 37 en 38 - "en de aarde beefde en de steenrotsen scheurden." - Mattheüs 27 : 51. Daarom is er ongetwijfeld in het voorafgaande tekstgedeelte sprake van een grote aardbeving.

Dat de stam van Levi op deze wijze van Israël als afgescheurd is en geen functie meer in Israël had te vervullen, heeft in feite ten gevolge gehad, dat *het tiende deel der stad* in die zin *gefallen is*.

Dit bevestigt ook de Hebreënbrieffschrijver met deze woorden: "Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door de meerdere en volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is niet van dit maaksel, noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende." - Hebreëen 9 : 11 en 12.

In feite zijn door deze verwerping van de stam Levi, die geopenbaard is in de verscheuring van de voorhang des tempels, de Oudtestamentische profetieën aangaande Levi vervuld.

Dit blijkt uit Numeri 16 : 8 en 9 en vervolgens, waar God reeds dreigde de kinderen van Levi te zullen verteren.

Al betrof het aldaar alleen Korach en zijn vergadering en nu en hier alleen Kajafas en zijn vergadering, het misnoegen des Heeren wordt door hen over zijn ganse vergadering geopenbaard. - Numeri 16 : 20 en 21.

Zelfs toen (de eenling) Achan gezondigd had, zei de HEERE: "Israël heeft gezondigd." - Jozua 7 : 11a.

Het is bovenmate opmerkelijk (en dit in verband met de laatste, wettige hogepriester van Israël, Kajafas) dat Mozes in het bijzonder tot de Levieten gezegd heeft: "Ik ken uw wederspanningheid en i k w e e t dat gij het na mijn dood zekerlijk zult verderven, dan zal u dit kwaad overkomen i n h e t l a a t s t e d e r d a g e n." - gedeelten uit Deuterono-

mium 31 : 27 t/m 29. Namelijk zoals beschreven is in het Goddelijk lied van Mozes in Deuteronomium 32.

In de aanvang van dit lied heeft het er zelfs de schijn van dat Mozes de stam van Levi afzonderlijk aanspreekt, wanneer hij in vers 5 zegt: "Hij (Levi) heeft het tegen Hem verdorven, de schandvlek is hunne."

Wanneer in dat vers geheel Israël bedoeld was, zou er ongetwijfeld gezegd zijn: Zij hebben het tegen Hem verdorven.

Pas met de aanvang van vers 7 wordt blijkbaar geheel Israël aangesproken, want de Heere is toch in de eerste plaats om de gruwel van het huis van Levi uit Zijn heiligdom geweken.

Dit is in beginsel al gebleken in Numeri 16 : 8 en nádien toen de Heere Silo verworpen heeft - 1 Samuël 4 : 11 - maar bovenal in Mattheüs 27 : 51; Markus 15 : 38 en Lukas 23 : 45.

In het bijzonder om de zonden van het huis van Levi is de Heere in toorn uit Zijn heiligdom geweken, maar voor het geestelijke Israël betekent dit, dat het van nu af een vrije toegang heeft tot het Altaar, namelijk tot het kruis van de Heere Jezus Christus, op hetwelk de ware Hogepriester de schuld en de zonden van Zijn volk verzoend heeft.

Ten opzichte van het voor sommigen misschien aanvechtbare *tiende deel der stad* willen wij herinneren aan de verklaring van 7 : 4 t/m 8, waarin wij gezegd hebben: De stam van Dan is in de nacht van het verraad van de Heere Jezus reeds van Israël afgescheurd.

Daarom komt hij in de rij der verzegelden van de stammen Israëls niet voor. - 7 : 4 t/m 8.

Dit is de vervulling van het profeteren van Jakob - Genesis 49 : 17 - dit blijkt naar onze overtuiging beslissend uit Psalm 109 en daarvan inzonderheid vers 8.

Ook aan de stam van Simeon, die verstrooid is onder Israël - Genesis 49 : 7 - wordt als stam niet eens aandacht geschonken.

Dit blijkt uit 1 Koningen 11 : 31, 32 en 36.

Daarom bleven er ten tijde van Kajafas slechts tien stammen in Israël over.

En zo is in diezelfde ure, waarin die grote aardbeving geschied is tijdens het sterven van de Heere Jezus, *het tiende deel der stad gevallen*, omdat de stam van Levi bij monde van Kajafas, de hogepriester, onder eedzwering de Heere Jezus, als zijnde de Christus Gods, verworpen heeft. - Mattheüs 26 : 63 en 65. Het zou kunnen zijn dat velen zich met deze verklaring niet kunnen verenigen, omdat dit naar hun mening niet gegaan is over de dingen die haast geschieden moeten, maar die reeds lang geleden geschied zijn.

Dezen willen wij met nadruk de woorden van de Prediker voor de aandacht stellen, namelijk: "Hetgeen er geweest is, hetzelfde zal er zijn en hetgeen er gedaan is, hetzelfde zal er gedaan worden, zodat er niets nieuws is onder de zon." - Prediker 1 : 9 en 3 : 15.

Want blijkens ons hoofdstuk heeft dezelfde geschiedenis zich in latere tijden herhaald. Dit blijkt het duidelijkst uit 11 : 8.

Aanvankelijk heeft (in geestelijke zin) de stam Levi de eredienst der Nieuwtestamentische Kerk beheerst, vertegenwoordigd door het bestuur der Kerk zoals zij Rooms-Katholiek geworden is. Ook zij, de Rooms-Katholieke Kerk, heeft, evenals dit onder Israël geschied is, de heilige *stad* vertreden, zij 42 maanden, Israël 3½ jaar.

Ook zij heeft zich vijandig opgesteld tegen de getuigen van Jezus en hen uiteindelijk, toen zij hun getuigenis voleindigd hadden, evenals hun Meester gedood.

Anderzijds heeft ook het geestelijke nakomelingschap van Levi in latere tijden zijn priesterlijke mantel verscheurd door in een oecumenisch verbond te treden met allen die op de aarde wonen.

Ook dat nakomelingschap heeft hierdoor, evenals Israël, zijn bestaansrecht (het bestaansrecht der Kerk) voorzover het haar uitwendige verschijningsvorm betreft, volkomen prijsgegeven. Hierdoor heeft de geestelijke stam van Levi zichzelf volkomen losgemaakt van het geestelijke Israël.

In deze zin is op dezelfde ure waarin dit monsterverbond met

de uitwendige Kerk gesloten is *het tiende deel der stad* die geestelijk Sodom en Egypte genoemd wordt, alwaar óók onze Heere gekruisigd is, *gevallen*.

Zij heeft zichzelf volkomen losgemaakt van het geestelijke Israël, zodat zij tenslotte geworden is tot een woonstede der duivelen en een bewaarplaats van alle onreine geesten en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte. - 18 : 2b.

Om voorts op álle tekenen die er rondom het sterven en de opstanding van de Heere Jezus geschied zijn in te gaan, zou ons te ver van ons eigenlijke onderwerp afvoeren.

Wat bijvoorbeeld het verschijnen van de opgewekte lichamen der heiligen in de heilige stad betekend heeft voor de velen aan wie zij verschenen zijn, is onvoorstelbaar.

Wat wij wél in verband met onze tekst in het geding willen brengen is het vervolg van onze tekst.

· 13c *En er zijn in de aardbeving gedood zeventuizend namen van mensen en de overigen zijn zeer bevreesd geworden en hebben de God des hemels heerlijkheid gegeven.*

In de vert. N.B.G. staat: zeventuizend personen gedood.

Maar uit de verklaring van dit tekstgedeelte zal gaan blijken dat deze overzetting voor ons beslist onaanvaardbaar is.

Vooraf willen wij echter enige algemene opmerkingen maken die van belang zijn en verband houden met het besluit van deze zesde bazuin.

Hoe meer wij haar einde naderen, des te meer wordt het duidelijk dat er bij dit tweede wee nog geen geboorte zal plaatsvinden, hoewel "wij weten, dat het ganse schepsel tezamen zucht en tezamen als in barensood is tot nu toe." - Romeinen 8 : 22b.

Noch een geboorte van de nieuwe hemel noch van de nieuwe aarde, zelfs nog niet van Hem "Die alle heidenen zal hoeden met een ijzeren roede" - 12 : 5 - zoals Jesaja hiervan geprofeteerd heeft in hoofdstuk 35 en David in Psalm 2 : 9: Die de heidenen zal slaan als een pottenbakkersvat - Openba-

ring 19 : 15 - Die de oordelen over het geestelijke Babylon zal uitvoeren.

Bij het wegebben van de klanken van deze zesde bazuin blijkt steeds sterker dat Johannes slechts wederom profeteert in navolging van de Oudtestamentische profeten en in dit vers op bepaalde wijze aansluit op het profeteren van de Heere Jezus, met name betreffende de verwoesting van Jeruzalem.

Wanneer de Heere daarover profeteert, brengt Hij deze verwoesting in direct verband met het toekomende eindgericht dat over de gehele wereld geopenbaard zal worden. Dit blijkt beslissend uit Mattheüs 24 : 1 t/m 44.

Zo ook in feite Johannes in zijn wederom profeteren.

Ook hij brengt in bepaalde zin de val van de heilige stad in het geding in onze tekst.

En blijkens de verzen 11 t/m 13 heeft ook hij deze val in verband gebracht met het eindoordeel dat over de wereld geopenbaard zal worden.

Ja hij volgt in zijn wederom profeteren min of meer de Evangelische lijn evenals de Heere Jezus, Die vele kentekenen aangewezen heeft die aan het beslissende oordeel vooraf zullen gaan.

Johannes heeft slechts in twee teksten - namelijk in de verzen 9 en 10 - enige dingen voor de aandacht gesteld die aan het eindoordeel vooraf zullen gaan. Hoewel hij in die weinige woorden er toch de gehele wereld bij betreft, zoals dit ook blijkt uit Mattheüs 24 : 5 t/m 28.

Maar in ons tekstgedeelte is zijn oog in hoofdzaak gericht op het beginsel van het oordeel, namelijk op het oordeel dat over de van oorsprong heilige stad Jeruzalem voltrokken zal worden; hoewel hij uit de aard van zijn wederom profeteren het oog gericht heeft op de heilige stad die in vers 2 voor de aandacht gesteld is, die aanvankelijk 42 maanden lang door de heidenen vertreden is en vervolgens geworden is (evenals het vleselijke Jeruzalem) de grote stad, die geestelijk Sodom en Egypte genaamd geworden is, alwaar óók onze Heere gekruisigd is.

Nu heeft het er in het besluit van onze tekst de schijn van dat Johannes voorts al degenen die op de aarde wonen, niet meer in het eindoordeel betreft dat over de gehele aarde geopenbaard zal worden.

Dit vloeit hier voort uit het feit dat het eindoordeel in zijn volle kracht en glorie bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden.

Alsdan zal dit geestelijke Sodom en Egypte uitgroeid zijn tot één grote stad, genaamd "de grote stad Babylon, de sterke stad." - 18 : 10b.

Over haar zal het dubbele wee weerklinken, als haar oordeel in één uur voltrokken zal worden.

De ure die aanvankelijk afgeschaduwd is toen het tiende deel der stad gevallen is als een profetie van de verwoesting van het aardse Jeruzalem en van het uiteindelijke eindoordeel.

Reeds toen het tiende deel der stad gevallen is, zijn in de aardbeving die toen plaatsgevonden heeft, *zevenduizend namen van mensen gedood* zegt ons tekstgedeelte of van de aarde weggevaagd.

Niet zoals de vert. N.B.G. spreekt van zeventuizend personen die gedood zijn.

Dit lijkt oppervlakkig voor het natuurlijk verstand wel meer verstaanbaar, maar het is misleidend voor het verstaan van de feitelijke betekenis van deze geheimenisvolle tekst.

Daardoor kan zij juist in het geheel niet verstaan worden.

Gaan blijken zal, dat er *zevenduizend* mensen van náám, *namen van mensen* (als: hogepriester, priesters en Levieten) *in die aardbeving gedood zijn*.

Zoals wij verklaard hebben, is door de verscheuring der hogepriesterlijke kleding van Kajafas de gehele stam van Levi, voorzover hij de geestelijke leiding van het oude Verbondsvolk vertegenwoordigde, in die ure van deze *aardbeving* gevallen.

Dat zij (de priesters en de Levieten en vele anderen met hen) "mannen van naam" zijn, althans zo genoemd worden, blijkt uit Numeri 16 : 1 en vervolgens, waarin "Korach, de zoon van

Jizhar, zoon van Kohath, zoon van Levi” het eerst zo genoemd wordt.

”Hij nam tot zich zo Dathan als Abiram, zonen van Eliab en On de zoon van Peleth, zonen van Ruben en zij stonden op voor het aangezicht van Mozes mitsgaders tweehonderd en vijftig mannen uit de kinderen Israëls, oversten der vergadering, de geroepenen der samenkomst, M A N N E N V A N N A A M.”

”Voorts zeide Mozes tot Korach: Hoort toch, gij kinderen van Levi.” - Numeri 16 : 8.

Uit deze uiteenzetting blijkt uitdrukkelijk wat er onder die *zevenduizend namen van mensen* verstaan moet worden.

Dat er *zevenduizend gedood zijn*, zoals onze tekst zegt, geeft de volheid der waardigheid van de stam Levi als zodanig te kennen.

Dat er gezegd wordt, het tiende deel der stad is gevallen, vloeit voort uit het wederom profeteren van Johannes.

Hij had het oog gericht op de in vers 2 genoemde, heilige stad, die vanaf haar begin reeds vertreden is door de kinderen van Levi, zoals blijkt uit de rede van Stefanus - Handelingen 7 - en zoals dit vervolgens ook blijken zal en gebleken is in de Nieuwtestamentische heilige stad die door de (geestelijke) Levieten, de leidlieden der Kerk, tenslotte tot een Sodom en Egypte gemaakt is, waar óók onze Heere gekruisigd is, zegt 11 : 8.

Hoe deze Nieuwtestamentische *namen van mensen* gedood zullen worden, zal in het vervolg, voornamelijk in hoofdstuk 18, geopenbaard worden.

Het is opmerkelijk dat de Heere Jezus van deze tijd gezegd heeft: ”En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.” - Mattheüs 24 : 37.

En hoe was het in de dagen van Noach?

”In die dagen waren er reuzen op de aarde (zoals ook in onze tijden de pausen van de Roomse Kerk en de politieke machthebbers der wereld) en ook daarna als Gods zonen tot de dochteren der mensen ingegaan waren (zoals heden in de

11 : 13c

oecumene) en zich (geestelijke) kinderen gewonnen hadden. Dezen zijn de geweldigen, die vanouds geweest zijn, mannen van naam.” - Genesis 6 : 4.

Ook daarna zijn de hoogleraren, de professoren, de doctores in de Godgeleerdheid en vele anderen met hen in een oecumenisch verbond getreden ”met allen die zij verkozen hadden.” - Genesis 6 : 2b.

Op deze wijze zijn de reuzen (de koningen der aarde) en de oversten bijeenvergaderd tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde - Handelingen 4 : 26 en 27 - ”om te doen alles wat de Heere tevoren in Zijn Raad bepaald had, dat geschieden zou.” - Handelingen 4 : 28.

Ook zij hebben door dít ingaan tot de kinderen der mensen het bestaansrecht van de uitwendige bestaansvorm der Kerk volkomen prijsgegeven, evenals Levi de voorwaarden verscheurd heeft. - Mattheüs 26 : 65a.

Ook dit getal *zevenduizend* (van het Nieuwtestamentische Sanhedrin) beeldt de volheid van het geheel uit dat gevallen is. Vandaar dat in hoofdstuk 18 gezegd zal worden: ”Gaaf uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.” - 18 : 4b.

Want zij, ”het grote Babylon, is gevallen en is geworden een woonstede der duivelen en een bewaarplaats van alle onreine geesten en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte.” - 18 : 2b.

Maar ons tekstgedeelte spreekt ook van *de overigen die zeer bevreesd geworden zijn en de God des hemels heerlijkheid gegeven hebben.*

Dit vloeit voort uit het feit dat het de Heere behaagt Zich altijd een overblijfsel te behouden naar de verkiezing Zijner genade. - Romeinen 11 : 5. Mensen, over wie God de Geest der genade en der gebeden uitgestort heeft.

Zij zullen Hem aanschouwen Dien zij doorstoken hebben en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enige zoon en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk

men kermt over een eerstgeborene. - Zacharía 12 : 10b.
Tijdens de rede van Petrus is deze verontrusting aldus gebleken: "En als zij dit hoorden, werden zij verslagen in het hart en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat zullen wij doen mannen broeders?" - Handelingen 2 : 37.

Dit zijn *de overigen, die zeer bevreesd geworden zijn en de God des hemels heerlijkheid gegeven hebben.*

Want "een grote schare der priesters werd den gelove gehoorzaam." - Handelingen 6 : 7b.

Zoals God Zijn oude Verbondsvolk niet verstoten heeft, zo zal Hij ook Zijn Nieuwtestamentische volk niet verstoten, maar Zich ook daaruit een overblijfsel behouden. Zo ook uit de priesterstand van het Nieuwtestamentische Israël.

Uit de verklaring van deze tekst is naar onze overtuiging onbetwist vast komen te staan, dat de vert. N.B.G. in haar weergave van 'zevenduizend personen' bovenmate onaanvaardbaar is.

Bovendien verwondert het ons dat in die vertaling het woord *mensen* zelfs ontbreekt.

Het is voor ons, niet deskundig zijnde op taalgebied, onbegrijpelijk dat zo'n overbekend woord zo gemakkelijk verwisseld kan worden voor personen.

Kan men dan bijvoorbeeld in Lukas 2 : 14 ook lezen: In de personen een welbehagen?

14 *Het tweede wee is weggegaan; ziet, het derde wee komt haast.*

Het is buitengewoon belangrijk, ja van eeuwigheidsbelang, dat er van dit *wee* en van het eerste *wee* geschreven staat dat het *weggegaan is*.

Van *het derde wee* zullen we dit nergens meer geschreven vinden.

Dat *wee* zal bij het blazen der laatste (of zevende) bazuin geopenbaard worden.

Dát *wee* zal in alle eeuwigheid haar smarten en benauwdheden

in degenen die verloren gaan voortzetten.

Naar aanleiding van deze drie weeën kan in feite het verloop der ganse wereltijdgeschiedenis wel vergeleken worden met het geboorteproces van een mens of van een dier. En dit wel vanaf de ontvangenis, in de dracht, in de openbaring der weeën, tot aan de geboorte toe.

Hoewel deze vergelijking in de eerste plaats de weeën betreft die aan elke geboorte voorafgaan, neemt dit toch niet weg, dat er in feite bij elke geboorte een bepaalde scheiding plaatsvindt. Namelijk tussen de geboorte van het levende kind en de nageboorte.

Deze vergelijking gaat echter ook op ten aanzien van de ontvangenis en de dracht. Want de scheiding die er bij elke geboorte plaatsvindt tussen het dode en het levende, is in zekere zin al geopenbaard in de aanvang der wereltijdgeschiedenis. Namelijk in de geboorten van Kaïn en Abel, van Lamech en Henoch en voorts van Sem en Cham, van Jakob en Ezau enz.

”Want wij weten dat het ganse schepsel zucht en tezamen als in barensood is tot nu toe” - Romeinen 8 : 22 - ”verwach-
tende de openbaring der kinderen Gods” - Romeinen 8 : 19b -
totdat de beslissende scheiding in het geboorteproces
geopenbaard zal worden tussen Jeruzalem en Babylon.

Dit zal het besluit en de wezenlijke betekenis van *het derde wee* zijn.

Het is wonderbaarlijk gesteld met het zuchtende en als in barensood verkerende schepsel.

In het liefdesgesprek tussen de Bruidegom en Zijn bruid zegt de Bruidegom: ”Wie is zij die daar opklimt uit de woestijn (van haar verlorenheid) en liefelijk leunt op haar Liefste? Onder de appelboom (wiens verboden vrucht gij genomen hebt en waarvan gij gestorven zijt) heb Ik u opgewekt.” - Hooglied 8 : 5 (St. Vert.).

”Daar ontving u uw moeder” (vert. N.B.G.) namelijk ”Jeruzalem dat boven is, dat vrij is (van alle zonden) hetwelk is ons aller moeder.” - Galaten 4 : 26.

11 : 14

”Daar ontving zij die u baarde.” - Hooglied 8 : 5b (vert. N.B.G.). Of St.Vert.: ”Daar heeft zij u met smart voortgebracht, die u gebaard heeft.”

Het is opmerkelijk dat de Bruidegom zegt dat zij uit de woestijn opgeklommen is.

Dit temeer daar dit de plaats is waarheen Hij Zijn bruid gelokt heeft om aldaar naar haar hart te spreken. - Hosea 2 : 13.

In deze woestijn leert zij haar zonden bewenen.

Het is de plaats waarheen zij gevluht is, opdat zij aldaar gevoed zou worden met het Evangelie der genade (1260 dagen). - 11 : 3; 12 : 6.

Bovenal zal dit haar toevlucht zijn in het laatste der dagen, als de duivel, wetende dat hij een kleine tijd heeft - 12 : 12 - tot haar afgekomen zal zijn om haar beslissend te verderven, daar haar alsdan twee vleugelen eens groten arends gegeven zullen worden om in die woestijn te vliegen in een voor haar bestemde plaats om aldaar gevoed te worden een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht der slang - 11 : 9 en 12 : 14 - die haar in het paradijs op zo listige wijze vermoord heeft. Haar smarten die haar Bruidegom - Hooglied 8 : 5 - verdubbeld aangewezen heeft, zullen in de openbaring van *het derde wee* uitgeworpen worden, namelijk het grote Babylon, dat als haar nageboorte weggeworpen zal worden.

Maar de weeën van haar tweelingzuster Babylon zullen blijkens 18 : 10, 16, 19 en 21 tot driemaal toe verdubbeld worden en nimmermeer eindigen.

Nu wij aan het einde van het blazen der zesde bazuin gekomen zijn, willen wij over het blazen der bazuinen als zodanig nog enige opmerkingen maken.

In onze natuurlijke overleggingen heerst zo licht de neiging om elk dezer bazuinen (en wel in het bijzonder de laatste drie) in een menselijke volgorde der tijdgeschiedenis te plaatsen. Dit temeer omdat er van de vijfde en de zesde bazuin gezegd wordt, dat zij weggegaan zijn en er van een komen der volgende gesproken wordt.

Dat dit is om onzer zwakheid wil in het verstaan der geestelijke dingen, is reeds gebleken en zal voorts gaan blijken.

Want bij het blazen der eerste bazuin is er 'geworden' hagel en vuur, aanwijzende het ontstaan der zonden, die in de wereld blijven zullen tot het einde.

En (om in de lijn van het bovengestelde te blijven) bij het blazen der tweede bazuin is vanaf haar ontvangenis de zwaarte der dracht geopenbaard - Genesis 3 : 15 en 16 - die tot het einde duren zal, uitgebeeld in die grote berg, die als van vuur brandende, in de zee geworpen is.

Die is ook voortgepland bij het blazen der derde bazuin, uitgebeeld in de alsem die de wateren der rivieren bedorven heeft.

Bij het blazen der vierde bazuin is HET LEVEN - 1 Johannes 1 : 2a - geopenbaard, om zo te spreken in het ingewand van de Moeder, vanaf het uur harer ontvangenis tot het uur der geboorte.

Bij het blazen der vijfde en der zesde bazuin zijn de weeën der geboorte geopenbaard, die vanaf de ontvangenis in haar binnenste als ingewonden waren.

En bij het blazen der zevende bazuin zal de glorie der geboorte geopenbaard worden - 12 : 1, 2 en 5 - namelijk van Hem Die van eeuwigheid was en tot in alle eeuwigheid zijn zal en verheerlijkt zal worden.

Dit alles wordt in de Bijbel zo onbegrijpelijk glorievol geopenbaard, dat het voor een verstand dat niet verlicht is door de Heilige Geest, niet te bevatten is.

Zo staat er in Psalm 110: "Uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn." Namelijk uit de baarmoeder des dageraads der Godsopenbaring, welke van eeuwigheid af verzegeld geweest is met zeven zegelen, maar ontsloten is door het Lam, door Johannes gezien, staande als geslacht in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen - 5 : 6 - maar geopenbaard in het blazen der zeven bazuinen, hetwelk in het eeuwig Evangelie het Zaad der wedergeboorte wordt genoemd - 1 Petrus 1 : 23 - zowel van de enkele mens als van de nieuwe hemel en de

nieuwe aarde.

Vandaar bij het blazen van de zevende bazuin de symboliek van de zwangere vrouw, in barensood zijnde en in pijn om te baren. - 12 : 1 en 2.

Vanuit deze zwangerschap die verborgen was in het blazen der eerste zes bazuinen, is Het Leven geopenbaard en hieruit is ook de geboorte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde voortgekomen.

Want wij weten, dat het ganse schepsel (al die tijd) tezamen gezocht en tezamen als in barensood verkeerd heeft tot nu toe. - Romeinen 8 : 22.

In de openbaring van de zevende bazuin, waarin *het derde wee* geopenbaard zal worden, zal God wonderbaar worden voor allen die geloven, wanneer Hij zal gekomen zijn om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen. - 2 Thessalonicensen 1 : 10a.

Ook zal het profeteren van Johannes bij het blazen van deze bazuin afgedaan hebben. - 1 Corinthe 13 : 8. Dan zal ook gaan blijken dat het kennen en het profeteren tijdens het blazen der eerste zes bazuinen slechts ten dele is geweest, want wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, hetwelk geopenbaard zal worden bij het blazen der zevende bazuin, zal hetgeen ten dele was teniet gedaan worden. - 1 Corinthe 13 : 9 en 10.

De eerste zes bazuinen hebben in bepaalde zin in het teken der vergankelijkheid gestaan, maar deze zevende bazuin zal in algemene zin in het teken der onvergankelijkheid staan, de heerlijkheid en majesteit der eeuwige dingen uitbazuinende.

Wij hebben nu slechts iets van de geheimenissen van de Heilige Schrift en van haar glorie op deze wijze voor de aandacht gesteld.

Hoe vreselijk moet het zijn, wanneer een nietig mens met zijn verduisterde verstand haar durft te bekritisieren; ja als sommigen God en Zijn Woord zelfs geheel verwerpen, verleid zijnde door de misleidende theorieën der evolutieeler.

Wanneer u de paradijsgeschiedenis niet verstaat of Gods leiding met de wereld of met de volkeren der wereld of in het bij-

11 : 14

zonder met uw eigen leven, wacht u dan in stil, gelovig vertrouwen op God, hoe donker Gods weg ook zijn moge, wacht op het blazen van deze laatste bazuin, waarin alles aan Gods beminden geopenbaard zal worden, opdat ook uw stem zich zal mogen mengen in de donderende Halleluja's der gezaligden. - 19 : 6.

Voorts is er nog een uitzonderlijke verborgenheid in het laatste gedeelte van deze tekst.

Dit blijkt uit het woord *ziet*, dat wij benadrukken willen.

Toen het eerste wee weggegaan was, volgde er: "Ziet er komen nog twee weeën na dezen" - 9 : 12 - maar nu *het tweede wee weggegaan is*, volgt er niet: Ziet er komt nog een wee na dezen, maar: *Ziet, het derde wee komt haast*.

Zo oppervlakkig beoordeeld past dit ook volkomen in ons verstandelijk taalgebruik.

Maar toch, als de Heilige Schrift een veranderd spreken heeft, kan dit nimmer zonder betekenis zijn.

Wij willen trachten de belangrijkheid, de majesteit en de glorie van dit veranderde spreken aan te wijzen.

Na de aankondiging van de drie weeën die over degenen die op de aarde wonen, komen zullen - 8 : 13 - werd onmiddellijk de aanvang van het eerste wee geopenbaard, namelijk: Een ster gevallen uit de hemel, aan wie de sleutel van de put des afgronds gegeven werd, met alle vreselijke gevolgen van dien.

En ook onmiddellijk nadat het eerste wee weggegaan was, werden de vier engelen ontbonden, die gebonden waren bij de grote rivier de Eufraat, die aldaar wachtende waren op de tijd van hun loslating, om de aarde en de zee te beschadigen.

Voor hén werd er toen nog een uur en dag en maand en jaar bepaald om het derde deel der mensen te doden.

Maar nu, bij het wegebben van dit *tweede wee*, is alles volkomen anders.

Nu zegt onze tekst: *Ziet, het derde wee komt haast*. (vert. N.B.G.: spoedig).

Wij zouden misschien gezegd hebben: Het komt wel spoedig,

maar het kan nog wel enige tijd duren, al eer het komt. Maar er blijkt zoveel tijd van uitstel te zijn, dat de van de hemel nedergedaalde Engel erdoor in beroering gekomen is toen de zeven donderslagen hun stemmen gesproken hadden - 10 : 4 - (blijkbaar over dit uitstel gesproken hebbende) daar de Engel daarna onder eedzwering betuigd heeft, dat er geen uitstel meer zal zijn, ten dage der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, maar dat alsdan de verborgenheid Gods vervuld zal worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft. - 10 : 7.

Dit uitstel is gebleken in het wederom profeteren van Johannes in hoofdstuk 11.

Vanwege dit uitstel mocht Johannes de woorden dezer stemmen der zeven donderslagen niet schrijven, maar moest ze verzegelen, hoewel hij ze blijkbaar verstaan had.

Voorzover het de Heere Jezus Zelf (als waarachtig Mens) betreft is het blazen der zevende bazuin voor Hém reeds aangevangen en voleindigd bij Zijn lijden en sterven, bij Zijn opstanding uit de doden en in Zijn hemelvaart.

Daarom wekt het enigermate de indruk, gelet op 10 : 7 en 8, dat de van de hemel nedergedaalde Engel Zélf deze woorden: *Ziet, het derde wee komt spoedig* (ook ná het wederom profeteren van Johannes) tot de diep gezonken Kerk spreekt, hen als betuigende: Al zal dit *derde wee* niet zo onmiddellijk geopenbaard worden als de vorige twee, *het komt spoedig*.

Vandaar dat er in 11 : 11 staat: slechts "drie dagen en een halve."

Laten de goddelozen in die dagen gaan spotten met Gods lankmoedigheid en zeggen: "Waar blijft nu de belofte van Zijn toekomst en van de voleinding der wereld? Want van die dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo gelijk van het begin der schepping." - 2 Petrus 3 : 4.

Nochtans zullen de smarten die in dit barenswée aan de feitelijke geboorte voorafgaan, aanvankelijk geopenbaard en ervaren worden in de uitgieting van de zeven fiolen van Gods

gramschap.

Hierom zal dit *derde wee* op volkomen andere wijze geopenbaard worden dan de vorige twee weeen.

Maar bij de uitgieting van de zevende fiool zal de verborgenheid der volheid Gods geopenbaard worden in het oordeel dat over de moeder der hoererijen der aarde (over het grote Babylon) gebracht zal worden en in de glorie der geboorte van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Ten besluite van deze tekst: Hoe wondervol zijn de geheimenissen van Gods Woord.

”Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeke gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap dat een mens ter wereld geboren is.” - Johannes 16 : 21.

Zo ook Gods uitverkoren Gemeente.

Want zoals een jonge hinde haar smarten uitwerpt - Job 39 : 6 - zo zal de Vrouw in de woestijn - 12 : 14 - háár smarten in dit *wee* uitwerpen. - 12 : 2.

In dit *derde wee*, *dat haast zal komen*, zal ook de profetie vervuld worden: ”De stem des HEEREN doet de hinden jongen werpen en (in het oordeel dat in dit *wee* geopenbaard zal worden) ontbloot de wouden (de donkere wouden des satans) maar in Zijn tempel zegt Hem een iegelijk eer.” - Psalm 29 : 9.

Het is diep droevig hoe deze Psalm en in het bijzonder dit gedeelte als lied op de lippen der Gemeente gelegd wordt (in de oude, maar bovenal in de nieuwe berijming).

Wij hebben Psalm 29 aldus berijmd:

onber. 8a Ja, Zijn stem doet satan beven (Jakobus 2 : 19b)
in zijn dorre doodswaestijn. (Jesaja 2 : 19;

Mattheüs 4 : 11)

onber. 8b Maar in Kades wekt dit leven, (Numeri 33 : 36
en 37)

waarin Israël zal zijn.

onber. 9a Ja, Zijn stem is daar met macht,

11 : 15a

als met smart wordt voortgebracht
't leven van de jonge hinden, (Job 39 : 4 en 5)
die in 't barre oord Hem vinden.

Ja, Zijn stem ontbloot de wouden
waar Zijn Israëel vertoeft,
onber.9b als zij daarin dwalen zouden
door haar HEERE soms beproefd.
onber. 9c Maar eens in het hoogst paleis,
na deez' bange pelgrimsreis,
zingen allen daar Gods ere
naar hun vurig zielsbegeren.

Als een voorzang op deze lofliederen zal dit als in eens arends
vogelvlucht bij de aanvang van het blazen der zevende bazuin
geopenbaard worden in de verzen 15 t/m 19.

15a *En de zevende engel heeft gebazuind.*

Nu staan vervuld te worden de woorden van de van de hemel
afgedaalde sterke Engel, die Hij onder eedzwering gesproken
heeft: "Maar in de dagen der stem des zevenden engels,
wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods
vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten,
verkondigd heeft." - 10 : 7.

"Gewisselijk, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij
Zijn verborgenheid aan Zijn dienstknechten, de profeten,
geopenbaard hebbe." - Amos 3 : 7.

Daarom is in de openbaring van deze *zevende bazuin* de oor-
sprong, het middelpunt en de voleindiging der Godsopen-
baring verborgen.

Nochtans zal in 11 : 15 t/m 19 de glorie van deze Gods-
openbaring slechts als in eens arends vogelvlucht aan de
strijdende Kerk voor de aandacht gesteld worden, om
vervolgens in een brede stroom uit te vloeien, totdat zij zich
zal uitstorten in de oneindige oceaan der heerlijkheid Gods.

11 : 15b

Zie Ezechiël 47 : 1 t/m 12.

Als deze *engel de bazuin* zal blazen, komt de ganse hemel in beroering.

15b *En er geschiedden grote stemmen in de hemel.*

Het blazen dezer zevende bazuin is van beslissende en alles-overtreffende betekenis.

Dit blijkt niet alleen uit deze woorden, waarmee dit blazen ingeleid wordt, maar bovenal hieruit, dat het zelfs door deze inleiding zich op het allerhoogst onderscheidt van het blazen der vorige zes bazuinen.

Bij de eerste vijf bazuinen was er slechts de aankondiging van het blazen der bazuin.

Eerst bij het blazen der zesde bazuin is er een stem uit de hemel gehoord, voortkomende uit de vier hoornen van het gouden altaar dat voor God was.

Bij het blazen van die bazuin zijn de spanningen in de hemel reeds hoog gestegen, maar bij het blazen van de zevende bazuin stijgen zij op het allerhoogst.

Ook onze verbazing en verwondering stijgen op het allerhoogst bij het vernemen van de spanningen die zich *in de hemel* openbaren.

De ontsluiting van het zevende zegel voerde ook naar een climax, maar toen viel er een stilte in de hemel van omtrent een half uur, want toen is het Lam daadwerkelijk uitgegaan tot de strijd.

In dit halve uur is Jezus Christus geopenbaard in het vlees, strijdende (met de bazuinen des Evangelies) tegen de grote draak.

Maar het blazen van de zevende bazuin is het signaal dat de strijd volbracht is, de klaroenstoot van de terugkeer van de Overwinnaar naar de hemel, de openbaring van de triomf der victorie van Jezus Christus.

Dit is de oorzaak waarom de ganse *hemel* zo in beroering komt.

In grenzeloze verbazing hebben de heilige engelen de strijd van de Heere Jezus gadegeslagen, toen Hij, de Eniggeborene des Vaders, geopenbaard als een weerloos Lam, staande als geslacht, ten strijde trok tegen de grote opstandige, de tegenstander Gods des Allerhoogsten.

Vanaf Zijn heengaan in deze strijd zijn zij zeer begerig geweest om in deze heilgeheimen een blik te mogen slaan. - 1 Petrus 1 : 12b.

Vanaf het ogenblik van Zijn heengaan tot aan Zijn terugkeer hebben zij (in dit halve uur van stilzwijgen) hun harpen en citers aan de wilgen gehangen - 8 : 1 - (zoals Israël dit aan de rivieren van Babel gedaan heeft - Psalm 137) omdat Hij als een geslacht Lam heengegaan is om op het open veld met deze machtige vorst der duisternis te gaan strijden. - Ezechiël 32 : 4. Dit temeer daar zij deze gevallen morgenster gekend hebben in zijn verblindende majesteit en lichtglorie, nog zijnde in zijn reine staat.

Dit blijkt uit Judas : 9; Lukas 10 : 18 en Jesaja 14 : 12, maar bovenal uit zijn schaduwbeeld, de vorst van Tyrus. - Ezechiël 28 : 13 t/m 15 e.a.

Zij hebben bepaald geweten dat de koninkrijken der wereld aan deze machten der duisternis onderworpen zijn geworden - Johannes 12 : 31 en Lukas 4 : 6 - ja, dat de ganse schepping onder de last van deze verlorenheid zuchtende is geworden. - Romeinen 8 : 20 t/m 22.

Zij hebben Hem (dit Lam) ten strijde zien trekken zonder enige uitwendige macht of majesteit, want "Hij heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende." - Filippensen 2 : 7.

Als de meerdere David is Hij gegaan, slechts aangegord zijnde met het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid, Zijn voeten geschoeid hebbende met de bereidheid van het Evangelie des vredes, bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met hetwelk Hij al de vurige pijlen des bozen heeft kunnen uitblussen. - Efeze 6 : 14 t/m 17.

Zo hebben zij Hem tegen deze machtige 'Goliath' ten strijde zien trekken.

Als de meerdere David is Hij gegaan met de slinger des geloofs, met de staf van Gods Woord, met de gladde stenen genomen uit de beek der Waarheid. - 1 Samuël 17 : 33 t/m 51.

Deze strijd, die voor de strijdende Kerk uitgebeeld is in het blazen der eerste zes bazuinen, is door de heilige engelen in de hemel met grote verbazing en diep ontzag gadeslagen.

Zo zelfs, dat hun scheppingsjubel ter ere van God omtrent een (Goddelijk) half uur tot stilzwijgen is gekomen.

Laat dit naar onze (geschapen) tijdrekening 33 jaren geduurd moge hebben of volgens sommigen geweest zijn gedurende Zijn laatste drie levensjaren of zelfs Zijn laatste drie levensdagen, nochtans is in dit hemelse half uur van stilzwijgen de grote tegenstander van God en de mensenmoorder van den beginne ontroond en verpletterd.

Wanneer wij vanuit dit gezichtsveld dit vijftiende vers van ons teksthoofdstuk gadeslaan, gaat er misschien iets glanzen van de glorie die erin verborgen is.

Van oorsprong was er alleen de jubel van de vier dieren in de hemel. Het nimmer rustende "heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was en Die is en Die komen zal" - 4 : 8 - aangevuld door de jubel der vierentwintig ouderlingen, zeggende: "Gij Heere, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de kracht; want Gij hebt alle dingen geschapen en door Uw wil zijn zij en zijn zij geschapen." - 4 : 11.

Maar nu, aan het einde van het stilzwijgen in de hemel, breken er jubelzangen los die alle voorgaande scheppingsjubelzangen verre overtreffen.

Wat betreft de heilige engelen: Zij zijn op onbegrijpelijk hoger niveau getuige geweest van de betekenis en de strijd van het Lam.

Wat betreft de vierentwintig ouderlingen: Geïnspireerd zijnde door het lied der engelen jubelen zij dat God dit nieuwe Koninkrijk genadig heeft willen aanvaarden.

De heilige engelen temeer, omdat zij onder leiding van de grote vorst Michaël reeds tegen deze grote opstandige en zijn engelen gestreden hebben en hem niet hebben kunnen vernietigen, hoewel hun plaats in de hemel niet meer gevonden werd. - 12 : 7 t/m 9.

Daarom nu, bij het blazen der zevende bazuin, deze onvoorstelbare reactie der heilige engelen in de hemel, daar nu de triomf der victorie van het geslachte Lam geopenbaard is in Zijn veilige terugkeer in de hemel.

Het zou kunnen zijn, dat sommigen tegen dit alles zouden willen inbrengen dat de heilige engelen reeds bij de ontsluiting der zegelen van het verzegelde Boek in al deze heilgeheimen waren ingeleid.

Maar dan wijzen wij op 10 : 7, dat de verborgenheid Gods pas vervuld zal worden bij het blazen der zevende bazuin.

In de ontsluiting der zegelen is deze strijd zelfs aan het Lam, staande als geslacht, voorgesteld blijkens Hebréeën 12 : 2, als in een vergezicht op de door Hem te voeren strijd met de vorst der duisternis met het zwarte en het vale paard in zijn gevolg. Maar in het vertrouwen dat Hij zou uitgaan overwinnende en om te overwinnen, als de overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Die voor de vreugde die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen en schande veracht.

Hierom moet de glorie van Zijn strijd (hoewel zij Hem hebben zien uitgaan vertrouwend op Zijn overwinning) voor de heilige engelen toch nog een verborgen heilgeheim zijn geweest.

Want bij het openbaar worden van het feit dat niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, het verzegelde Boek kon openen, noch lezen, noch het inzien - 5 : 3 - dan de Leeuw Die uit de stam van Juda is, de Wortel Davids (in het midden van de Troon en van de vier dieren en in het midden van de ouderlingen door hen gezien als een Lam, staande als geslacht) en dat Deze overwonnen heeft om het Boek te openen en de zegelen van de Raadsbesluiten des Vaders te

verbreken, hebben zij, de ontelbare menigte der uitverkoren heilige engelen - 5 : 11 - toen nog slechts de glorie Zijner eer bejubeld, zeggende: "Het Lam Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht en rijkdom en wijsheid en sterkte en eer en heerlijkheid en dankzegging." - 5 : 12.

Maar toen nog niet zo spontaan en overweldigend als nu, nu de overwinning behaald is.

Deze glorie der overwinning zal aan de strijdende Kerk in het vervolg op velerlei wijze geopenbaard worden, in het bijzonder in 19 : 1 t/m 9.

Maar de jubel der heilige engelen die op een hoger niveau getuige van Zijn strijd en overwinning zijn geweest, gaat nu reeds alle grenzen verliezen.

Door hen wordt om zo te spreken de victorie van het Lam, als in vogelvlucht, nu reeds voor de strijdende Kerk uitgebazuind, als zij jubelen:

15c De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.

Nog afgezien van de majesteit van deze woorden en van de geheimenissen die erin verborgen zijn, worden wij allereerst getroffen door de samenstelling ervan.

Want wat zou er nu meer (naar onze verstandelijke overleggingen) voor de hand gelegen hebben dan dit: Het Koningschap over de wereld is wederóm gekomen aan onze Heere en aan Zijn Gezalfde.

Maar dit staat er zeer beslist niet.

Daarom moet in deze samenstelling van woorden een zeer bijzondere verborgenheid schuilgaan, die ver boven ons bevattingsvermogen uitgaat.

Als het een mensenwoord betrof, zouden we er niet eens aandacht aan schenken, maar nu het 't Woord van God betreft, moeten we er acht op geven dat elk woord van de Heilige Schrift van Goddelijke oorsprong en van eeuwigheidsbeteke-

nis is. Dat blijkt o.a. uit 2 Timotheüs 3 : 16 en 2 Petrus 1 : 19 t/m 21.

Alle woorden des Heeren zijn in de onveranderlijke en on-aantastbare majesteit en Raad des Allerhoogsten vastgelegd.

Vandaar dan ook dat, indien iemand iets aan Gods Woord wil toevoegen of daarvan afdoen of er een eigenmachtige uitleg aan wil geven, hij afbreuk doet aan de Waarheid en soms maakt dat zijn uitleg niet meer overeenkomt met de gezonde woorden van onze Heere Jezus Christus en met de leer die naar de godzaligheid is.

Zij die dit doen, zijn opgeblazen en weten niets, maar razen omtrent twistvragen en woordenstrijd, uit welke komt nijd, twist, lasteringen en kwade bedenkingen, waaruit blijkt dat dezen een verdorven verstand hebben en van de Waarheid beroofd zijn. - 1 Timotheüs 6 : 3 t/m 5a.

Bovendien, zij die volharden in het verdraaien der Heilige Schrift, halen zich hiermee de toorn des Allerhoogsten op de hals en zullen de zaligheid niet beërven. - 22 : 18 en 19.

Daarom, om ons tekstgedeelte recht te verstaan, moeten wij er acht op geven dat het blazen dezer zevende bazuin, zoals dat in de verzen 15 t/m 19 van ons teksthoofdstuk tot ons komt, slechts als in eens arends vogelvlucht voor de aandacht gesteld wordt. De volkomen heerlijkheid, haar glorie en haar majesteit, zullen in het vervolg geopenbaard worden. Dit zal bovenal blijken in 19 : 6.

Voorts zal ook voor de strijdende Kerk een vergezicht geopend worden op de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die het Lam voor haar verworven heeft - 21 : 1 - "want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan en de zee was niet meer."

Het is met het blazen van deze zevende bazuin zoals wij dit ook aangewezen hebben ten opzichte van de ontsluiting van het zevende zegel: Pas bij de ontsluiting van het zevende zegel is de volle glorie der heerlijkheid Gods aan het Lam geopenbaard.

Zo is dit ook met het blazen van deze zevende bazuin voor de strijdende Kerk.

Daarom is dit de wondere samenstelling van ons tekstgedeelte dat het volgens 21 : 1 geen wederom verworven Koningschap is door de Ruiter op het witte paard, waarover in de hemel zo spontaan gejubeld wordt, maar dat het een geheel nieuw Koningschap is.

Want "Die op de Troon zat, zeide: Ziet!!! Ik maak alle dingen nieuw." - 21 : 5a.

En omdat het bij sommigen soms nog twijfelachtig zou kunnen zijn, heeft de Heere tot Johannes gezegd: "Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw." - 21 : 5b.

Het oorspronkelijke Koningschap van de Heere Jezus was gegrond op Zijn scheppingsalmacht van eeuwigheid.

Maar de Drieënige God heeft Zich in Christus Jezus, de Eniggeboren en geliefde Zoon, de Gezalfde Verlosser, om Zijn genade, Zijn goedertierenheid en ontferming over verloren zondaren te openbaren, om Zijner gerechtigheidswil van dít Koningschap ontdaan.

Hierom heeft de Heere Jezus, "in de gestaltenis Gods zijnde, het geen roof geacht Gode evengelijk te zijn, maar heeft Zichzelf vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende en is de mensen gelijk geworden" - Filippensen 2 : 6 en 7 - om dit nieuwe Koninkrijk, waarin gerechtigheid en gericht de vastigheid Zijns Troons zijn - Psalm 89 : 15a en Psalm 97 : 2 - op te richten.

Een Koninkrijk dat verworven is in zweet en bloed en tranen door onze Heere Jezus Christus als waarachtig Mens om de zonden van Gods uitverkorenen te verzoenen.

Daarom zegt onze tekst: *De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus*, door Zijn vernietiging van de vorst der duisternis.

Hierom is in dit nieuwe Koninkrijk de grondslag van Gods Troon *geworden* gerechtigheid en gericht.

Dit is dé oorzaak waarom God Zijn eeuwige almacht mede gegeven heeft aan de Heere Jezus Christus, in dienstknechts-

gestalte de mensen gelijk geworden zijnde. - Mattheüs 28 : 18. Daarom kon de Heere Jezus (in bepaalde zin) deze almacht Zijns Vaders, die Hem gegeven was, schenken aan Zijn gelovigen.

Want in Zijn afscheidsrede zei Hij tot Zijn discipelen: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen en zal meerder doen dan deze; want Ik ga heen tot Mijn Vader." - Johannes 14 : 12. Maar de glorie der glorie die boven alles uittorent is, dat de Heere Jezus, wanneer Hij tenietgedaan zal hebben alle heerschappij en alle macht en kracht, alsdan het Koninkrijk wederom aan de Vader zal overgeven, opdat God zij alles en in allen. - 1 Corinthe 15 : 24.

Het Koningschap van God over de wereld heeft door de overwinning van de Heere Jezus Christus over de machten der duisternis nu een andere grondslag dan Zijn Koningschap dat gegrond was op Zijn scheppingsalmacht van eeuwigheid.

De glorie van dit Koningschap is groter, omdat het een verworven Koningschap is door de glorierijke overwinning van de Ruiter op het witte paard.

Daarom is het heerlijker dan het Koningschap van de majesteit der almacht van eeuwigheid.

Dit nieuwe Koninkrijk is verworven in bloed en zweet en tranen, in doodsverachting, in de openbaring van de allerhoogste liefde en genade, bovendien in de openbaring van het zuiverste recht en de zuiverste gerechtigheid.

De glorie van dit nieuwe Koningschap is, dat de *Koning* nu zelfs macht en recht heeft om verloren zondaren zalig te maken, om zelfs goddelozen te rechtvaardigen.

Dit nu was in het oorspronkelijke Koningschap van scheppingsalmacht en heiligheid, rustende op en verankerd in het heilige recht van de Wet des Allerhoogsten, een onmogelijkheid, want uit de werken der Wet kon geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem. - Romeinen 3 : 20.

Maar nu, door de overwinning van de Heere Jezus Christus, wordt zelfs het dal Achor tot een deur der hope. - Hosea

2 : 14; Jesaja 65 : 10; Romeinen 8 : 1 t/m 4.

Al Zijn onderdanen heeft deze *Koning* als krijgsgevangenen meegebracht, gered zijnde uit de macht van de vorst der duisternis en uit de afgrond van hun verlorenheid.

In dit Koninkrijk zullen het dan ook geen ontelbare scharen van prinsheiligen van eeuwigheid zijn, maar een arm en ellendig volk van verlorene zondaren - Zefanja 3 : 12 - die alleen zullen kunnen roemen in de vrije gunst en genade van God.

Ja zelfs de heilige engelen zijn uitverkorenen Gods in dit nieuwe Koninkrijk.

Al Gods deugden en volmaaktheden komen in dit nieuwe Koninkrijk oneindig veel hoger uit dan zij ooit hadden kunnen uitkomen in het Koningschap des Allerhoogsten, zoals dit verankerd was in 's Heeren almacht van eeuwigheid.

Als onze verdorven gedachten en woorden zich verheffen tegen de oordelen en tegen de almacht van God, voortkomende uit de diepe afgrond van onze verlorenheid, kan deze wetenschap misschien dienstig zijn tot onze verootmoediging voor God en tot aanbidding van Zijn heilige majesteit, want het is in onze rampzalige staat mogelijk dat een mens zich aan God en de Heere Jezus ergert.

Ja zelfs voor Johannes de Doper bestond dit gevaar.

Dit is gebleken uit zijn vraag: "Zijt Gij Degene Die komen zou of verwachten wij een andere?" - Mattheüs 11 : 3.

Maar het treffende antwoord van de Heere Jezus was een verwijzing naar de genadige werking van het nieuwe Koninkrijk, zeggende tot hem: "De blinden worden ziende en de kreupelen wandelen, de melaatsen worden gereinigd en de doven horen; de doden worden opgewekt en de armen wordt het Evangelie verkondigd. En zalig is hij die aan Mij niet zal geërgerd worden." - Mattheüs 11 : 5 en 6.

De heerlijkheid, de volmaaktheid van dit nieuwe Koninkrijk deed David in Psalm 68 : 21a uitjubelen: "Die God is ons een God van volkomen zaligheid."

Dit hebben de vertalers van het N.B.G. blijkbaar niet begrepen toen zij vertaalden: Die God is ons een God van uitreddingen.

Op zichzelf is dit wel waar, maar door deze vertaling wordt aan de glorie van het nieuwe Koninkrijk tekortgedaan.

Hetgeen wij tot nu toe van dit tekstgedeelte verklaard hebben, had alleen betrekking op het nieuwe Koningschap, maar dit is niet alleen de glorie van dit tekstgedeelte, want het zegt ook dat het gekómen is *aan onze Heere én aan Zijn Christus*.

Het besluit der tekst is: *En Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid*.

Elk gedeelte van deze tekst is van een verblindende majesteit en heerlijkheid.

Laten wij om te beginnen eerlijk bekennen dat het ons in onze kinderlijke onvolwassenheid tegenvalt dat, nu blijkt dat bij het blazen van deze zevende bazuin de strijd van de Ruiter op het witte paard volstreden is en Hij Zijn Kroon onder zoveel bloed en tranen en onder zoveel Zelfverloochening verworven heeft, de luide stemmen in de hemel allereerst hulde aan God de Vader brengen, zeggende: *De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en pas daarna en van Zijn Christus*. Voordat wij hier nader aandacht aan schenken, willen wij eerst nog even letten op het verschil tussen de woorden *geworden* en 'gekomen.'

In de St.Vert. is getrouwer vertaald dat *de koninkrijken der wereld gewórd*en zijn onzes Heeren en van Zijn Christus, al geeft dit onzes inziens nu niet direct een fundamenteel verschil te kennen.

In elk geval blijkt uit beide woorden, dat *de koninkrijken der wereld* in de geschapen tijd onder een ander bestuur gestaan hebben dan onder het bestuur van God de Schepper, namelijk onder het bestuur van de vorst der duisternis.

En hoewel hij de vader der leugenen genoemd wordt, blijkt uit deze woorden dat hij een bepaalde waarheid gesproken heeft, toen hij tot de Heere Jezus gezegd heeft dat *de koninkrijken der wereld* hem overgegeven waren. - Lukas 4 : 6. Maar zijn hoogmoed is gebleken toen hij zei: "Ik geef ze wien ik ook wil."

Want de machtige Ruiters op het witte paard heeft hem van deze stand en staat verstoten, zodat *de koninkrijken der wereld* (in dit opzicht) wederom aan de rechtmatige Eigenaar zouden *geworden*. Namelijk aan Hem Die ze in Zijn almacht van eeuwigheid had voortgebracht.

Hierom wordt deze grote Strijder Die het voor de eer van God, Zijn Vader, opgenomen had om deze *koninkrijken* wederom aan de rechtmatige Eigenaar te doen toekomen, de Knecht des HEEREN genoemd. - Jesaja 42 : 1.

Van hieruit is de jubel der grote stemmen in de hemel: *De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en van Zijn Christus*, omdat Hij in dienstknechtsgestalte uitgegaan is om de wil Zijns Vaders te volbrengen, opdat Zijn Vader de vruchten van Zijn wijngaard ontvangen mocht. - Mattheüs 21 : 34.

Hierop lettende is het woord *geworden* verhevener dan het woord 'gekomen' omdat in het woord *geworden* meer de strijd van de Heere Jezus verborgen is.

Voorts blijkt uit de samenstelling van dit tekstgedeelte dan ook waarin de ware koninklijke waardigheid en heerlijkheid bestaan en waarin de volkomen - let op Psalm 68 : 21a - gelukzaligheid voor alle schepselen gelegen is, ja zelfs de volkomen zaligheid van de hiertoe Gezalfde Overwinnaar (als des mensen Zoon zijnde) namelijk dat alles en allen - 1 Corinthe 15 : 28 - rust en volkomen zaligheid vinden in de eer en de heerlijkheid van God de Vader.

Hieruit blijkt dat er voor niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde een volkomen zaligheid te vinden is buiten God, buiten Christus Jezus, onze overste Leidsman tot de zaligheid.

Hij gaat ons hierin voor om het door Hem verworven Koning-schap over te dragen aan Zijn Vader. - 1 Corinthe 15 : 24.

Nochtans moet het de strijdende Kerk als een hemelse muziek in de oren klinken dat de luide stemmen in de hemel als in een ongebroken lofaccoord jubelen: *en van Zijn Christus*.

Deze woorden zijn voor haar vol van een verblindende heerlijkheid en zaligheid.

Hieruit blijkt bovendien, dat ook zij (de heilige engelen) allen de Zoon eren gelijk zij de Vader eren - Johannes 5 : 23a - ondanks het feit dat de Heere Jezus het Koningschap over de wereld aan de Vader heeft overgedragen.

We moeten erop letten dat in deze tekst de heilige engelen de overwinning over *de koninkrijken der wereld* bejubelen.

Wat dit reeds betekent, hebben wij getracht aan te tonen, maar wat zal deze overwinning van de Heere Jezus voor de strijdende Kerk gaan betekenen?

Want wij weten, zegt de apostel Johannes in hoofdstuk 3 : 2b van zijn eerste zendbrief, dat als Hij geopenbaard zal zijn (te weten in Zijn overwinningsglorie) wij Hem gelijk zullen zijn.

Niet alleen om als koningen met Hem te heersen, maar ook dáárin dat wij onze kronen zullen werpen aan de voeten van Hem, uit Wie en door Wie en tot Wie alle dingen zijn, evenals Hij dit zal doen.

Welk een mateloze glorie straalt er zo in de samenstelling van slechts één tekstgedeelte.

We mogen het wel met de dichter van Psalm 8 uitroepen: "Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt? En hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen en hebt hem met eer en heerlijkheid gekroond? Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder zijn voeten gezet." - Psalm 8 : 5 t/m 7.

Dat Gij, ondanks het feit dat de mens tegen U in opstand gekomen is, dit voor hem bereid hebt en een weg voor hem geopend hebt in Christus Jezus, Uw geliefde Zoon, om deze paradijskroon alsnog te kunnen beërven.

Doch alleen en uitsluitend door Hem, want, zegt de Hebreënbrieffschrijver (wanneer hij de woorden van Psalm 8 in het geding brengt): "Alle dingen hebt Gij onder zijn voeten onderworpen, doch nu zien wij nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn. Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer

gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen de dood smaken zou.” - Hebreëen 2 : 8a en c en 9.

Deze kroning van de Heere Jezus is het onderpand der kroning van heel Zijn door Hem verlost volk.

Welk een onvergankelijke zaligheid, want de jubel der heilige engelen besluit: *Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.*

Wat zal de openbaring dezer zevende bazuin alles, ja alles gaan omvatten.

Zo oppervlakkig beoordeeld zouden de verzen 15 t/m 19 van ons teksthoofdstuk de schijn kunnen wekken dat zij in feite tot het besluit van het boek der Openbaring behoorden, of althans aan het beslissende besluit zouden voorafgaan.

Maar juist nu zal gaan blijken tot welk een brede stroom der openbaring deze zevende bazuin zal uitvloeien en in welk een grenzeloze oceaan der geheimenissen Gods haar heerlijkheid zich zal uitstorten.

Tot besluit van dit tekstgedeelte willen wij nog aandacht schenken aan het feit dat de heilige engelen de eersten zijn die de overwinningsglorie van de Heere Jezus bejubeld hebben bij Zijn terugkeer in de hemel.

Pas in het volgende vers komen de ouderlingen die de verheerlijkte Kerk in de hemel vertegenwoordigen, in actie.

Hun reactie is geheel anders gericht.

Trouwens het blazen van deze zevende bazuin is geheel enig.

Dit onderscheidt zich in vele opzichten van het blazen der eerste zes bazuinen.

Zoals wij reeds eerder verklaard hebben, is deze bazuin in beginsel reeds geblazen tijdens het lijden en sterven en in de opstanding uit de doden van de Heere Jezus, maar bovenal bij Zijn hemelvaart.

Daarom wordt het blazen van deze zevende bazuin hier als in vogelvlucht geopenbaard en zal de Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis daarna, inzonderheid in hoofdstuk 13, ge-

11 : 16

openbaard worden.

Pas in hoofdstuk 14 zal gaan blijken wat de hemelvaart van de Heere Jezus betekend heeft.

Dan zal niet alleen het resultaat Zijner overwinning bejubeld worden, namelijk dat *de koninkrijken der wereld geworden zijn onzes Heeren en van Zijn Gezalfde*, maar dan zal ook gaan blijken wat Zijn overwinning voor de uitverkorenen des Vaders te betekenen zal hebben.

Voorts zal alsdan ook geopenbaard worden wat Zijn overwinning voor het rijk der duisternis te betekenen zal hebben, dat (in de gedaante van twee verschrikkelijke beesten) getracht zal hebben Zijn Kerk op de aarde te vernietigen, zoals blijken zal uit 14 : 7 t/m 11 en bij de uitgieting van de zeven fiolen van Gods gramschap. - 15 : 1 en vervolgens.

Maar de hoogste triomf der glorie van de Heere Jezus Christus zal in hoofdstuk 19 geopenbaard worden, reeds in de eerste twee verzen, maar bovenal als alle jubelzangen der gezaligden zullen samensmelten in een stem als van zware donderslagen en in een stem als van vele wateren, zeggende: "Halleluja, want de Heere, de almachtige God heeft als Koning geheerst." - 19 : 6b.

16 *En de vierentwintig ouderlingen, die voor God zitten op hun tronen, vielen neder op hun aangezichten en aanbaden God.*

Ook dit zijn weer merkwaardige woorden.

In de verklaring van deze tekst zal gaan blijken dat het een symbolische uitbeelding is van de verheerlijkte Gemeente van de Heere Jezus.

Het is nu reeds de derde maal dat wij deze *ouderlingen* ontmoeten in de Openbaring.

De eerste maal was dit in 4 : 4.

Dat was in de openbaring van Gods scheppingsmajesteit.

De tweede maal was dit in 5 : 8.

Dat was in de openbaring van Gods verlossingsmajesteit.

11 : 16

De derde maal dat wij hen ontmoeten is hier in 11 : 16.

Dit is in de openbaring van het volbrachte verlossingswerk.

Nog eenmaal zullen wij hen ontmoeten, dat zal zijn in 19 : 4, wanneer de bruiloft des Lams een aanvang genomen zal hebben.

Dan zal in het bijzonder (namelijk in 19 : 5) gaan blijken dat deze *ouderlingen* het symbool geweest zijn van de heerlijkste Gemeente van de Heere Jezus Christus.

Want een stem uit de Troon van God zal antwoorden: "Looft onze God, gij al Zijn dienstknechten en gij die de Heere vreest, beiden klein en groot!"

Wanneer wij vanuit dit gezichtsveld de symboliek van deze *vierentwintig ouderlingen* gadeslaan, zal de merkwaardigheid van deze tekst gaan blijken.

Bij elke ontmoeting zijn niet alleen de omstandigheden waarin wij hen ontmoeten anders, maar ook hun reacties op de werken Gods zijn telkens verschillend.

Toen wij hen de eerste maal ontmoetten, beeldden zij de Paradijsgemeente uit, nog zijnde in haar vlekkeloze gloriestaat, nog zijnde in haar oorspronkelijke scheppingsluister. Toen hadden zij nog gouden kronen op hun hoofden (zie de verklaring van 4 : 4b).

Maar in 4 : 10b (welk tekstgedeelte wij met opzet uit de vert. N.B.G. geciteerd hebben) wordt gezegd: "En zij zullen (dit woord hebben wij aldaar beklemtoond) hun kronen voor de Troon werpen." Want God zal alle dingen nieuw maken. - 21 : 5.

Wat betreft *hun tronen* in 4 : 4, deze ontmoeten wij weer in onze tekst, maar in de verklaring van vers 4a hebben wij gezegd: Hoe glorievol deze openbaring ook moge zijn, het zijn nochtans slechts de eerste vage omtrekken der openbaring van de verborgenheid der heerlijkheid Gods.

Hun oorspronkelijke kronen (die ook in onze tekst ontbreken) zullen wij op deze wijze nergens meer aantreffen.

Vandaar de verbaasde uitroep van David in Psalm 8 vanaf vers 5.

Daarom, toen wij hen voor de tweede maal ontmoetten, namelijk in 5 : 8, in de openbaring van het verlossingsplan hetwelk verborgen was in het verzegelde Boek, ontbraken zowel *tronen* als kronen.

Aldaar werd de Leeuw uit de stam Juda geopenbaard, de Wortel Davids, Die zowel de kronen als de *tronen* opnieuw voor verloren zondaren verwerven wilde.

Waar nog iets van overgebleven was, waren de citers en de gouden fiolen (zie hiervoor de verklaring van 5 : 8b).

Nu wij dit alles aldus voor de aandacht gesteld hebben, moet een ieder die dit met aandacht gelezen heeft, toch wel als in de geest verslagen staan over de wonderbaarlijke en glorievolle samenstelling van Gods Woord, over de majesteit en de heerlijkheid die uit elke tekst of uit elk tekstgedeelte stralen.

Zo ook uit onze tekst, want nu blijken (en dit in tegenstelling tot 5 : 8) de *tronen* voor de uitverkoren en verlore Gemeente (die ook hier afgebeeld wordt door *de vierentwintig ouderlingen*) wederom verworven te zijn, namelijk door de Leeuw uit de stam van Juda. - 5 : 5.

Maar voorzover het de kronen betreft, deze zullen we niet meer op hun hoofden aantreffen zoals we die in hun scheppingsluister op hun hoofden gezien hebben. Want hun Kroon is (en dit is wederom de onbegrijpelijke glorie der samenstelling van Gods Woord) hun Zaligmaker en Overwinnaar Zelf geworden.

Dit is de roemtaal van de apostel Paulus aan de Gemeente der Filippensen: "Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan het heerlijk lichaam van de Heere Jezus." - Filippensen 3 : 21a.

Daaruit de conclusie trekkende: "Zo dan, mijn geliefde en zeer gewenste broeders, mijn blijdschap en Kroon staat alzo in de Heere, geliefden!" - Filippensen 4 : 1.

Daarom zal aan hun gouden kronen - 4 : 4 - zoals deze in hun scheppingsluister gedragen werden, niet meer gedacht worden,

omdat in de herschepping aller dingen, als God alles nieuw zal maken, de Heere Jezus Zelf hun Kroon zal zijn.

Dit zal de glorie aller dingen zijn: De Kroon van de Heere Jezus zal Zijn verlostte Gemeente zijn.

De schare die niemand tellen kan.

Dit is het, waarom wij onze verklaring van dit Boek zijn aangevangen met de woorden: Jezus met heerlijkheid en eer gekroond.

En dit naar aanleiding van Hooglied 3 : 11, waar geschreven staat: "Gaat uit en aanschouwt, gij dochteren van Sion! (deze en de volgende woorden zijn ongetwijfeld niet alleen voor de tijdgenoten van Koning Salomo geschreven, maar voor alle ware kinderen van Sion) de Koning Salomo, met de Kroon, waarmee Hem Zijn moeder kroonde op de dag Zijner bruiloft en op de dag der vreugde Zijns harten."

Want "Jeruzalem dat boven is, is vrij, hetwelk is ons aller moeder." - Galaten 4 : 26.

Nochtans zal de Kroon der gezaligden óók zijn: De Naam des Vaders op hun voorhoofden. - 14 : 1 en 22 : 4.

Wat ons ook treft in onze tekst is de onmiddellijke spontaneïteit der *vierentwintig ouderlingen* in het *nedervallen en het aanbidden van God*.

In de scheppingsopenbaring bleek dit (volgens de vert. N.B.G.) door het woord "zullen" - 4 : 10 - een gebiedende eis te zijn, zij moesten voor God in aanbidding nedervallen, hun diepe afhankelijkheid betuigen voor God.

Ook was er toen nog geen jubellied der verbazing zoals dit later door hen uitgejubeld werd bij het bekend worden van hun val en van het verlossingsplan des Allerhoogsten. - 5 : 8 t/m 10.

Maar nu, bij het blazen van deze zevende bazuin, waarmee de victorie van de Heere Jezus uitgebazuind wordt, is hun *nedervallen voor God* voortgevloeid uit een overstelpende dankzegging aan God. Zij *aanbidden* en danken Hem, dat Hij dit nieuwe Koningschap uit de hand van de Overwinnaar heeft

11 : 17

willen aanvaarden.

Zij danken Hem, dat Hij hen uit het geweld van de duivel en van alle machten der duisternis heeft willen verlossen.

Deze jubelzangen en dankzeggingen, waarin zij de genade van God zullen gaan roemen en prijzen, worden vermeld in 11 : 17 en 18.

Deze zullen alle voorgaande jubelzangen en lofprijzingen van God verre gaan overtreffen.

17 Zeggende: Wij danken U, Heere God almachtig, Die is en Die was en Die komen zal! dat Gij Uw grote kracht aangenomen en als Koning hebt geheerst.

Wij achten het noodzakelijk in dit geval deze tekst ook in de vert. N.B.G. weer te geven, omdat in de verklaring gaan blijken zal, dat zij beide aandacht verdienen en wij op beide vertalingen enerzijds kritiek hebben en ze anderzijds op punten aanvaarden.

17 (vert. N.B.G.)

Zeggende: Wij danken U, Heere God, Almachtige, Die is en Die was,.....dat Gij Uw grote macht hebt opgenomen en het Koningschap hebt aanvaard.

Hoewel wij geen kennis hebben van de grondtaal, zal toch gaan blijken dat onze kritiek op sommige onderdelen dezer tekst enerzijds en onze mening over de aanvaardbaarheid ervan anderzijds onweerlegbaar zullen zijn.

Dit vooraf gesteld hebbende, willen wij, voordat wij aan de dankzegging en de aanbidding der vierentwintig ouderlingen als zodanig aandacht gaan schenken (mede ook lettende op hun voorgaande reacties in 4 : 8 en in 5 : 9 en 10) eerst in het bijzonder letten op beider aanhef.

Hier blijkt dat in de vert. N.B.G. de woorden *en Die komen zal*, in het eerste gedeelte der tekst ontbreken.

Een beslissende uitspraak over het wel of niet aanvaardbare hiervan kunnen wij uiteraard niet doen, maar wat wij wél kunnen is hierbij enige bedenkingen of hierbij enige opmerkingen maken.

Letten wij b.v. straks op 16 : 5, dan zien we dat daar in de St.Vert. staat: "Die is en Die was en Die zijn zal" terwijl in de vert. N.B.G. staat: "Gij Die zijt en Die waart, Gij Heilige."

Dit wekt de indruk, dat we door beide vertalingen in verwarring gebracht worden. Dit temeer, omdat deze beide vertalingen uit de Griekse grondtekst overgezet zijn.

Naar onze bescheiden mening blijken deze verschillen in benamingen van God, indien zij vanuit de Hebreeuwse tekst overgezet worden, niet zo gemakkelijk voor te komen.

Des Heeren Naam: Ik zal zijn, Die Ik zijn zal (St.Vert.) wordt hoogstens in de vert. N.B.G.: Ik ben, Die Ik ben.

Om deze reden komt ons de weergave in beide vertalingen in onze tekst onaannemelijk voor.

Voorzover het de St.Vert. betreft door het hébben van de woorden *Die komen zal* en voorzover het de vert. N.B.G. betreft door het ontbreken van die woorden.

Dit moge een schijn van tegenstrijdigheid hebben, maar in het vervolg hopen wij de zin hiervan aan te tonen.

Zoals wij reeds opmerkten, heeft de St.Vert. in 16 : 5 "Die zijn zal" en de vert. N.B.G. "De Heilige."

Uit al deze verschillen concluderen wij dat in beide vertalingen geworsteld is om vanuit de grondtekst deze majesteitelijke benamingen van God op de juiste wijze weer te geven.

Een ding staat evenwel onbetwistbaar vast, dat de heilige majesteit des Allerhoogsten in Zichzelf onveranderlijk is.

Hoe het ook moge zijn, wij willen onze kritiek op beide overzettingen nader toelichten.

Voorzover het de St.Vert. betreft merken wij op, dat bij het blazen der zevende bazuin (zoals wij steeds gesteld hebben) de Heere gekomen ís.

Dit blijkt ook uit het tweede gedeelte van onze tekst en uit het

volgende vers (vers 18) waar staat: "En Uw toorn is gekomen."

Ook in 10 : 6 heeft de van de hemel afgedaalde Engel Zelf gezegd dat er alsdan geen uitstel meer zal zijn (vert. N.B.G.).

En in 10 : 7 staat: "Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft."

Daarom komt het hebben van de woorden *Die komen zal* (St.Vert.) ons dan ook onaannemelijk voor.

Schenken wij nu voorts aandacht aan het ontbreken van deze woorden in de vert. N.B.G.; dan letten wij op Exodus 3 : 13 en 14, waarin God aan Mozes beveelt aan de kinderen Israëls bekend te maken door Wie hij gezonden is: "En God zeide tot Mozes: IK ZAL ZIJN, DIE IK ZIJN ZAL. Ook zeide Hij: Alzo zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: IK ZAL ZIJN heeft mij tot ulieden gezonden."

En vers 15b vervolgt: "Dat is Mijn Naam eeuwiglijk en dat is Mijn gedachtenis van geslacht tot geslacht."

Hieruit vloeit naar onze overtuiging onafwendbaar voort, dat het niet hebben van deze Naam (in de vert. N.B.G.) óók voor ons onaanvaardbaar is.

Beide vertalingen hadden naar onze overtuiging moeten zijn: Die is en Die was en Die zijn zal, zoals dit ook in 16 : 5 in de St.Vert. voorkomt.

En dit zeggen wij nu niet omdat het in 16 : 5 zo voorkomt, maar deze overtuiging vloeit ook voort uit de aanspraak van deze vierentwintig ouderlingen in onze tekst.

Wanneer wij daar met aandacht op letten, dan vloeien de woorden DIE ZIJN ZAL hieruit onafwendbaar voort.

Ook om deze reden is de vert. N.B.G. door de weglating der woorden *Die komen zal* voor ons onaanvaardbaar.

In deze voorafgaande aanspraak hebben de vierentwintig ouderlingen God ook op drieërlei wijze aangesproken.

Namelijk ten eerste met HEERE, ten tweede met God en ten derde met Almachtige.

Uit deze drievoudige benaming is de volgende hulde aan God voortgevloeid, namelijk: *De HEERE DIE IS, GOD DIE WAS en de ALMACHTIGE DIE ZIJN ZAL.*

Ook hieruit blijkt uitdrukkelijk en onzes inziens onweerlegbaar, dat het weglaten van deze derde glorie van God, zoals in de vert. N.B.G. ook onaanvaardbaar is.

Het zijn echter niet alleen deze dingen door welke glorie wij getroffen worden.

Ook de aanspraak zelf der vierentwintig ouderlingen, namelijk *Heere God almachtig*, brengt onze gedachten en overleggingen in beroering.

In de eerste plaats menen wij dat deze wijze van aanspreken van God niet eerder in de Heilige Schrift voorkomt, althans niet in verbinding met de woorden *Die is en Die was en Die zijn zal.*

Anderzijds zullen wij van nu af (nu de zevende bazuin geblazen is) deze majesteitlijke aanspraak meerdere malen tegenkomen. Namelijk in 15 : 3; in 16 : 7; in 19 : 6 en in 21 : 22.

Dit in ogenschouw nemende, wekt deze aanspraak der vierentwintig ouderlingen onze bijzondere verwondering.

Wij zijn daarom van mening dat er achter deze samengestelde benamingen een diep geheimenis verborgen is.

Dit zal ook in het vervolg op uitzonderlijke wijze blijken.

In de verklaring van de vorige tekst hebben wij er de aandacht op gevestigd dat aan de kronen der vierentwintig ouderlingen, zoals zij die in hun scheppingsluister gedragen hebben, niet meer gedacht zal worden.

Wij zullen ze op deze wijze nergens meer aantreffen.

Dit nu is in tegenstelling met de glorie die nú aan God, *Heere God almachtig* wordt toegebracht.

Al heeft de in zonden gevallen mens zijn kroon en scheppingsluister verloren en deze door zijn vallen in de zonden zich onwaardig gemaakt, in deze aanbidding van God door de vierentwintig ouderlingen blijkt dat God Zijn Kroon van eeuwigheid als *Heere God almachtig en Die is en Die was*

en Die zijn zal nimmer verloren heeft en deze ook nimmer verliezen zal.

Ook niet vanwege het feit dat God Zichzelf (in Zijn Christus) vernietigd heeft en de mensen gelijk geworden is, uitgenomen de zonden. - Filippensen 2 : 7.

Ook niet vanwege het feit dat God de Vader Zijn almacht van eeuwigheid gegeven heeft in de hand van Zijn Christus, zoals dit blijkt uit Mattheüs 28 : 18.

Hierom zal deze glorie van Gods almacht, deze allerhoogste majesteit, als in een nieuw verworven Koninkrijk tot Zijn eer voor eeuwig triomferen.

Want nu blijkt uit deze aanspraak en aanbidding der vierentwintig ouderlingen, dat bij het blazen der zevende bazuin niet alleen de verborgenheid Gods vervuld is of vervuld zal worden, zoals de van de hemel nedergedaalde sterke Engel geprofeteerd heeft, maar ook (gelijk Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd hebben) dat de glorierijke Overwinnaar het door Hem verworven nieuwe Koninkrijk aan God, de Vader, heeft overgegeven.

In het bijzonder heeft hiervan ook de heilige apostel Paulus geprofeteerd, zeggende: "In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin" - 1 Corinthe 15 : 52a - "zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk Gode én de Vader zal overgegeven hebben." - 1 Corinthe 15 : 24.

Dit is echter pas het begin van de glorie van deze tekst dat, nu de zevende bazuinblazer zijn bazuin geblazen heeft, de verborgenheid Gods in vervulling gegaan is.

Dit was het, wat ons bij het aanschouwen van deze tekst reeds in sprakeloze verbazing heeft gebracht.

Vooraf wanneer wij letten op de dubbele aanspraak der vierentwintig ouderlingen in de aanvang der tekst, als zij hulde en dankzegging brengen aan God, nu de glorievolle Strijder Gods, de machtige Ruiters op het witte paard, teruggekeerd is in de hemel van Zijn zending naar de aarde.

Want uit Jesaja 6 : 8a blijkt dat de Drieënige God in Zichzelf

Raad gehouden heeft, zeggende: "Wien zal Ik zenden en Wie zal voor ONS henengaan?" Namelijk om de wereld te verlossen uit haar verlorenheid.

En de Zoon, de tweede Persoon in het onbegrijpelijke Wezen des Allerhoogsten, heeft gezegd: "Zie, hier ben Ik, zend Mij henen." - Jesaja 6 : 8b.

Vandaar die dubbele aanspraak der vierentwintig ouderlingen, nu de Zoon teruggekeerd is van het Hem opgedragen werk.

Daarom zijn deze aanspraak en deze dankzegging der vierentwintig ouderlingen een profetie van de eeuwigdurende lof die Zijn uitverkoren Gemeente (die zij vertegenwoordigen) God in aanbidding zal toebrengen.

Het is echter niet alleen deze aanspraak die onze verwondering gewekt heeft, maar bovenal ook de inhoud van hun dankgebed. Om de glorie hiervan aan te tonen is het noodzakelijk nog even het verschil in vertaling aan te wijzen.

In de St.Vert. staat: *Wij danken U,....dat Gij Uw grote krácht hebt áángenomen en als Koning hebt gehéerst.*

In de vert. N.B.G. staat: *Wij danken U,....dat Gij Uw grote mácht hebt óngenomen en het Koningschap hebt aanváárd.*

Door de beklemtoning valt onmiddellijk het verschil in vertaling op.

Zo oppervlakkig bezien schijnt het verschil van weinig of geen betekenis te zijn. Maar bij nader inzien zal gaan blijken dat het een verschil van fundamentele betekenis is.

Op de dankzegging en de aanbidding en de lofprijzing der vierentwintig ouderlingen als zodanig (die beide vertalers kennelijk op het oog hebben) hebben wij het oog niet.

Hierin kunnen wij hen met heilige eerbied alleen maar navolgen. Al is het hier slechts in beginsel en nog met gebroken en onvolwassen klanken, omdat wij hier nog steeds met onze doodsvijanden te kampen hebben.

Het zal in het bijzonder gaan over de door ons beklemtoonde woorden in beide vertalingen.

Dan zal blijken dat juist naar aanleiding hiervan in deze dank-

zegging en lofprijzing van God door de vierentwintig ouderlingen een uitzonderlijk diep geheimenis verborgen is.

Allereerst willen wij echter benadrukken, dat de dankzegging en de verheerlijking van God door de vierentwintig ouderlingen voortgevloeid zijn uit het feit dat de koninkrijken der wereld geworden (St.Vert.) gekomen (vert. N.B.G.) zijn onzes Heeren en van Zijn Christus. - 11 : 15.

Wij hebben het vermoeden dat de Statenvertalers een ander beeld van de verheerlijking (door de vierentwintig ouderlingen) gehad hebben dan de vertalers van het N.B.G.

Bij de St.Vert. krijgen wij de indruk, dat zij deze verheerlijking van God gezien hebben als een verheerlijking van Gods Raadsbesluiten van eeuwigheid.

Namelijk zó, dat déze nu zo glorievol tot vervulling zijn gekomen, want zij vertalen: *Wij danken U,dat Gij Uw grote kracht hebt aangenomen* (wij verstaan: aangewend) om die ten dienste te stellen van Jezus Christus als waarachtig Mens om door Hem de wereld te verlossen van haar zonde en schuld en om die wereld wederom te onderwerpen aan Uw bestuur, om haar te overwinnen. - Johannes 16 : 33c.

Zij menen dat de vierentwintig ouderlingen hierin God loven, dat Hij *geheerst heeft* (hierin geslaagd is, getriomfeerd heeft) en dat dit ook de juichtoon der hemelingen is en zal zijn dat de koninkrijken der wereld geworden zijn van de Heere en van Zijn Christus.

Deze dankzegging en deze verheerlijking van God zouden inderdaad gerechtvaardigd kunnen zijn en zelfs buitengewoon glorievol, maar toch zijn wij van mening dat de vertalers van het N.B.G. óf deze aanbedding en verheerlijking van God beter begrepen hebben dan de Statenvertalers óf onbewust zuiverder vertaald hebben dan de Statenvertalers.

Dit kan blijken uit hún vertaling door de woorden *macht*, *opgenomen* en *aanvaard*.

Zij hebben het woord *macht*, waarvoor de Statenvertalers *kracht* hebben, zeer waarschijnlijk ontleend aan de aanspraak

der vierentwintig ouderlingen, namelijk: *Wij danken U Heere, Gij almachtige God, dat Gij (deze) Uw grote macht hebt opgenomen en het Koningschap hebt aanvaard.*

Door het woord *opgenomen* worden onze stellingen bevestigd betreffende de onveranderlijkheid en de onaantastbaarheid van Gods almacht van eeuwigheid.

Door het woord *opgenomen* krijgt deze tekst een geheel andere klank dan door het woord *aangenomen*.

Uit het woord *opgenomen* blijkt dat God Zijn almacht van eeuwigheid niet zódanig heeft afgelegd in Zijn Christus - Filippensen 2 : 6 t/m 8 - dat Hij deze opnieuw zou moeten aannemen.

Maar God heeft blijkbaar Zijn almacht van eeuwigheid verbonden aan het geloof en de overwinning van de Heere Jezus Christus als waarachtig Mens, in alles ons gelijk geworden zijnde, uitgenomen de zonde.

Als waarachtig Mens heeft Hij door het geloof en door Zijn onwankelbaar vertrouwen op het Woord Zijns Vaders de duivel en zijn ganse rijk overwonnen.

Dit blijkt uit zeer veel plaatsen in de Heilige Schrift, inzonderheid uit Mattheüs 4 : 1 t/m 11 en Johannes 11 : 40 t/m 44.

En omdat Hij het is Die ook de wereld overwonnen heeft - Johannes 16 : 33c - heeft Hij Hem ook doen heersen over de werken Zijner handen. - Psalm 8 : 7; Mattheüs 11 : 27; Lukas 10 : 22 e.a.

Vandaar Mattheüs 28 : 18, waar geschreven staat: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde."

Dit is hetgeen wij gezegd hebben, namelijk dat God alle dingen nieuw zal maken. - 21 : 5a.

Ja dat Hij zelfs Zijn Koningschap van eeuwigheid, dat gegrond was op Zijn almacht van eeuwigheid, nu in Zijn Christus heeft willen vestigen op Zijn overwinning op het rijk der duisternis, door Zijn strijd en lijden verworven, gegrond op geloof in het Woord in gehoorzaamheid en liefde.

Vandaar de nooit eerder gehoorde jubelzangen in de hemel: "De koninkrijken der wereld zijn geworden onzes Heeren en

van Zijn Christus en Hij zal als Koning heersen in alle eeuwigheid.” - 11 : 15.

Dit is het waarover de Psalm dichters gejubeld hebben: ”Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws Troons.” - Psalm 89 : 15a; Psalm 97 : 2b.

Vóór de openbaring van Gods liefde in Zijn Christus was Zijn almacht van eeuwigheid de grondslag van Zijn Troon, maar nu is het geworden: Zijn liefde en genade.

Hierom is er in de vert. N.B.G. (misschien onbewust) vertaald: *Dat Gij Uw grote macht hebt opgenomen en het Koningschap hebt aanvaard.*

Uit de woorden *opgenomen* en *macht* blijkt onbetwist dat de almacht van God Zijn onaantastbaar eigendom is gebleven.

Daarom heeft God deze nu wederom *opgenomen* over de koninkrijken der wereld, nu de Heere Jezus alle duistere machten en alle heerschappij en alle krachten die zich tegen *het Koningschap* Zijns Vaders gesteld hebben, tenietgedaan heeft en het rechtmatige *Koningschap* wederom in Zijn hand gesteld heeft - 1 Corinthe 15 : 24 - opdat God alles zal zijn en in allen.

Daarom moet dit inzonderheid de grondslag zijn van de jubel der ouderlingen, dat God Zijn almacht van eeuwigheid heeft *opgenomen* om dit nieuwe *Koningschap* over de koninkrijken der wereld uit de hand van Zijn geliefde Zoon te *aanvaarden*.

God blijkt Zijn almacht van eeuwigheid, die Hij aan Zijn Zoon gegeven had - Mattheüs 28 : 18b - nu wederom te hebben *opgenomen* om hierin door alle uitverkoren engelen en mensen verheerlijkt te worden.

Daarom in de hemel die grote stemmen van de engelen en die dankzegging en aanbidding der vierentwintig ouderlingen.

Ook is het woord *aanvaard* zuiverder dan het woord *geheerst* zoals de St.Vert. dit heeft.

Uit het woord *aanvaard* blijkt dat het een ander, een nieuw *Koningschap* is, hetwelk door God *aanvaard* is.

En hieruit vloeit dan vanzelfsprekend voort, dat God Zijn

Koningschap van eeuwigheid in Zijn Christus prijsgegeven heeft - Filippensen 2 : 6 t/m 8 - om dit nieuwe *Koningschap* van gerechtigheid en gericht (van liefde en genade) te kunnen *aanvaarden*.

Een Koningschap over prinsheiligen van eeuwigheid, zowel van engelen als van mensen, is niet zo glorievol en niet zo volkomen volmaakt als een *Koningschap* over uitverkoren engelen en in het bijzonder over zulke diep verloren zondaren, aan wie op een voor alle schepselen ongehoorde en onmogelijke wijze genade en ontferming is bewezen, ja door niet minder dan door het gestorte hartebloed van Zijn eigen geliefde Zoon.

Hierbij moeten wij voortdurend bedenken, dat er in God, vanwege Zijn eeuwige algenoegzame volzaligheid in Zichzelf, geen enkele noodzaak geweest is om dit *Koningschap* over zulk een ellendig en arm volk van kreupelen, blinden, lammen, melaatsen, redeloze en reddeloze zondaren te *aanvaarden*.

Dit moet toch wel een bewijs van allerhoogste ontferming zijn, die uit de aanbiddelijke liefde en goedheid van God is voortgekomen.

Zacharías heeft hiervan gejubeld in Lukas 1 : 67 t/m 75.

Bovendien blijkt uit de *aanvaarding* van dit *Koningschap* door God uit de hand van de Overwinnaar, hoe volkomen de Heere Jezus aan het heilig recht van God voldaan heeft.

Dit was mede de oorzaak van de heilige en grote beroering der heilige engelen in de hemel en van nooit eerder voorgekomen aanbedding en dankzegging der vierentwintig ouderlingen die in deze jubel de Gemeente der uitverkorenen Gods in Jezus Christus vertegenwoordigen, zoals dit blijkt uit de laatste vijf verzen van dit hoofdstuk.

Ook uit het priesterschap van Melchizedek blijkt deze glorie van Gods eeuwige en nieuwe Koninkrijk.

Want deze (een schaduwbeeld van God de Vader en van de Heere Jezus zijnde) is daarom genoemd: "een Priester des Allerhoogsten Gods." Deze was vooreerst K O N I N G D E R G E R E C H T I G H E I D en daarna was hij óók K O -

11 : 18a

NING VAN SALEM, hetwelk is EEN KONING DES VREDES.” - Hebreëen 7 : 2.

In dit opzicht, een Koning des Vredes zijnde, is hij de Zoon Gods gelijk geworden, Die Priester blijft in eeuwigheid, naar Zijn menselijke natuur zonder vader en naar Zijn Goddelijke natuur zonder moeder zijnde, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende. - Hebreëen 7 : 3.

Hierbij tekenen wij aan, dat er niet van Melchizedek gezegd wordt dat hij in álles de Zoon van God gelijk geworden is.

Want de Heere Jezus is naar de gelijkenis van het priesterschap van Melchizedek (als een andere en meerdere Hogepriester) opgestaan - Hebreëen 7 : 15 - om van een ZO - VEEL BETER VERBOND BORG te worden. - Hebreëen 7 : 22.

Dit nu is de gloriejubel der heilige engelen, dat God nu in Zijn Christus KONING VAN SALEM geworden is en dat Hij *als Koning* zal heersen in alle eeuwigheid.

18a *En de volken waren toornig geworden en Uw toorn is gekomen en de tijd der doden om geoordeeld te worden.*

Hoe meer wij in de korte samenvatting van deze zevende bazuin ingeleid worden, hoe meer de aannemelijkheid van onze verklaringen gaat blijken. Namelijk dat de ontsluiting der zegelen de verborgenheid des Vaders openbaart en het blazen der bazuinen de verborgenheid des Zoons.

Dit blijkt in het bijzonder in dit tekstgedeelte, nu de zevende bazuin geblazen wordt.

Het is echter niet belangrijk wat wij geschreven hebben, maar in dit tekstgedeelte wordt als onderstreept en bevestigd hetgeen de van de hemel nedergedaalde Engel gezegd heeft, namelijk dit, dat bij het blazen der zevende bazuin de verborgenheid Gods vervuld zal worden. - 10 : 7.

Zo ook de woorden die Hij door Zijn dienstknecht gesproken heeft, dat bij het blazen der zevende of laatste bazuin de doden

onverderfelijk opgewekt zullen worden. - 1 Corinthe 15 : 52a.

Nochtans is er behalve deze glorie der Heilige Schrift nog een ander geheimenis in dit tekstgedeelte verborgen, namelijk in de woorden *geworden* en *gekomen*.

Deze woorden wekken de indruk dat er voorheen een tijd geweest zou zijn dat de volken niet *toornig* waren tegen God en Zijn volk en dat Gods *toorn* voorheen nimmer tegen *de volken* ontbrand is geweest.

Hierom hebben deze twee woorden een bijzondere betekenis. Zij beelden enerzijds uit het toppunt der boosheid van *de volken* in het laatste der dagen en anderzijds de openbaring van Gods *toorn* in het eindoordeel.

Daarom, wanneer dit tekstgedeelte zegt: *Uw toorn is gekomen*, betekent dit niet dat deze tevoren nimmer geopenbaard is, maar allereerst dat het beginsel van de wezenlijke *toorn* van God op bijzondere wijze in het laatste der dagen geopenbaard zal worden, zoals wij dit van 9 : 18 verklaard hebben.

Het betekent echter ook dat Gods *toorn* die bij het blazen der zevende bazuin geopenbaard zal worden (als *de tijd der doden om geoordeeld te worden* gekomen zal zijn) een wezenlijke *toorn* zal zijn, die niet zoals voorheen getemperd zal worden door Gods innerlijke bewegingen van goedertierenheid en barmhartigheden.

Er zullen dan geen geliefden zijn om te vertroosten of om de pijnen te verzachten.

Dan zal Gods *toorn* - 14 : 10 - ongemengd ingeschonken worden in de drinkbeker Zijns toorns en zullen allen die de liefde der Waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden, gepijnigd worden met vuur én sulfer voor de heilige engelen en het Lam.

Ja God zal allen die als redeloze dieren hun natuur volgen en de dagelijkse weelde hun vermaak achten, het loon hunner ongerechtigheid schenken. - 2 Petrus 2 : 12 en 13.

En Paulus, ziende op het laatste der dagen, schrijft aan de Gemeente der Thessalonicensen, dat God hun die een welbe-

hagen gehad hebben in de ongerechtigheid, een kracht der dwaling zal zenden, dat zij de leugen zullen geloven, opdat zij allen veroordeeld worden die de Waarheid niet geloofd hebben. - 2 Thessalonicensen 2 : 11 en 12.

Uit deze weinige woorden van ons tekstgedeelte blijkt dan ook dat alle smarten die elk mens persoonlijk, maar ook de volkeren der wereld in breed verband, overkomen, ook de gerichtens Gods die in de eindtijd - 9 : 12 t/m 19 - over de wereld geopenbaard zullen worden, op zichzelf nog geen wezenlijk oordeel zijn.

Want al die smarten en al dat leed, ja zelfs het sterven van de mens, kunnen in deze wereld nog verzacht worden, maar als *de tijd der doden om geoordeeld te worden* gekomen zal zijn, zal er geen tijd der genade meer zijn, "want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der Waarheid ontvangen hebben, zo blijft er geen slachtoffer meer over voor de zonden, maar een verschrikkelijke verwachting des oordeels en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden." - Hebreëen 10 : 26 en 27.

Nog vreselijker wordt dit oordeel voor de goddelozen, als wij letten op 2 Thessalonicensen 1 : 6 en 7, als namelijk de Gemeente der uitverkorenen (hier vertegenwoordigd door de vierentwintig ouderlingen) verkwikt zal worden in dit oordeel. Want "de rechtvaardige zal zich verblijden, als hij de wraak aanschouwt; hij zal zijn voeten wassen in het bloed des goddelozen." - Psalm 58 : 11.

Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden die u verdrukt hebben en zij die verdrukt worden, verkwikking met ons in deze openbaring des toorns van de Heere Jezus, als Hij gekomen zal zijn van de hemel met de engelen Zijner kracht. - 2 Thessalonicensen 1 : 6 en 7. "Met vlammend vuur wraak doende over degenen die God niet kennen en over degenen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn." - 2 Thessalonicensen 1 : 8.

Uit dit alles blijkt van hoe groot belang het is om af te wijken

van het kwaad en zichzelf dag noch nacht rust te gunnen, voordat men weet of zelfs maar een zwak vertrouwen heeft, dat God ook ons in genade wil aanzien en aannemen.

Wees er echter bij uzelf van overtuigd (en laat dit u tot troost worden) dat niemand zijn ziel zelf bij het leven kan behouden.

Maar weet dit en wees hiervan overtuigd, dat allen die in het stof neerknielen voor God en die bij zichzelf geen raad of hulp kunnen vinden en tot God hun toevlucht nemen, door Hem niet verworpen zullen worden.

Zij zullen de getrouwheid en de waarheid van Zijn genadebeloften ondervinden. - Psalm 22 : 30 t/m 32.

Het allervreselijkste van het oordeel over de goddelozen zal zijn, als God Zelf zal gaan spotten met hun benauwdheden.

Wanneer Hij zal zeggen: "Dewijl Ik geroepen heb en gijlieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb en er niemand was die opmerkte en gij al Mijn raad verworpen en Mijn bestrafing niet gewild hebt, zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vreze komt, wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting en uw verderf aankomt als een wervelwind, wanneer u benauwdheid en angst overkomt. Dán zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden." - Spreuken 1 : 24 t/m 28.

Er is echter vanwege Gods ontferming en genade nog een andere mogelijkheid in onze tekst behalve dit vreselijke oordeel, namelijk:

18b *En om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten, en de heiligen en degenen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten.*

Het is opmerkelijk dat in deze tekst oordeel en genadeloos, beloften voor degenen die de Heere *vrezen* en verderving voor degenen die de aarde verdierven, tot tweemaal toe als in één ononderbroken eenheid voor de aandacht gesteld worden.

Dit krijgt betekenis als wij acht geven op het feit dat het

blazen van de zevende bazuin (nu nog samenvattend) in een beknopte vorm en als in vogelvlucht voor de aandacht der strijdende Kerk gesteld wordt.

Hieruit kan blijken dat deze dingen in het vervolg op dezelfde wijze in hun volle glorie geopenbaard zullen worden.

Dan zal blijken dat én de openbaring van toorn én de openbaring van zaligheid, onafscheidelijk van elkander, de inhoud en het vervolg der openbaring van de zevende bazuin zullen zijn.

Bovenal zal blijken welke gevolgen oordeel en genade zullen hebben voor allen die hierbij betrokken zullen worden.

Ten opzichte van de openbaring van toorn zal dit in het bijzonder gaan blijken in het oordeel over de hoer in de hoofdstukken 17 en 18.

Ten opzichte van *loon* zal dit uitzonderlijk gaan blijken in hoofdstuk 19, wanneer in vers 5 alle *dienstknechten* des Heeren en *zij die Hem vrezen, beiden klein en groot*, worden opgeroepen (vanuit de Troon van God) om Hem te loven.

”Want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst.” - 19 : 6c en 11 : 15b.

Bovenal zal de glorie van dit *loon* geopenbaard worden in de roeping tot het Avondmaal van de bruiloft des Lams - 19 : 9 - en in de hoofdstukken 21 en 22.

Voorts is het opmerkelijk (voorzover het de letterlijke inhoud van ons tekstgedeelte betreft) dat we hier dezelfde opmerking zouden kunnen maken of dezelfde vraag zouden kunnen stellen als bij het voorgaande tekstgedeelte ten opzichte van de woorden ”gekomen” en ”geworden”. Namelijk deze: Hebben dan *de profeten en de heiligen en zij die de Heere vrezen, de kleinen en de groten*, nog nimmer enig *loon* ontvangen?

Vast staat toch immers dat de godzaligheid een groot gewin is met vergenoeging en dat zij de belofte heeft van het tegenwoordige én van het toekomstige leven? - 1 Timotheüs 4 : 8 en 6 : 8.

En dat, wanneer iemand het Koninkrijk Gods zoekt en Zijn ge-

rechtigheid, hij niet bezorgd behoeft te zijn voor voedsel of kleding, maar dat al deze dingen hem toegeworpen zullen worden? - Mattheüs 6 : 33 en 34.

Wij antwoorden: Het is met *het loon* van Gods kinderen, zoals het is met de toorn Gods over de goddelozen.

Beide worden in dit leven nog niet in hun volle omvang geopenbaard.

Beiden ontvangen zij hier slechts een geringe voorsmaak van hetgeen zij in de eeuwigheid ontvangen of ervaren zullen.

Zoals het oordeel over de goddelozen in dit leven slechts tijdelijk is en veelal nog getemperd wordt vanwege Gods algemene goedertierenheid en Zijn barmhartigheden, zo is het ook met *het loon* der godzaligen in dit leven.

Zoals de goddelozen vanwege hun lichamelijke zwakheid de ongemengde toorn van God - 14 : 10 - in dit leven niet kunnen verdragen, zo kunnen Gods kinderen, ook vanwege hun lichamelijke zwakheid, de onvermengde vreugde in God niet verdragen.

Wanneer de openbaring van Gods toorn in de goddelozen voor het lichaam te zwaar wordt, worden zij bewusteloos of sterven in hun angsten, maar in de eeuwigheid zal die gunst er niet meer zijn.

Evenzo (in tegenovergestelde zin) is het met *het loon* der genade dat God Zijn kinderen schenkt in dit leven.

Zelfs de uiterlijke zegeningen die God hun schenkt in dit leven, worden overschaduwed door hun onvermogen om die te dragen.

Dit is duidelijk in het leven van koning Salomo te zien geweest.

Toen God hem wijsheid, rijkdom en eer gegeven had, is later zijn onvermogen gebleken om die te dragen. "In veel wijsheid is veel verdriet", schreef hij later. - Prediker 1 : 18.

En van de rijkdom en de weelde die hij verworven had, zei hij: "Het is al ijdelheid en kwelling des geestes en daarin is geen voordeel onder de zon." - Prediker 2 : 11b.

En voorzover het de geestelijke genietingen van Gods nabij-

heid betreft, zij worden zó weer overschaduwd door de inwonende verdorvenheden.

Gods kinderen zijn vanuit zichzelf niet eens bekwaam om in dit leven de Heere te *vrezen*, te dienen en lief te hebben naar de begeerten van hun wedergeboren hart. Als zij het goede willen doen, kleeft het kwade hen aan. - Romeinen 7 : 21.

En áls zij soms eens *loon* ontvangen, bestaande uit vertroosting van God, dan worden zelfs deze nog menigmaal vermengd met tranen van rouw en smart over het verlies van een geliefde, hun toekomende uit de hand des Heeren tot hun kastijding, loutering en heiliging.

Evenwel, hoe moeilijk het voor veel zwakke kinderen Gods te begrijpen is, er kan in deze kastijdingen een hemel van zaligheid verborgen zijn.

Want de Heere zegt: "Ik zal hun rouw in vrolijkheid veranderen en zal hen troosten en zal hen verblijden naar hun droefenis." - Jeremia 31 : 13.

Ja in dit leven kan lijden soms zelfs *genade/loon* betekenen voor Gods kinderen, want die Hij liefheeft kastijdt Hij soms. Dit blijkt wel in het bijzonder in het leven van Paulus en Silas. Ofschoon zij gezeseld en in de gevangenis geworpen waren, staat er van hen geschreven: "En omtrent middernacht baden Paulus en Silas en zongen Gode lofzangen." - Handelingen 16 : 22 t/m 25.

Paulus had zelfs "een welbehagen in zwakheden, in smaadheden, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil; want (zegt hij) als ik zwak ben, dan ben ik machtig." - 2 Corinthe 12 : 10.

Doch niet alleen de geheimenissen van *het loon* dat God Zijn *dienstknechten* geven zal, wekken onze verwondering, maar ook bovenal de volgorde van hen, aan wie dit *loon* gegeven zal worden is vol geheimenis.

Namelijk: *Om het loon te geven Uw dienstknechten,*

1. *de profeten,*

2. *de heiligen,*
3. *degenen die Uw Naam vrezen,*
4. *de kleinen,*
5. *de groten.*

Naar onze kortzichtige opvattingen hadden de onder 1 en 2 genoemden, *de profeten en de heiligen*, wel geheel kunnen ontbreken.

Dan zou er gestaan hebben: *Om het loon te geven degenen, die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten.*

Dan waren *de profeten en de heiligen* daar vanzelfsprekend bij inbegrepen geweest.

Daarom, als de Heilige Geest dit tekstgedeelte zó heeft doen samenstellen, moet dit een bijzondere betekenis hebben. Hij schrijft in de Heilige Schrift geen woord te veel of te weinig. Dit blijkt uit 22 : 18 en 19.

Dan moet er zelfs een geheimenis in verborgen zijn dat ter volmaking van de glorie van God moet dienen en ter volmaking van de zaligheid van Gods kinderen, aan wie *het loon gegeven* zal worden.

Deze verborgen en bijzondere samenstelling van dit tekstgedeelte vloeit ten eerste voort uit het feit dat het staat in deze verkorte weergave van het blazen der zevende bazuin.

Wij hebben van de zevende bazuin al meerdere malen gezegd dat deze alles, ja alles zal openbaren en bevatten.

Het blazen van de zevende bazuin omvat in feite de volkomen openbaring des Allerhoogsten vanaf de oorsprong aller dingen tot aan het einde der Godsopenbaring in de tijd, wanneer er gezegd zal worden: "Het is geschied." - 16 : 17.

Ten tweede worden van hieruit *de dienstknechten* des Heeren, *de profeten, en de heiligen* van het Oude Testament, in het geding gebracht en pas daarna *degenen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten*, ongetwijfeld de heiligen van het Nieuwe Testament vertegenwoordigende.

Hieruit kan blijken dat aan elk van dezen een bijzondere heerlijkheid gegeven zal worden.

Vandaar dat op de poorten en de ingangen van het nieuwe

Jeruzalem de namen staan geschreven van de twaalf geslachten der kinderen Israëls, namelijk de namen van *de profeten en de heiligen*.

Maar op de fundamenten van de muur der heilige Stad staan de namen geschreven der twaalf apostelen des Lams, vertegenwoordigende *hén die de Heere vrezén, de kleinen en de groten*. - 21 : 12b en 14b.

Uit dit alles kan blijken dat er in de hemel een onbegrijpelijke verscheidenheid van *loon* en van heerlijkheid zal zijn. Want zoals de ene ster in heerlijkheid verschilt van de andere ster, alzo zal het ook zijn in de opstanding der doden, schrijft Paulus aan de Gemeente van Corinthe. - 1 Corinthe 15 : 41b en 42a.

Als de tijd der doden om geoordeeld te worden gekomen zal zijn en *om het loon te geven degenen, die de Heere vrezén*, dan zullen *Zijn dienstknechten, de profeten en de heiligen*, die van deze dingen geprofeteerd hebben onder het Oude Verbond, hun *loon* ontvangen en ervaren dat bij het blazen van de zevende bazuin deze verborgenheid Gods, waarnaar ook zij reikhalzend uitgezien hebben, vervuld geworden is. - Romeinen 8 : 23.

Dit is het, waarom de van de hemel afgedaalde Engel - 10 : 1 - gezegd heeft, dat er bij het blazen der zevende bazuin geen uitstel meer zijn zal. - 10 : 6b.

”Maar in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij bazuinen zal, zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij *Zijn dienstknechten, de profeten*, verkondigd heeft.” - 10 : 7.

Uit deze aparte mededeling van het belonen door God van *Zijn dienstknechten, de profeten en de heiligen* (des Ouden Testaments) blijkt Zijn bijzondere genade waarmee Hij hen soms reeds tijdens hun leven op de aarde begiftigd heeft. Zelfs om de wrake Gods over bijzondere goddelozen uit te voeren.

Dit is o.a. gebleken bij Pinehas, de zoon van Eleazar, zoals dit vermeld is in Numeri 25 : 7 en 8 en bij Samuel in 1 Samuel 15 : 33 en bij David in 2 Samuel 1 : 14 t/m 16.

11 : 18c

Voorts zegt ons tekstgedeelte *en die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten* waarin het opmerkelijke is dat *de kleinen vóór de groten* gesteld worden.

Hierdoor worden al onze natuurlijke begeerten om meer te zijn dan een ander en al onze vleselijke overleggingen om Gods kinderen in een bepaalde geestelijke rang of stand te plaatsen, ten enenmale veroordeeld en opzijgeschoven en wordt de veelkleurige wijsheid van God in het belonen van Zijn kinderen op het allerluisterrijkst geopenbaard.

"Of is het Mij niet geoorloofd te doen met het Mijne, wat Ik wil?" vraagt God. - Mattheüs 20 : 15.

Of is ons oog boos als God goed is?

Daarom zullen op de fundamenten van de muur van het nieuwe Jeruzalem niet alleen de namen van de twaalf apostelen des Lams geschreven staan - 21 : 14 - maar de fundamenten zullen ook met allerlei kostelijk gesteente versierd zijn - 21 : 19 en 20 - zodat *de kleinen* het meest zullen blinken. Want die zichzelf vernederen zal als een kind, deze is de meeste in het Koninkrijk der hemelen. - Mattheüs 18 : 4.

18c *En om te verderven degenen die de aarde verdienen.*

Het is ontstellend om te zien hoe uitzonderlijk kleine verschillen in vertaling de Waarheid kunnen verminken.

In dit tekstgedeelte scheelt het maar één letter, namelijk het lettertje 'i'.

De vert. N.B.G. heeft *verderven* en de St.Vert. *verdierven*.

Met dit ogenschijnlijk kleine verschil staat of valt hier niet alleen het verstaan van dit tekstgedeelte, maar in feite het verstaan van de gehele Bijbel, althans voorzover het deze openbaring betreft.

Uit het stellen van dit tekstgedeelte in de tegenwoordige tijd, zoals de vert. N.B.G. dit heeft, blijkt dat die vertalers volkomen onkundig zijn van de betekenis van het blazen dezer zevende bazuin.

Ten eerste al vanwege het feit dat er gezegd is dat de tijd der

doden gekomen is om geoordeeld te worden.

Dit alleen al is een bewijs dat er bij het blazen dezer zevende bazuin een einde gekomen is aan de tijdhistorie.

Ten tweede behoort dit tekstgedeelte bij de aanbidding en dankzegging der vierentwintig ouderlingen.

Wanneer de vertalers dit met geheiligde aandacht gelezen hadden, zouden zij bemerkt hebben dat hun roemen van God uit drie delen bestaat.

Ten eerste roemen zij God, dat de tijd der doden gekomen is om geoordeeld te worden, daar de maat nu vol is. Dewijl de volken toornig geworden waren, is de toorn Gods nu gekomen. Vervolgens roemen zij God over het loon dat Hij Zijn dienstknechten zal geven.

En ten derde roemen zij God, dat ook zij verdorven zullen worden *die de aarde verdorven hebben*.

Als in de vert. N.B.G. ook gelet was op de verklaring van deze zevende bazuin in de volgende hoofdstukken, dan zouden de vertalers tot de ontdekking hebben kunnen komen dat deze volgorde aldaar ook te zien is.

In grote trekken aangewezen:

In de verwoesting van Babylon. - hoofdstuk 18.

In de bruiloft des Lams. - hoofdstuk 19.

In *het verderven van degenen die de aarde verdierven*. - 19 : 19 t/m 21.

In 20 : 10 wordt nog nader aangewezen wie het in feite zijn *die de aarde verdorven hebben*.

Namelijk in de eerste plaats de duivel die de volkeren verleid heeft.

Hieruit blijkt de volmaaktheid en de glorie van ons tekstgedeelte. Namelijk dat hierin geopenbaard wordt het beslissende eindoordeel over de duivel *die de aarde verdorven heeft* en over de goddeloze mensen *die de aarde verdorven hebben*, zoals in het voorgaande tekstgedeelte het loon in het middelpunt gesteld is, dat alsdan aan Gods uitverkorenen gegeven zal worden.

Wanneer wij dit alles in ogenschouw nemen, staan wij weer versteld van de heerlijkheid en de majesteit van de samenstelling van Gods Woord.

Wanneer in de vert. N.B.G. staat 'verderven' dan kan daaruit geconcludeerd worden dat die vertalers het oog gericht hadden op de openbaring van een oordeel in de tijd, in de nog niet vergane wereld. Terwijl toch duidelijk gezegd is - 10 : 6b - dat bij het blazen der zevende bazuin de tijd een einde genomen zal hebben, zoals in de vert. N.B.G. in 10 : 6b en 7 zelf verklaard is.

*19a En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden
en de ark Zijns verbonds is gezien in Zijn tempel.*

Hoe dieper wij in de geheimenissen van de Godsopenbaring ingeleid worden, hoe meer wij in grenzeloze verwondering gebracht worden.

Vooraf is dat bij dit tekstgedeelte het geval.

In dit opzicht kan het ons vergaan als die blinde te Bethsaïda die door de Heere Jezus ziende gemaakt werd. - Markus 8 : 22 t/m 26. Aanvankelijk zag hij bij de eerste aanraking van Jezus nog niet zo helder, maar toen de Heere andermaal Zijn hand op zijn ogen gelegd had, zag hij alles ver en klaar.

In bepaald opzicht kunnen we deze vergelijking ook toepassen op de openbaring der zeven bazuinen.

Bij het blazen der eerste zes bazuinen zijn er nog vele dingen verborgen gebleven en vanwege ons verduisterd gezichtsvermogen in geestelijke zaken bleven zij dan ook in duisternis gehuld.

Maar nu - 10 : 7 - in de dagen der stem des zevenden engels, wanneer hij zal bazuinen, zal de verborgenheid Gods vervuld worden, daar nu de tijd der doden gekomen is om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan al Zijn dienstknechten en om te verderven degenen die de aarde verdierven.

Dit zou het kunnen zijn waardoor ook onze blik verhelderd

werd om nu alles ver en klaar te zien.

Dit komt ook overeen met het getuigenis van Paulus.

Nu zien wij nog door een spiegel in een duistere rede, doch straks (als de zevende bazuin geblazen zal worden) zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft.

Dan zullen al Gods kinderen God zien van aangezicht tot aangezicht, want dan *zal de tempel Gods in de hemel geopend worden en zal de ark Zijns Verbonds gezien worden in de hemel.*

”Nu kennen wij ten dele maar alsdan zullen wij kennen, gelijk ook wij gekend zijn.” - 1 Corinthe 13 : 12.

Iets van dit nieuwe aanschouwen ligt in ons tekstgedeelte verborgen, omdat dit het besluit is van de (als in eens arends vogelvlucht geopenbaarde) zevende bazuin.

Steeds hebben wij er de aandacht op gevestigd dat de strijd en de overwinning van de Ruiter op het witte paard in het blazen der eerste zes bazuinen is uitgebeeld, maar dat de glorie der overwinning uitgebeeld is (en voor de Nieuwtestamentische Kerk voorts uitgebeeld zal worden) bij het blazen der zevende bazuin.

Vanuit dit gezichtsveld zal gaan blijken dat bij de komst van de Heere Jezus in het vlees in feite het blazen van de zevende bazuin een aanvang genomen heeft.

En hoewel de Heere Jezus, in het vlees gekomen zijnde, de wezenlijke strijd met de satan gestreden heeft, voornamelijk toen Hij veertig dagen en veertig nachten lang verzocht is geworden van de duivel (zoals trouwens ook bij het blazen van de zevende bazuin geopenbaard zal worden, aanvankelijk in hoofdstuk 12 in de in de hemel geziene tekenen uitgebeeld en vervolgens breder geopenbaard) heeft Hij nochtans van den beginne deze strijd met hem gestreden, zoals bij het blazen der eerste zes bazuinen uitgebeeld is.

Aanvankelijk in de voortijd voor de zondvloed, in latere tijden onder het uitverkoren volk Israël in hun velerlei verdrukkingen

11 : 19a

en uitreddingen.

En Nieuwtestamentisch is deze strijd in en door Zijn uitverkoren volk gestreden met de uit de zee en de aarde opgekomen beesten.

Johannes, de Evangelist (in zijn dagen ziende op het Oude Testament) zei: "En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond." - Johannes 1 : 14a.

Namelijk het Woord zoals dit nu geopenbaard is onder het beeld van het blazen der eerste zes bazuinen.

Van deze hebben wij dan ook meerdere malen gezegd dat zij de symboliek van het Woord van God zijn.

Uit de verklaring van deze dingen blijkt dan ook dat met de komst van de Heere Jezus in het vlees de tijd vervuld is en het Koninkrijk Gods nabij gekomen is. - Markus 1 : 15a.

Namelijk de tijd van het blazen der eerste zes bazuinen.

Daarom zal (vanwege deze vervulling) nu bij het blazen van de zevende bazuin dan ook onmiddellijk de glorie van de Raad des Allerhoogsten geopenbaard worden, die verbonden is met de geboorte van "een mannelijke Zoon, Die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede." - 12 : 5.

Dit is voorzeggd in Psalm 2 : 9, in een teken uitgebeeld in de hemel in 12 : 1 t/m 6 en vervuld in 19 : 15.

Daarom zal van hieruit gaan blijken dat bij het blazen van de zevende bazuin in het vervolg toorn en loon geopenbaard zullen worden, omdat de Vader Zelf niemand oordeelt, maar al het oordeel de Zoon gegeven heeft. - Johannes 5 : 22.

Dit is ook in ons hoofdstuk, in de verzen 15 t/m 19 als in vogelvlucht voor de aandacht gesteld.

De majesteit en de ernst van de toorn zullen in het vervolg op meerdere plaatsen geopenbaard worden, voornamelijk in het drievoudig wee dat over Babylon uitgeroepen zal worden.

En wat betreft het loon zal dit geopenbaard worden in de hoofdstukken 19 t/m 22.

Dit alles, gelijk God dit onder het Oude Testament, o.a. in Jesaja 63 : 4, Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd

11 : 19a

heeft. - 10 : 7b.

Daarom, nu de vlucht van deze hemelse Adelaar in ons hoofdstuk in feite reeds vanaf vers 11 als in vogelvlucht geopenbaard is, worden ook hier de glorie en het resultaat van Zijn arbeid gezien en geopenbaard evenals in Mattheüs 27 : 51, namelijk: "En ziet het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën van boven tot beneden en de aarde beefde en de steenrotsen scheurden." Of ons tekstgedeelte: *En de tempel Gods in de hemel is geopend geworden en de ark Zijns Verbonds is gezien in Zijn tempel.*

Zoals aan Mozes de hemelse dingen getoond zijn, betrekking hebbende op de bouw van en de eredienst in de aardse tabernakel, zo worden aan Johannes de hemelse dingen getoond, betrekking hebbende op de geestelijke tempel.

Vandaar dat er in 1 : 19 tot hem gezegd is: "Schrijf hetgeen gij gezien hebt en hetgeen geschieden zal na dezen."

Daarom zal van hieruit (vanuit het blazen dezer zevende bazuin die immers alles ja alles zal omvatten) aan Johannes en door Johannes aan de strijdende Kerk, op bijzondere wijze alles geopenbaard worden.

In de aanvang zal de Heilige Geest Zelf deze zevende bazuin (haar ganse volheid omvattende) verklaren vanaf de oorsprong der schepping van hemel en aarde tot aan de overwinning van de Heere Jezus Christus over het rijk der duisternis, zoals dit vermeld wordt in hoofdstuk 12.

Daarna zal aan Johannes, staande op het zand der zee - 12 : 18 - waarop de Overwinnaar Zijn voeten gezet heeft - 10 : 2 - nader getoond worden hetgeen is en in de laatste vier hoofdstukken hetgeen geschieden zal na dezen.

Op deze wijze zullen de geheimenissen van de zevende bazuin geopenbaard worden, namelijk het ontstaan van de heilige oorlog en haar gevolgen, zoals reeds geopenbaard is in het blazen der eerste drie bazuinen.

Maar bovenal de glorie der overwinning van de Ruiters op het witte paard in Zijn strijd met de ruiters op het rode paard en zijn

gevolg.

Al deze dingen die alzo in het blazen van deze zevende bazuin geopenbaard zullen worden, zijn in feite vervuld in de komst van de Heere Jezus in het vlees.

Hieruit vloeit voort dat zoals de vleselijke geboorte van de Heere Jezus de inleiding geweest is tot Zijn strijd met de duivel, zo ook Zijn in hoofdstuk 12 uitgebeelde geboorte.

De geboorte van deze mannelijke Zoon Die al de heidenen z o u hoeden met een ijzeren roede, zal de inleiding blijken te zijn van de heilige oorlog, zoals deze (in tekenen in de hemel gezien) is uitgebeeld en aan Johannes (in de verklaring van deze zevende bazuin door de Heilige Geest) is getoond door middel van de engel die hem al deze dingen tonen moest.

- 1 : 1.

Nochtans zal zelfs dit tonen aanvankelijk nog een tonen zijn als in vogelvluucht, om daarna uit te vloeien als in een oceaan der heerlijkheid der Godsopenbaring.

En gelijk de geboorte en de komst van de Heere Jezus in het vlees door tekenen zijn uitgebeeld (de Heere Zelf heeft dit teken gegeven: "Ziet, een maagd zal zwanger worden" - Jesaja 7 : 14a - "en dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeke vinden in doeken gewonden en liggende in de kribbe" - Lukas 2 : 12 e.a.) zo zal ook hier en nu op zinnebeeldige wijze Zijn geestelijke geboorte door tekenen in de hemel uitgebeeld worden.

En reeds van daaruit zal Zijn ganse strijd en overwinning over het rijk der duisternis geopenbaard worden.

Dit is het wat wij gezegd hebben, dat ten eerste de komst van de Heere Jezus in het vlees in beginsel de openbaring is van het blazen der zevende bazuin en dat ten tweede mét deze komst de grote dag des Heeren geopenbaard is.

Dat al deze dingen in het vervolg op zinnebeeldige wijze voor de aandacht gesteld worden, blijkt in het bijzonder uit het feit dat er in ons tekstgedeelte gezegd wordt *tempel Gods in de hemel*. Want een tempel Gods, zoals het oude Israël die gekend heeft of wat de Nieuwtestamentische Kerk daaronder

11 : 19b

verstaat, is er in de hemel niet en zal er (in aardse zin) ook nimmer zijn.

In hoofdstuk 21 : 22 zegt Johannes: "En ik zag geen tempel in haar; want de Heere, de almachtige God, is haar Tempel en het Lam."

De afschaduwing van deze geestelijke tempel weerspiegelt zich in de Gemeente van de Heere Jezus Christus op de aarde.

19b *En er werden bliksemen en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel.*

Deze tekenen worden viermaal vermeld in het boek der Openbaring.

Maar driemaal met begeleidende tekenen.

Om de majesteit van deze tekenen klaarder voor de aandacht te stellen en ook om het verschil in volgorde aan te tonen willen wij ze alle vier onder elkaar plaatsen.

Nu blijkt echter dat in de St.Vert. de volgorde bijna telkens anders is dan in de vert. van het N.B.G.

En om ook van déze verschillen een juist beeld te krijgen, willen wij ze in beide vertalingen onder elkaar zetten.

St.Vert. in 4 : 5a	bliksemen, donderslagen en stemmen.
vert. N.B.G.	bliksemen, stemmen en donderslagen.

St.Vert. in 8 : 5b	stemmen, donderslagen en bliksemen.
vert. N.B.G.	donderslagen, stemmen en bliksemen.

St.Vert. in 11 : 19b	<i>bliksemen, stemmen en donderslagen.</i>
vert. N.B.G. eveneens	bliksemen, stemmen en donderslagen.

St.Vert. in 16 : 18a	stemmen, donderslagen en bliksemen.
vert. N.B.G.	bliksemen, stemmen en donderslagen.

Mogelijk zijn er velen die de verschillen in de volgorde dezer tekenen niet van betekenis achten.

11 : 19b

Dit temeer, omdat zij alleen en uitsluitend geopenbaard worden bij zeer bijzondere openbaringen.

Ten eerste: Bij de aanvang van de openbaring des Vaders.

Ten tweede: Bij de aanvang van de openbaring des Zoons.

Ten derde: Bij de aanvang van de openbaring des Heiligen Geestes.

Ten vierde: Bij de aanvang van de openbaring des Drieënigen Gods, God alles en in allen zijnde.

Dit blijkt uit de woorden "Het is geschied" in het besluit van 16 : 17.

In 4 : 5a komen zij voort uit de Troon, namelijk uit de Troon des almachtigen Gods, de Schepper aller dingen - 4 : 11 - Die Zich geopenbaard heeft in de Zoon door Zijn Heilige Geest.

Nu, vanuit deze majesteitelijke volgorde, gingen van de Troon uit (en nu willen wij positief de volgorde van de vert. N.B.G. citeren): "bliksemen en stemmen en donderslagen."

De *bliksemen* zien wij als een teken der heiligheid des Vaders, die verborgen is in het met zeven zegelen verzegelde Boek dat was in de rechterhand Desgenen Die op de Troon zat.

De *stemmen* openbaren de genade en de goedertierenheid Gods in Jezus Christus, die geopenbaard zullen worden bij het blazen der zeven bazuinen.

De *donderslagen* zien wij als een teken van de gerechtigheid Gods des Heiligen Geestes, die geopenbaard zal worden in de uitgieting van de fiolen van Gods gramschap.

Nog op een andere wijze wordt deze glorie geopenbaard, namelijk aldus: Wij hebben vanaf het begin steeds gesteld, dat de hoofdstukken 4 t/m 7 de openbaring des Vaders zijn.

En wie zal na al de voorgaande verklaringen dit nog willen ontkennen?

Nu, in deze openbaring blijkt ook deze volgorde uitdrukkelijk, want in hoofdstuk 4 en inzonderheid in vers 8 en vervolgens in 5 : 1 t/m 4 blijkt uitdrukkelijk dat de *bliksemen* de heiligheid

des Vaders uitbeelden.

En uit 5 : 5 t/m 14 blijkt uitdrukkelijk dat de *stemmen* de genade en de goedertierenheid Gods in Jezus Christus uitbeelden.

En tenslotte blijkt uit 6 : 12 t/m 17 uitdrukkelijk dat de *donderslagen* de gerechtigheid Gods des Heiligen Geestes uitbeelden.

Hoe de volgorde der tekenen in 8 : 5b behoort te zijn, is ook ons niet recht duidelijk.

Eenzijds zeggen wij met de vert. N.B.G.: donderslagen, stemmen en bliksemen, omdat het vuur des altaars door de Engel op de aarde geworpen is en pas daarna de stemmen der zeven bazuinblazers geopenbaard zijn.

De bliksemen van de heiligheid des Vaders zullen daarna in de ontsluiting van het zevende zegel geopenbaard worden.

Maar anderzijds zeggen wij met de St.Vert.: stemmen, donderslagen en bliksemen, omdat de stemmen der zeven bazuinblazers in het middelpunt van deze openbaring des Zoons zullen staan en omdat het blazen der zeven bazuinen uit de ontsluiting van het zevende zegel is voortgekomen en in feite ook de uitgieting van de fiolen van Gods gramschap (die inzonderheid in hoofdstuk 9 geopenbaard zullen worden) met de bliksemen Zijner heiligheid in hoofdstuk 10.

Ten opzichte van óns tekstgedeelte blijkt in deze twee vertalingen geen verschil van mening te zijn.

Naar onze mening kan dit ook niet, omdat de tempel Gods in de hemel geopend geworden is en daardoor de oorspronkelijke volgorde der tekenen in al haar glorie wederom hersteld is.

Namelijk 4 : 5a vert. N.B.G.: *bliksemen, stemmen en donderslagen* evenwel nu met de begeleidende tekenen van *aardbeving en zware hagel*.

Aanwijzende in de *aardbeving* de overwinning van de Ruiter op het witte paard, zoals die ook geopenbaard is bij het sterven van de Heere Jezus - Mattheüs 27 : 51b - en in de *zware hagel* Zijn toorn in de verwoesting van Jeruzalem, die voorts geopenbaard zal worden in de uitgieting van de fiolen van Gods gramschap.

11 : 19b

Deze vier tekenen zijn geopenbaard:

De eerste maal vanuit de scheppingsopenbaring.

De tweede maal vanuit de verlossingsopenbaring.

De derde maal vanuit de overwinningsopenbaring.

De vierde maal vanuit de herscheppingsopenbaring.

Daarom zal er alsdan aan voorafgaan in 16 : 17 "Het is geschied."

Alsdan begeleid door de tekenen van "een grote aardbeving, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn, namelijk een zodanige aardbeving en zo groot." Aanwijzende de glorie der overwinning Gods des Vaders in Christus Jezus door de Heilige Geest.

In de vierde openbaring dezer tekenen, namelijk: "Bliksemen, stemmen en donderslagen" is niet alleen de glorie der herstelde schepping weergekeerd, maar door de begeleidende tekenen bij deze uitzonderlijke aardbeving is ook vervuld hetgeen door Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd is - 10 : 7 - namelijk dat er een beslissende scheiding zal zijn tussen Jeruzalem en Babylon, zoals dit ook in Zacharía 14 : 2 t/m 9 uitgebeeld is.

Om nog eenmaal de glorie der samenstelling van Gods Woord aan te wijzen ook ten opzichte van deze heilige tekenen het volgende:

Zij zijn geopenbaard:

1. Vanuit de Troon van God.
2. Bij de ontsluiting van het zevende zegel.
3. Bij het blazen van de zevende bazuin.
4. Bij de uitgieting van de zevende fiool van Gods gramschap.

Zou er nog klaarder bewijs van de waarachtigheid der Waarheid en van de heerlijkheid en de majesteit van het Woord van God te vinden zijn?

Nochtans!!!! Ondanks déze glorie zal hoofdstuk 12 nog wonderlijker blijken te zijn.

VERKORTE INHOUD VAN HET TWEEDE DEEL

Hoofdstuk 9

Nochtans wordt in deze verschrikkingen de overwinningsmajesteit van de machtige Ruiters op het witte paard geopenbaard, want zij openbaren: "Jezus met eer en heerlijkheid gekroond."

In feite hebben de zeven brieven, de ontsluiting der zeven zegelen, het blazen der zeven bazuinen, en de uitgieting der zeven fiolen van Gods gramschap dezelfde volgorde.

Uit de woorden: "En hun werd gezegd" blijkt de overwinningsglorie van de triomferende Ruiters op het witte paard.

Alzo ook uit de woorden: "En hun werd macht gegeven."

De verschrikkingen van de eerste en de tweede wereldoorlog uitgebeeld. - 7 t/m 11.

De betekenis der vijf maanden. - 10b.

Het blazen der zesde bazuin is het laatste alarmgeklank.

Overzicht van het blazen der eerste zes bazuinen.

De machtige betekenis van hoofdstuk 9 : 13b.

De onderbreking tussen het blazen der vijfde en der zesde bazuin.

Deze onderbreking wijst het uitstel aan tussen de tweede en derde wereldoorlog. Als deze zal uitbreken, zal de Kerk geheel opgegaan zijn in de oecumene.

De betekenis van de verschillende standplaatsen der vier engelen. - 14.

De betekenis van het begrip "ure, dag, maand en jaar." - 15.

Aanwijzingen der aantallen van hen die bij de derde wereldoorlog betrokken zullen zijn. Oost en west tegenover elkaar.

De grote beroering en verbazing van Johannes over deze getallen. - 16b.

De ontwikkeling der moderne wapens in deze oorlogsvoering.

In feite ontstaan door en gericht op de vernietiging van de staat Israël.

Evenals de televisie, de geestelijke atoombom van satan,

gericht is op de vernietiging van het geestelijke Israël.

Hirosjima in het geding gebracht. - 17b, 18 en 19.

Na de derde wereldoorlog zal er geen militarisme meer zijn, maar een vrede met uiterste goddeloosheden. Gods volk zal dan tot het uiterste beproefd worden. - 20a.

Nabeschouwing op hoofdstuk 9.

Hoofdstuk 10

De glorie van de overwonnen hebbende Ruiters op het witte paard geopenbaard, aangevangen bij Zijn overwinning op het kruis. - 1.

Van hieruit de betekenis van "het geopende Boekje."

De verborgenheid van het spreken der zeven donderslagen.

Betekenis: Het oordeel over de wereld, na de kruisiging van de Heere Jezus, uitgesteld. - 4b.

De ontroering van de grote Overwinnaar over dit uitstel.

De vertaling van 10 : 6 in de vert. van het N.B.G. beter dan in de Statenvertaling.

Het verschil en de overeenstemming tussen de ontsluiting der zegelen, het blazen der bazuinen en de uitgieting der fiolen.

De gevolgen en de wonderen van het uitgestelde oordeel.

Het ontzaglijke verschil tussen het woord "Boek" en het woord "Boekje."

De betekenis van het "geopende Boekje" als zodanig. - 8.

Wat het betekent voor de wereld en voor de Kerk.

De vertaling van 10 : 11, namelijk: "En er werd tot mij gezegd" achten wij in de vertaling van het N.B.G. beter dan in de Statenvertaling. Want de opdracht aan Johannes om wederom te profeteren is ten eerste een gevolg van het uitgestelde oordeel, maar anderzijds beeldt het de voortplanting van het Evangelie uit onder de heidenen, na de victorie van de Heere Jezus op het kruis. Dit zal blijken uit 14 : 6.

Hoofdstuk 11

Inleiding op hoofdstuk 11.

Kritiek op de overzetting van vers 1a in de Statenvertaling.

Hier is de vertaling van het N.B.G. veel verhevener.

Daarentegen kritiek op de vertaling van het N.B.G. van vers 1b. Hier is de Statenvertaling veel meer aanvaardbaar.

De betekenis van de staande Overwinnaar en de liggende Johannes. - 1b.

De moderne Gemeenteopbouw van onze Nederlandse

Hervormde Kerk (eind 20^e eeuw) scherp veroordeeld.

Aanvankelijke verklaring van de 42 maanden der vertreding van de Kerk. (Kritiek op de vertaling van het N.B.G.) - 2.

De volgorde der bazuinen.

De overeenstemming tussen het Oude en het Nieuwe Testament.

De Nieuwtestamentische tijdgeschiedenis is te verdelen in twee afzonderlijke tijdsperiodes.

In de eerste periode is het beeld der Kerk overheersend zoals zij Rooms-Katholiek geworden is, maar in de tweede periode wordt de Kerk overheerst door het uit de afgrond opgekomen beest. - 7.

Kentekenen hiervan in onze tijden. - 8.

Overzetting van 11 : 9a in de vertaling van het N.B.G. veel meer aanvaardbaar, want alzo is er in dit tekstgedeelte een verborgen profetie van de nieuwe staat Israël en van haar bekering.

Het verval der Kerk in de eerste en in de tweede periode. - 9a.

In de tweede periode zal er bij velen een godsdienst zonder "Geest" ontstaan door de werking van het uit de afgrond opgekomen beest met zijn twee hoornen, des Lams hoornen gelijk. Daardoor zal het er in die tijden de schijn van hebben dat bij sommige groepen de Pinkstergeest opnieuw over haar uitgestort is. - 9b en 10a.

Ook zal er, door de tekenen die aan dit afgrondsbeest te doen zijn gegeven, een satanswelvaren zijn in de wereld, zoals er nooit eerder geweest is sinds hij zijn scepter over de Kerk en

de wereld is gaan zwaaien. - 10b.
Sterke vertroosting voor Gods kinderen in die gruwelijke tijd. - 11.
Die twee afzonderlijke tijdsperiodes enigszins toegelicht.
Vele dwaalbegrippen weerlegd omtrent de betekenis van de verzen 11, 12 en 13 van dit elfde hoofdstuk.
De tekenen rondom het sterven van de Heere Jezus zijn een profetie van het eindgericht. - 13.
De betekenis van 11 : 13b: "Het tiende deel der stad gevallen."
De kanttekening van de Statenvertaling achten wij hier van geen betekenis.
De vertaling van vers 13c in de vertaling van het N.B.G. is voor ons beslist onaanvaardbaar. De geheimenissen van dit tekstgedeelte zijn niet in één of twee regels weer te geven, vooral niet ten opzichte van "de overigen."
Evenzo is het gesteld met vers 14.
In de openbaring der zevende bazuin is de oorsprong, het middelpunt en het einde der Godsopenbaring verborgen. Dit alles in de verzen 15 t/m 19 van hoofdstuk 11 als in vogelvlucht geopenbaard.
De mateloze glorie der samenstelling van vers 15.
Voor de derde maal de vierentwintig ouderlingen in het geding gebracht. - 16.
De feitelijke onverklaarbaarheid van vers 17.
Naar aanleiding hiervan ook Melchizedek in het geding gebracht. Het besluit van deze tekst achten wij in de vertaling van het N.B.G. meer aanvaardbaar.
Zeer, zeer scherpe kritiek op de vertaling van het N.B.G. bij het besluit van vers 19.
Deze zevende bazuin zal in hoofdstuk 12 nader verklaard worden.
